

கலைக்கொளிர்

இதழ் - 01

முத்தமிழ் மன்றம்
யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்
யாழ்ப்பாணம்

2012

Handwritten text at the top of the page, possibly a name or title, which is mirrored.

0123456789
0011223344

Ehushy22m@hotmail.com.

0772908584

0771488643.

"வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர் மொழி வாழியவே" - பாரதி

கலைக்கீள்

இதழ்: 1

முத்தமிழ் மன்றம்
யா/ திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம்
(தேசிய பாடசாலை)
யாழ்ப்பாணம்
2012

நூல் : கலைத்தளிர்

வெளியீடு : 01

ஆக்கம் : முத்தமிழ் மன்றம்

பதிப்பு : யா/திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம்
யாழ்ப்பாணம்

உரிமை : முத்தமிழ் மன்றத்திற்கு

அச்சுப்பதிப்பு : மதி கலர்ஸ் பிறிண்டர்ஸ்
முருகேசர் லேன்,
நல்லூர்.
021 2229285

பக்கங்கள் : xi+86

வள்ளலார் நினைவு
புத்தகங்கள் பதிப்புக்குறிப்பு
(எண்களால் மட்டும்)
வள்ளலார் நினைவு
2015

சமர்ப்பணம்

கல்விப் பெருங்கடல் கடக்க,
கனலும் அறிவுச் சுடரேற்ற,
கண்டங்கடந்து கடல் தாண்டி
கருணை, அன்பு, பரிவு கொண்டு
ஈழமணித்திரு நாடுவந்து
ஈடிணையற்ற பணிசெய்த
அருட்தாய்மார் அறுவருக்கும்
அன்புடைய காணிக்கை

(1862ஆம் ஆண்டு, இலங்கை வந்த முதற் பெண் தறவிகளும், திருக்குடும்ப கன்னியர் மடத்தை தத்தெடுத்து அதற்கு முகமும் முகவரியும் இட்டவர்களான, போர்டோவின் திருக்குடும்ப கன்னியர் சபையை சேர்ந்த, அருட்சகோதரி மேரி சேனியர் ஞாப்ச்கண்ட், (பிரான்ஸ்) அருட்சகோ.மேரி லிகோரியர் (பிரான்ஸ்), அருட்சகோ, மேரி யோசப் மறோய்ஸ் (பிரான்ஸ்), அரு.சகோ.ஸ்ரனிஸ்லஸ் சூமின் (அயர்லாந்து) அருட்சகோ ஹெலன்விளர் (அயர்லாந்து) அருட்சகோ.திரேஷ் வண்மியுஸ் (ஓல்லாந்து), ஆகிய அறுவருக்கும் அவர்கள், வருகையின் 150தாவது ஆண்டு நிறைவில் நன்றியுடன் கலைத்தளர் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றது)

முத்தமிழ் மன்ற நிர்வாகக் குழு - 2012

கார்ப்பாளர்

அருட்சகோ.தயாநாயகி செபமாவை

பொறுப்பாசிரியர்

திருமதி ஆ.ஜோண் பிறற்றோ

- தலைவர் : செல்வி.மேரி கஜானா அன்ரன்
- செயலாளர் : செல்வி.டெளறி காஞ்சனா மொறாஸ்
- உபதலைவர் : செல்வி லக்ஸாயினி மரியதாசன்
- உபசெயலாளர் : செல்வி ஏனோசின் நியோனெக்ஸ் நிக்ஸன்
- பொருளாளர் : செல்வி டபிள்யூ மேரிலக்ஸாயினி
- இதழாசிரியர் : செல்வி ஜீவநாயகி வின்சன் மரியதாஸ்
(தலைவர் 2011)
- மலர்க்குழு : செல்வி ஸ்ரெபானியா பசில் விஜயராஞ்சன்
(செயலாளர் 2011)
செல்வி எறின் பிறின்சி பீற்றர்தாஸ்
(உபசெயலாளர். 2011)
செல்வி விதுஷா அமிர்தநாயகம்
(பொருளாளர் 2011)
- நிர்வாகக்குழு : அலன் கிறேசி மரியராசா
மரின் கிறேசியா மஸ்கரினியஸ்
மர்லின் தர்ஷனி யோசவ் எனோசன்
வினுஷியா விக்ரர் ஜெயதாஸ்
சனோகா தவலோகநாதன்
ஆன்யூட்சி ஞானசேகரம்
கொலஸ்ரீனா கிளமென்ற
- கலைத்தளிர்
- பொறுப்பாசிரியர் : திரு.யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார்

1000

1000

1000

1000

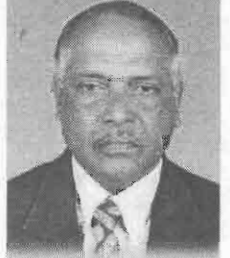
வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துரை

திருக்குடும்பக் கன்னியர்மட முத்தமிழ் மன்றத்தின் முதலாவது வெளியீடாக மலரும் “கலைத்தளிர்” சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இப்பாடசாலையைத் திருக்குடும்பக் கன்னியர்கள் பொறுப்பேற்று 150 வருடங்களைக் காணும் வேளையில் “கலைத்தளிர்” மலர்வது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இப்பாடசாலை மாணவிகளின் அயராத முயற்சியால் இவ்வாண்டில் பல சஞ்சிகைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. “வணிகத்தளிர்” வணிகமாணவர் மன்றத்தினாலும், “பரிதிச்சுடர்” விஞ்ஞான மன்றத்தினராலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவ் வரிசையில் மூன்றாவது சஞ்சிகையாக “கலைத்தளிர்” வெளிவருவதுகண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“கலைத்தளிர்” தமிழ்மொழி சார்ந்த ஆக்கங்களையும், இயல், இசை, நாடகம் சார் ஆக்கங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. பாடசாலை மாணவர்களதும், துறைசார் வல்லுநர்களதும் ஆக்கங்கள் இம்மலரை அலங்கரிக்கின்றன. “கலைத்தளிர்” மலர்வதற்கு உந்துவிசையாகத் தொழிற்பட்ட அதிபர், ஆசிரியர்கள் பாரடிற்குரிய வர்கள் “கலைத்தளிர்” இம்மண்ணிலே மணம்வீச வாழ்த்துகிறேன்.

வ.செல்வராசா
வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்
மாழம்பாளம்.

கோட்டக் கல்விப் பணியாளரின் வாழ்த்துரை

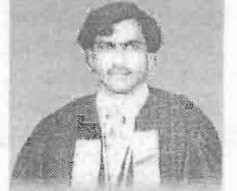
யாழ் கல்விக்கோட்டத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திடும், யா/திருக்குடும்ப கன்னியர்மடத்தின் முத்தமிழ் மன்றத்தின் வெளியீடாக "கலைத்தளிர்" என்னும் சஞ்சிகை முதன்முதலாக வெளிவருவதைக்கண்டு மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மலரில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் பெருவளர்ச்சியால் படைக்கப்படும் சாதனைகளாகவே நாம் பார்க்கின்றோம், பாராட்டுகின்றோம்.

இச் சஞ்சிகை வெளிவர உதவிய அதிபர், மலர் குழுவினர்களின் ஊக்கம் வரவேற்கத்தக்கது. இம் முயற்சி தொடர்ந்து வெளிவர எனது ஆசிகள் என்றும் உரித்தாகுக.

சு.சண்முககுமார்

கோட்டக் கல்விப் பணியாளர்
யாழ்ப்பாணக் கல்விக் கோட்டம்

தமிழ்த்துறை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம், பாடசாலையின் முத்தமிழ் மன்றம் முதலாவது தடவையாக வெளியிடும் "கலைத்தளிர்" சஞ்சிகையைக் கண்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்வடைகின்றேன். இந்தச் சஞ்சிகை தமிழ்மொழி சார்ந்த விடயங்களுக்கும், அழகியல் சார்ந்த விடயங்களையும், தாங்கி வெளிவருவது காலத்தின் தேவையாகும். மொழித்திறன் விருத்தி குறைவடைந்து வரும் காலகட்டத்தில் மொழிசார்பான கட்டுரைகளும், சஞ்சிகைகளும் வெளிவருவது அவசியமானதாகும். அதேபோல் நல்ல மனப்பாங்கையும் மகிழ்ச்சிகரமான சூழலையும் உருவாக்கும் அழகியல் சார்பான விடயங்களும் அவசியமானதாகும். அந்த வகையிலே சூழலுக்கேற்ற தேவையறிந்து வெளிவரும் கலைத்தளிர் சஞ்சிகை காத்திரமானதாகும்.

இச்சஞ்சிகையில் ஆசிரியர்களுடைய ஆக்கங்களும், மாணவர்களது ஆக்கங்களும் இடம்பெறுகின்றமை அவர்களை தூண்டுவதாகவும் மாணவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் அமைகின்றது.

இச்சஞ்சிகை வருடாந்தம் கல்லூரி அன்னையின் மடியில் தவழ்ந்து முத்தமிழ் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் வளர்ச்சியடைந்து நூறாண்டு காலம் வாழ வளர இறைவனைப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி மீரா அருள்நேசன்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்)
யாழ் கல்வி வலயம்.

அழகியல்துறை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துரை

திருக்குடும்ப கன்னியர் மடத்தின் முத்தமிழ் மன்றத்தினரால் “கலைத்தளர்” எனும் மலர் வெளியிடப்படுவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலாகவுள்ள தமிழறிவு, நுண்கலை போன்றவற்றினூடாக கலாசாரம், பண்பாடு பேணப்படுகின்றன. இதனை வெளிக் கொணர வேண்டி உணக்கமும், வழிகாட்டலும் வழங்கிய அதிபர், ஆசிரியர்கள், பகுதித் தலைவர்களுக்கு, எனது பாராட்டுக்கள்.

கன்னிச் சஞ்சிகையுடன் நின்று விடாது மேலும் தொடர்ந்து இச்சஞ்சிகை மூலமாக கலை, கலாசாரம் என்பன சிறக்கவும் மாணவர்களுக்கு நல்வழிகாட்டும் சஞ்சிகையாகவும் மலர் வேண்டுமென மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி. கமலராணி ஜெயபாலசிங்கம்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (அழகியல்)

வலயக் கல்வி அலுவலகம்

யாழ்ப்பாணம்.

அதிபரின் ஆசிச்செய்தி

எமது திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம் பாடசாலையை பொறுப்பேற்ற, திருக்குடும்பசபையினது வருகையின் 150தாவது ஆண்டு நிறைவை நாம் மகிழ்வோடு கொண்டாடும் இவ்வாண்டில் புதியதொரு ஆரம்பமாக அமைகின்ற எமது முத்தமிழ் மன்றம் முதன்முதலாக வெளியிடும் "கலைத்தளிர்" என்னும் இச்சஞ்சிகையின் வரவுகண்டு பெருமகிழ்வு அடைகின்றோம்.

மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலை விருத்தி செய்யவும், மொழி வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும், அவர்களின் அறிவு, ஆற்றல்களின் அடைவு மட்டத்தினை அதிகரிக்கவும், இத்தகைய வெளியீடுகள் அவசியமானவை. ஏற்கனவே வணிக மன்றம் "வணிகத்தளிரையும்" விஞ்ஞான மன்றம், "பரிதிச் சுடரையும்" வெளியிடும் சூழலில் "முத்தமிழ் மன்றம்" "கலைத்தளிரை" வெளிக் கொணர்வதனுடாக தமிழ், நுண்கலை மாணவர்களின் ஆற்றல்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது.

மாணவர்கள் வெறுமனே புத்தகப் பூச்சிகளாக மாறாது சமூகமயப்பட்ட, பன்மைத்துவ ஆற்றல் கொண்ட, வேலை உலகிற்குத் தயாரான, ஆளுமை மிக்க மனிதர்களாக உருவாக்கப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனை இன்று அதிகம் உணரப்படும் சூழலில், இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகள், அதிகம் வரவேற்கப்படுகின்றன. அந்தவகையில் இத்தகைய மலர் வெளியீடுகள் மாணவர்களின் சுய சிந்தனை, சுய ஆற்றல் போன்றவற்றை மேம்படுத்துவதுடன், குழுவாகச் செயற்படும் ஆற்றல், மொழிவளம், தேடல், வாசிப்பு பழக்கம் போன்ற பலவற்றையும் ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகவுள்ளன.

இக்கலைத்தளிர் சஞ்சிகையில் தமிழ், அழகியல்துறை மாணவர்களின் ஆக்கங்களும், ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகளும், தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு உதவுவதுடன் அவர்களின் ஆக்கப் பணிக்கான தூண்டிகளாகவும் அமையும் என்று நம்புகின்றோம். எனவே இச்செயற்பாட்டை முன்னின்று மேற்கொண்ட 2011, 2012 முத்தமிழ் மன்ற மாணவர்களையும், பொறுப்பாசிரியர்களையும் பாராட்டுவதுடன் இம்முயற்சி வருடந்தோறும் தொடரப்படவேண்டுமெனவும் வாழ்த்தி எனது நல்லாசிகளை தெரிவித்து நிற்கின்றோம்.

அருட்சகோதரி தயாநாயகி செபமாலை

அதிபர்

யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்

உபொதிபரிள் வாழ்த்துச் செய்தி

மொழி உலக நாகரிகத்தின் வாசல். இதன் தலைமகளாம் தமிழ் அன்னைக்கு வாழ்த்துக் கூறும் இந்நாளில் "கலைத்தளிர்" மாலை அணிவிக்கப்படுகின்றது.

மொழி படைக்க வேண்டும்; புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். படைத்தல் பரமனின் செயலில் பங்குபற்றலாகும். வேக உலகில் சஞ்சரிக்கும் புதிய தலைமுறையினருக்கு, படைத்தலில் பங்குபற்றும் பாசறையாகத்திகழ்வது பாடசாலை.

மாணவர்கள், தம் உள்ளத்து உணர்வுகளை, புதிய சிந்தனைகளை அனுபவங்களை பகிர்வதற்கு, வெளிப்படுத்தலுக்கான களத்தினை எம் பாடசாலை முத்தமிழ்மன்றம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது.

யாழ் திருக்குடும்பக் கன்னியர்மடம் அருட்சகோதரிகளின் உன்னத சேவையைப் பெற்ற முப்பொன் நிறைவு காண் காலங்களில் எம் செல்வங்களின் ஆக்க வெளிப்பாடு கலைகளின் தளிர்களாக வெளிவந்து விருட்சமாக பரிணமிக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

தமிழினம் இருப்பிற்காய் அல்லாடும் நேரமதில் ஆவணமாக ஆக்கங்களை பதிவு செய்து தம் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் மாணவிகளுக்கும் இப்படையலுக்காய் வித்திட்டு முழுமைப்படுத்திய எம்பாடசாலை தமிழ் மன்றத்தினருக்கும் வாழ்த்துக்கூறி ஆண்டு தோறும் "கலைத்தளிர்" எம் கைகளில் தவழ இறையாசிவேண்டுகின்றேன்.

"கலைத்தளிர்" புதிய உத்வேகத்தையும் பரந்த பார்வையையும் எம் மாணவர் களுக்கு வழங்க வேண்டும். இது வெளிவர உழைத்த அனைத்து உள்ளங்களையும் வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

செல்வி மே.பு.பெனழகர்

உபொதிபர்

யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்

முத்தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியமிருந்து...

யாழ் மண்ணிலே புகழ்பெற்று பரவலாக பேசப்படும் யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியர்மட தேசிய பாடசாலையின் முத்தமிழ் மன்றத்தினால் முதன்முதலாக வெளியிடப்படும் "கலைத்தளிர்" எனும் மலருக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதில் மனம் குளிர்கின்றேன்.

நவீனம் வளர்ந்து வரும் இக்காலத்தில் தொழில்நுட்பத்திற்குள் மாணவர் சமுதாயம் மாண்டு கிடக்கின்றது. இதனால் மாணவர் சிந்தனைத் திறனும் மழுங்கிப்போகின்றது. இந்தவகையில் சிந்தனைத் திறனை மாணவரிடத்தே ஆற்றுப்படுத்த "கலைத்தளிர்" மலர்வதையிட்டு மனம் மகிழ்கின்றேன்.

மற்றும் இவ் வெளியீடானது "வாசிப்பதால் மாணவன் மாண்படைகிறான்" எனும் கருத்துக்கு அமைய மாணவரிடத்தே வாசிக்கும் தன்மையை அதிகரித்தலை பிரதானமாகவும் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

அத்தோடு "தமிழ்மொழியே இனிய மொழி" என பறைசாற்ற வேண்டிய தற்கால சூழ்நிலையிலே எமது பாடசாலையில் இம்மலர் வெளியிடப்பட்டு தமிழ்மொழி பெருமை அடைகிறது என்பதை எண்ணி நானும் பெருமை அடைகிறேன்.

இவ்வாறாக மாணவர் மத்தியிலும், சமூகத்திலும் தமிழ் அன்னை அழகுபடுத்தப்படுவதையிட்டு இக் கலைத்தளிரை படைத்த தமிழ் மன்றத்திற்கும் பாடசாலை சமூகத்திற்கும் நன்றி உணர்வோடு கூடிய இறைவனது ஆசியையும் தெரிவித்து நிற்கின்றேன். தொடர்ந்தும் இக் கலைத்தளிரானது காலம் காலமாக செழித்து கிளைபரப்ப இறைவனை பிராத்திக்கிறேன்.

திருமதி. ஆ.யோண்பிறிற்றோ

பொறுப்பாசிரியர்

முத்தமிழ் மன்றம்

யாழ்/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்.

கலைத்தளிர் பொறுப்பாசிரியரிடமிருந்து ...

150 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட கல்விப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட எமது திருக் குடும்ப கன்னியர் மடம் பாடசாலையில், தமிழ் இலக்கியத்தை மையப்படுத்திய சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவர வேண்டுமென்ற பேரவா மிக நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஏனெனில் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே வணிக மன்றத்தின் "வணிகத்தளிர்" வெளிவருகின்றது. 2005ஆம் ஆண்டில் இருந்து விஞ்ஞான மன்றத்தின் "பரிதிச்சுடர்" வெளிவருகின்றது. எனவே தமிழ், அழகியல் பாடங்களை மையப்படுத்திய முத்தமிழ் மன்றத்தின் வெளியீடாகிய இக் "கலைத் தளிர்" இப்போது முதற பிறப்பெடுத்திருக்கின்றது. எமது பாடசாலையின் 150தாவது ஆண்டு நிறைவை கொண்டாடும் இவ்வருடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இம் முயற்சி பாடசாலையின் "முப்பொன்" விழாவின் அடையாளமாகவும் மிளிரும் என்று நம்புகிறோம்.

தமிழ்மொழி இலக்கியம், சார்ந்தும் அழகியல் சார்ந்ததுமாகிய, கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதை, நாடகம் போன்ற மாணவர்களின் பல்வேறு ஆக்கங்களையும், இத்துறைசார்ந்த எமது ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகளையும், இவ்விதழ் தாங்கி வெளி வந்துள்ளது. முத்தமிழ் மன்றத்தின் முதல் இதழாக இருப்பதனாலும் இந்தப் பாடசாலையை தத்தெடுத்த, அதற்கு முகமும் முகவரியும் இட்ட திருக்குடும்ப கன்னியர் சபையின் முதற்பயணிகளாக இம்மண்ணில் காலடி வைத்த, ஆறு அருட்தாயார்களுக்கும் இந்நூல் சமர்ப்பணமாக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் வருகையின் 150தாவது ஆண்டில் அவர்களை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது என்று கருதுகின்றோம்.

மாணவர்களின் ஆக்கத்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் நலிந்து செல்லும் வாசிப்பு பழக்கத்திற்கு மீளாயிர்ப்புக் கொடுப்பதற்கும் இத்தகைய சஞ்சிகைகளின் வெளியீடு உதவுமென்று நம்புகின்றோம். அந்தவகையில் "கலைத்தளிர்" வெளிவருவதற்கு ஊக்கம் தந்த எமது அதிபர் அருட்சகோ தயாநாயகி செபமாலை அவர்களுக்கும், ஆசிச் செய்திகளை தந்து மலரை மகிமை செய்த பெருந்தகையோருக்கும், விளம்பர அன்பளிப்பு நல்கியோருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள் மற்றும் குறுகிய காலத்தில் இதன் அச்சுப்பதிப்பை மேற் கொண்டு உதவிய மதி கலர்ஸ் பிறிண்டர்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இம்மலர் வெளியீட்டின் இயங்குநர்களாக இருந்த 2011, 2012 முத்தமிழ் மன்ற மாணவிகளையும் இவ்விதழின் வருகையில் அயராது ஒத்துழைப்பு நல்கிய, இம்மலரின் இதழாசிரியர் செல்வி, ஜீவநாயகி வின்சன் மரியதாஸ், அவர்களையும் பாராட்டுவதுடன் முத்தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியர் மற்றும் மன்ற ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து நிற்கின்றோம்.

"கலைத்தளிர்" தொடர்ந்து தளிர்விட

இறையவன் அருள் கூர்வானாக"

யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார்

கலைத்தளிர் மலர் பொறுப்பாசிரியர்

யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்

முத்தமிழ் மன்றத் தலைவரிடமிருந்து...

யாழ் திருக்குடும்பக் கன்னியர்மட பாடசாலை 150 ஆண்டுகளை 2012ம் ஆண்டில் நிறைவு செய்யும் வேளையில் மாணவர்களது தமிழ் அறிவுக்கு அடியுரம் கொடுக்கும் நோக்குடன் மாணவர்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் முயற்சியினால் வெளிவரும் "கலைத்தளிர்" என்னும் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதிலும் அதற்கான வாழ்த்துரையினை வழங்குவதிலும் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

செல்வங்களுள் சிறந்த செல்வமாகிய கல்விச் செல்வத்தை நாம் அனைவரும் பெற்றுப் பயனடைவதும், அதனை எம் எதிர்காலத் தலைமுறையினரும் பெற்றுத் தம் அறிவினையும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொள்ள வழிசமைப்பதும் எமது பெருங்கடனாகும்.

யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம் என்பது தமிழர் தம் பெருங்குணம் இந்த வகையில் மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த திறனை வெளிக்கொணரவும், வாசிப்புத் திறனையும், தேடல் திறனையும் வளர்க்கவும் இத்தகைய சஞ்சிகைகள் அடித்தளமாகத் திகழ்கின்றன.

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழுக்கு வித்திட்டவர்கள் பலர் உள்ளனர். இவர்களைப் போலவே நாமும் எம் மொழியை வளர்த்திட வேண்டும் எனும் நோக்குடனும் மாணவர்களின் அறிவுப் பசிக்கு விருந்தாக அமையும் நோக்குடனும் இச் சஞ்சிகை பயனுடையதாக அமையும் என்று நம்புகின்றேன்.

இந்த இதழ் தளிராய் தோன்ற தன்னலங் கருதாது சேவை ஆற்றிய அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் எனது உள்ளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எதிர்வரும் காலங்களிலும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூக ஒருமைப்பாடு, சமூக முன்னேற்றம் என்பவற்றில் எம் போன்ற மாணவர்கள் எழிச்சி காண தொடர்ந்து அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்ற உங்களை அழைத்து நிற்க்கின்றேன்.

செல்வி. மேரிகஜானா அன்ரன்

தலைவர்,

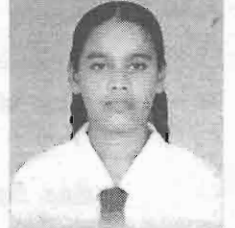
முத்தமிழ் மன்றம்

இதழாசிரியர் இதயத்தில் இருந்து...

கன்னித்தமிழ் வளர்க்கும் யாழ் திருக்குடும்பக் கன்னியர் மடத்தின் கன்னி முயற்சியாக "கலைத்தளிர்" மலர் மலர்வது மகிழ்வுக்குரிய விடயமாகும். கல்லூரி வரலாற்றில் முதற் தடவையாக முத்தமிழ் மன்றத்தால் இம்மலர் வெளியிடப்படுவ தானது போற்றுதற்குரியதாகும். தமிழ் வளர்க்கும் முயற்சிகளில் இத்தகைய மலர்களுக்கு காத்திரமானதோர் பங்களிப்பு உண்டு. மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் அவர்களின் தேடல்களுக்கு உகக்கமளித்து ஆளுமைப் பண்புகளை விருத்தி செய்து தமிழ்மொழி அறிவை மேம்படுத்தி நிற்கும் ஒரு வெளிப்பாடாகவே இத்தகைய மலர் வெளியீட்டை நோக்க வேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் எமது தமிழ்மொழி வளர்ச்சியடைய வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. எமது தமிழ்ப் பண்பாடுகள் கலை, கலாசாரங்கள், உயரிய வாழ்க்கை விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. எமது முகவரிகளை, அடையாளங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இவை அனைத்தும் செயல் வடிவம் பெறுவதற்கு "கலைத்தளிர்" போன்ற மலர்கள் எமது மண்ணிலே மலர்ந்து மணம்பரப்ப வேண்டியது காலத்தின் கட்டாய தேவையாகும்.

"கலைத்தளிர்" கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகம், போன்ற தமிழ், அழகியல் சார்ந்த பல விடயங்களை தாங்கி நிற்கின்றது. ஆசிரியர்களதும், மாணவர்களதும் எண்ணங்களில் உதித்தவை கை வண்ணங்களில் வடிக்கப்பட்டு இம்மலரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வாக்கங்களை அளித்த அத்தனை உள்ளங்களும் வாழ்த்துக்குரியவர்கள். தகவல் தொழில்நுட்ப கணினியுடத்தில் மனிதனது அறிவியல் விருத்தியும் மொழி விருத்தியும் இணைந்துசெல்வதனைக் காணலாம். இணையத்தமிழ், கணனித்தமிழ், அறிவியல் தமிழ் என செம்மொழியாம் எம் தமிழ்மொழி செம்மையற்று வருவது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். இந்நிலையில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்ற வேண்டிய தார்மீக கடமை தமிழர்களாகிய நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. சேது அணைக்கு மண்சுமந்த சிறுஅணில் முயற்சியாக தமிழ் மன்றம் இம்மலரினை வெளியிட்டு மகிழ்வடைகின்றது.

இம்மலரின் உருவாக்கத்திற்கு உரமிட்ட அனைவரும் நன்றிக்குரியவர்கள். தோன்றாத் துணையாக நின்று எம்மை வழிநடத்தும் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு எம் முதல் நன்றிகள். தனது சீரிய சிந்தனைகளால் சிறப்பாக எம்மை நெறிப்படுத்திய எமது கல்லூரி அதிபர் அருட்சகோதரி தயாநாயகி செபமாலை அவர்களிற்கு எம் இதய பூர்வமான நன்றிகள். எமக்கு உகக்கம் தந்த தமிழ் மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் திருமதி யோண் பிறிற்றா அவர்களுக்கும், தன் தமிழிறிவால் இம்மலரை செழிக்கச் செய்த கலைத்தளிர் பொறுப்பாசிரியர் திருவாளர் யோ.ஜோண்சன் ராஜ்குமார்

அவர்களிற்கும் ஏனைய ஆசிரியர்களிற்கும் எமது நன்றிகள். அது மட்டுமன்றி மலரிற்கு தமது வாழ்த்துச் செய்திகளை தந்துவிய வலய கல்வியாளர், கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது விசேட நன்றிகள். இம்மலர் உருவாக்கத்திற்கான நிதித்தேவையின் ஒரு பகுதியை பூர்த்தி செய்த விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வர்த்தகப் பெருமக்களையும் ஏனைய நிறுவனத் தினரையும் எம்மனங்களில் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றோம். தமிழ் மன்றக் குழுவினரின் மாணவர்களின் ஒத்துழைப்பும் அவர்கள் படைத்த ஆக்கங்களும் இம்மலரை மெருகூட்டி நிற்பதால் அவர்களிற்கும் உள்ளங்களிந்த எம் நன்றிகள்.

இம்மலரானது மலர்ந்து எங்கைகளில் தவழ்வதற்கு உடலாலும் உள்ளத்தாலும் உழைத்த அத்தனை உத்தம உள்ளங்களையும் நன்றிக்கரம் கொண்டு பற்றுகின்றோம். மலரின் நிறைவை மற்றவர்களிற்குச் சொல்லுங்கள். குறையை எங்களிடம் சொல்லுங்கள் என, வினயமாக அனைவரையும் வேண்டி நின்று தொடர்ந்து எமது கல்லூரி இத்தகைய மலராக்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டு மாணவர் தம் ஆற்றல்களையும் தமிழ்மொழியின் வளத்தையும் மேம்படுத்த வேண்டுமென அனைவரையும் கேட்டு வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”

வி. ஜீவநாயகி
இதழாசிரியர்
முத்தமிழ்மன்றம்

தளிரின் உள்ளே...

பக்கம்

◆ கலையும் வாழ்வும்	01
◆ மலர்களை நேசிப்போம்	03
◆ வழிகாட்டுங்கள்	06
◆ சாகாது என்றும் நம் சந்தனத் தமிழ்	07
◆ சங்க இலக்கியம் காட்டும் உள்ளூறை உவமையும் இறைச்சிப் பொருளும் ...	08
◆ இன்றைய தமிழர் ...	13
◆ சுடுகின்றாய் என் நிலவே	15
◆ ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியம்	16
◆ பாரதிதாசனும் சமுதாயமும்	18
◆ பரத நடனமும் கலை அறிகைக் கோலமும்	21
◆ என்பெயர் உன்னால் விளங்கணும்	23
◆ பயனுள்ள முறையில் படிப்பது எப்படி?	24
◆ இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புராணங்களின் வளர்ச்சி	27
◆ உலக வளர்ச்சிப் பாதையில் பெண்களின் பங்கு	37
◆ பாரினிலே விந்தைகள் படைக்க வந்தோம்	39
◆ அன்பு இல்லம்	40
◆ புன்னகைக்கும் பூக்கள்	42
◆ இருள்	42
◆ மென்மையான புன்னகை உதிரும் மொனலிசாவின் பின்னே	43
◆ விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள்	45
◆ ஈழத்து இசைநாட வளர்ச்சியும் இந்தியக் கலைஞர்களது செல்வாக்கும்	46
◆ தமிழரையும் வாழவிடுங்கள்	50
◆ குறிப்பு அறிதல்	51
◆ தமிழில் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள்	55
◆ நண்பி	57
◆ பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள்	58
◆ பாட்டியும் பேரனும்	60
◆ சிந்தனையுடன் கூடிய நகைச்சுவை வேண்டும்	64
◆ உதிரத்தின் உறவு	66
◆ எழுத்தாளனின் பேனா	67
◆ தகவல் தொடர்பாடல் சாதனங்களின் பயன்பாடு	69
◆ ஒழுக்கத்தை நாமும் கடைப்பிடிப்போம்	71
◆ இலக்கியத்தில் நின்று வாழ்வாங்கு வாழ	72
◆ மாணவர்களும் கல்வியும்	74
◆ பன்மொழி அறிவின் முக்கியத்துவம்	77
◆ இராமனைப் போற்றுவோம்	79
◆ நாடகக் கலை - ஓர் அறிமுகம்	80
◆ நாடு போற்றும் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்	84
◆ தமிழே நீ வாழ்கிறாய்	86

கலையும் வாழ்வும்

திருமதி எம்.ஜெயசூரியா
ஆசிரியர்

நமது நாட்டில் கலைகள் பலவாகப் பல்கிப் பெருகி வாழ்வியலில் சிறந்து விளங்குவதை நம் கண்முன்னே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை தூய உருப்பளிங்கு போல் வாழ்” என்பதன் மூலம், அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்குள்ளும் இசை, நடனம், நாடகம், சிற்பம், சித்திரம் யாவும் நம் உள்ளத்தை தொட்டு உணர்வுகளை நன்கு வெளிப்படுத்தும் அரும் பெரும் சாதனங்களாகும். மனிதன் மனிதனாக வாழ அவனது உள்ளக் கருவினை உலகிற்கு எடுத்து தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் அருங்கொடைகளே இக் கலைகளாகும். இக்கலைகளுக்கு எல்லாம் இந்து சமயத்திலே கலைமகள் தெய்வமாக இருக்கின்றாள் என்ற தத்துவத்தை காணலாம்.

இயற்கை அன்னை எல்லோர்க்கும் ஒவ்வொரு ஆற்றலைக் கொடுத்தாலும் எல்லோராலும் ஜீரணிக்கக் கூடியதும் உள்ளப்பலனுணர்வைத் தடையெழுப்பி உணர்ச்சி, உயிரோட்டம், பாவத்தை, உணர்த்துபவை கலைகளே.

“கலை என்னும் பெயர்ச்சொல் கல் என்னும் வேர்ச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியது எனலாம். கல்லுதல் என்றால் தோண்டுதல் என்று பொருள் படும். மண்ணுக்குள் புதைந்து கிடக்கும் தங்கம் வைரம் முதலான இயற்கை வளங்களை கல்லி (தோண்டி) எடுத்து வெளிக்கொணர்வது போல, மனதுக்குள் மறைந்திருக்கும் ஆடல், பாடல், ஓவியம் சிற்பம், சித்திரம், நாடகம், போன்ற கலை நுணுக்கங்களை வெளிக்கொணர்வது கலைத்துவம் என்பர்.

கலை என்றால் “திறன்” என்று பொருள். கலையினை மனத்தின் வெளிப்பாடு எனும் பொருளில் (ART) எனும் ஆங்கிலச் சொல் விளக்குகின்றது. மனதிலிருந்து புறப்படும் கலைகள், கண்ணால் கண்ணுற்றும், காதால் கேட்டும் இன்பம் துய்க்க வல்லனவாக உள்ளன. கற்பனை, அழகு இன்பந்தருதல் ஆகியன கலைகளின் அடிப்படைத் தன்மைகள் என முனைவர் க. திலகவதி சங்ககால மகளிர் வாழ்வியலில் விளக்கியுள்ளார்.

மேலும் இங்கு ஒவ்வொரு கலைகளாக நோக்குவோமானால், இசையினால் வசமாகாதோர் இவ்வுலகில் யார் உண்டு? மரம், செடி, கொடி, புல், பூண்டு பறவைகள், மனிதர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் ஏன் இயற்கையைக்கூட ஆட்டிப்படைக்கும் தன்மை இவ்விசைக்குண்டு. மனச்சாந்தியையும், இன்பத்தையும், மேலோங்

கச் செய்யும் ஆற்றலும், ஆறாத துயரத்திலும் மீளாத மன வேதனையிலும், இவ்வுலக நினைவாற்றலை இழந்த மானிடைனையும், ஏன் குழந்தைமுதல் ஆண், பெண், அரசன், ஆண்டி, ஏழை, பணக்காரர் யாவரையும், கல்லையும் கனியவைக்கும் மருத்துவ சக்தி இவ்விசைக்கு உண்டு, ஆண்டவனை எம்மனக்கண்ணே நிறுத்தி அவனருகில் உலாவருவதற்கு கூட இசையின் வலிமை வேண்டும்.

பாடலின்றி ஆடலில்லை. இது உயிரில்லா உடம்பை போன்றது. ஒவ்வொரு பாவத்தின் ஊடாகவும் ஒவ்வொரு அபிநயத்தின் ஊடாகவும் பாடலின் தத்துவப் பொருளை உணர்த்துவது நடனக்கலையே. நடராஜரின் ஆண்டவத் தாண்டவத்திலிருந்து எழுந்த நாட்டியக்கலை இன்று மனிதனின் ஒவ்வொரு நரம்புகளினூடாகச் சென்று மிளர்கின்றது. இசை, நடனத்தினூடாக வெளிப்பட்ட கலை பின் பேச்சுப்பாடல் கதை வழியில், நாடகக்கூத்துக் கலைவடிவங்களாக பாமர மக்களையும் பணியவைக்கும் மரபு வழிக் கலைகளாக இன்றும் அழியா வண்ணம் வீற்றுடை போடுகின்றன. இலக்கியக் கூத்துக்கள், மரபுவழி நாடகங்கள் வாழ்வின் யதார்த்தத்தை கட்டியெழுப்பி விழிப்புணர்ச்சி ஊட்டுவனவாக, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந் நாடகக் கலையில் அனைத்துக் கலைகளும் சங்கமிக் கின்றன. இது மட்டுமல்ல, வெற்றுக்கண்ணால் கண்டதை கைகளால் வரைந்து ஓவியம் எனும்

ஒளியையும் கொடுத்தான் மனிதன். கல்லில் கலைவண்ணம் கண்டான். அதற்கு உடல் கொடுத்தான், உயிர் கொடுத்தான்.

அன்று அவன்தான் இயற்கையோடு போராடி, இன்று ஒரு இனிமையான வாழ்வைத் தந்தான். ஆலயங்கள் எழுந்தன, கட்டடங்கள் வளர்ந்தன. எங்கும் கலை எதிலும் கலை, யாவும் கலையுலகம் ஆகியது இறைவன்வரமே.

நன்மையிலிருந்து நன்மையும், அழகிலிருந்து அழகும், இன்பத்திலிருந்து இன்பமும், தோன்றுவது இயற்கை விதியாகும். இதனடிப்படையில் கலை உணர்ச்சிகளில் இருந்து நல்லுணர்ச்சிகளேபிறக்கும். மனிதனுடைய பழக்க வழக்கங்களையும், நற்செயல்களையும், மிளிர்ச் செய்வது கலையுணர்வேயாகும். கலை எனும் கோட்டையில் புகுந்த மனிதனை எவராலும் தகர்க்க முடியாது போகின்றது. கலைத் துவமானது அனைவரையும் நல்லவர்களாகவும் வல்லவராகவும் வாழவைக்கும் திறன் வாய்ந்ததாக அன்றும் இன்றும் விளக்குகின்றது.

கலைத்துவம் மிகுந்த கலைவாழ்வு மிளிர்வும் அடக்குமுறைக்குட்பட்ட சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் அழிந்து போகாமல் இருப்பதற்கும், அவற்றின் கலைகள் கண்ணும் கருத்துமாகப் பேணி வளர்க்க வேண்டியது அச்சமுகத்தினர் அனைவரதும் கடமையாகும்.

அழகானது அறத்துக்கு
எத்துணை அண்மையில் உள்ளது!

பென். ஜோன்ஸன்

மலர்களை நேசிப்போம்

செ. கிறிஸ்ஷாலினி
A/L (2015) Arts II

இயற்கையின்
ஒவ்வொரு
படைப்புக்குள்
எனும் அழகு மிக
அழகாக அசைந்

தசைந்து தன் அழகிய மென்மையான சிறகை
விரித்தாடுகிறது. கண்ணுக்கும், மனதுக்கும்
சுகமான மெல்லுணர்வை எழுப்புகின்ற
எத்தனையோ அழகுகள் இவ் உலகத்தில்
கொட்டிக் கிடந்தாலும் மனித இனம் தோன்றிய
காலம் தொட்டு வண்ணத்தாலும் வாசத் தாலும்
மனத்தை ஈர்த்து ஏதேதோ சிந்திக்கத் தூண்டு
கின்ற ஒரு மகத்தான சக்தியை கொடுப்பது இந்த
மலர்கள் மட்டுமே.

மலர்களை நாம் பலவற்றிற்கு ஒப்பிட்டு கூற
லாம். அதாவது ஒரு பெண்ணின் மனதிற்கு பூவின்
மென்மையை ஒப்பிட்டுக் கூறலாம். இதுவே
சிறந்த உதாரணமாகும். மலர்களைப் பார்க்கின்ற
போது மனதுக்குள் மழைத்துளிகள் விழுகின்றன.
மலர்கள் எம்முடன் பேசுகின்றன. அதாவது தனது
அழகிய இதழ்களை விரிக்கின்ற போதும், காற்றில்
அவை அசைந்தாடும் போதும் எம்முடன் மிக அழ
கான மொழியான மௌனம் மூலம் பேசுகின்றன.
அது மட்டுமன்றி அவை கள்ளமின்றிச் சிரிக்
கின்றன.

பூக்களில் தான் எத்தனை வகைகள் காணப்
படுகின்றன. குலமங்கையரின் கூந்தலுக்கு காகவே
நகைக்கும் பூக்கள், தெய்வங்களின் வழி பாட்டிற்

கென்றே பூத்திருக்கும் சில மலர்கள், பாசமில்லா
மனிதர்களைப் போல வாசமில்லா சில மலர்கள்,
கட்டுக்கடங்காது பூத்துக் கானகத்தின் முற்றத்திலே
தொட்டுப் பறிப்பாரின்றிச் சொக்கி நிற்கும் பல
பூக்கள், காலத்தின் கணக்கைக் கடமையாய்
கொண்டு கண்சிமிட்டும் சில மலர்கள், மணமகள்
வரைந்த வானவில்லோ என வியக்குமாறு சில
வண்ணப்பூக்கள், இப்படி பல வகைகளாக பூக்கள்
காணப்படுகின்றன. இப்படியான பல வகையான
பூக்கள் இருந்தாலும் நமது கண்முன்னே சில
மலர்களையே நாம் கண்டு இன்புற்றிருக்கி
றோம். நாம் காணாத, காண்பதற்கு அரிதான
பூக்கள் இவ்வுலகில் பல நூறுவகைகள் காணப்
படுகின்றன.

நாம் எவ்வளவு துன்பத்தில் இருந்தாலும்
மலர்களைப் பார்த்து இரசிக்கும் போது மனதில்
'இருக்கும் துன்பம் மறைந்து மனதிற்கு நிம்மதி
கிடைக்கின்றது. அதே மலர்களை நாம் கொண்
டாட்டங்களிலும் திருவிழாக்களிலும் அலங்
காரத்திற்காக பயன்படுத்துகின்றோம். ஒரு நபரை
சந்திக்கச் செல்லும் போதும், நமது அன்பை
வெளிக்காட்ட மலர்கள் பல நிறைந்த மலர்க்
கொத்தையே கொண்டு செல்லுகிறோம்.
இதிலிருந்து நாம் அறிவது மலர்கள் அன்பின்
அடையாளங்கள்.

மனிதனின் பல வகைப் பருவங்களைப்
போலவே மலர்களையும் நம் முன்னோர் நளை,
முகை, மொக்கு, அரும்பு, போது, மலர், வீ என

ஏழு வகைப் பருவங்களாய் வகுத்திருப்பதைப் பார்க்கின்ற போது வியப்பு மேலிடுகிறது. மலர்கள் மென்மையானவை அது போலவே மனிதர்கள் வாழ வேண்டும். புகழெனும் வாசம் கமழ, பிறர் போற்ற வாழவேண்டும். அதுவே நிறைந்த வாழ்வின் அர்த்தமாகும் என்பர். மலர்களிடம் நெருங்கி மனம் கலந்து மகிழ்ந்ததால் தான் ஒரு கவிஞன்

“மலர் போல மலர்கின்ற மனம் வேண்டும் தாயே!

பலர் போற்றிப் பாராட்டும் குணம் வேண்டும் தாயே!”

என்று அன்னையிடம் மிக அழகாக வரம் கேட்க முடிந்தது.

காதல், நட்பு, அன்பு, பண்பு போன்ற பல கூறுகளைக் கொண்ட மனித வாழ்க்கை மலர்களுடன் ஒன்றிக் கலந்திருந்தது. வண்ணமலரை ஒருவன் பார்க்கின்ற போது தன் காதலியின் முகம் என வியப்பான். அரும்புகளைப் பார்க்கின்ற போது மழலையின் குறுஞ் சிரிப்பு அதுவென்பான்! உதிர்ந்த மலர்களை வாழ்க்கையின் நிலையாமை என்பான். பூக்கள் எப்பொழுதும் மனித வாழ்க்கையுடன் இணைந்திருப்பதால் தான் பூமிப் பந்தைப் பூவுலகம் என்றும், நிலமங்கை தன்னைப் பூமுகள் என்றும் உறவு கொண்டாடுகின்றான். இதனை மிக அழகான வரி மூலம் ஒரு சினிமாப் பாடலில் ஒரு கவிஞர் மிக அழகாக பாடியுள்ளார்.

“பூமி கொண்ட பூவை எல்லாம் இரு பந்தாய்

செய்தது யார் செயலோ.....” என்ற வரிகள் ஊடாக பெண்ணுக்கும் பூவுக்கும் இடையிலான தொடர்பை கூறியுள்ளார்.

இந்நிலை இன்று நேற்றன்று சங்ககாலம் தொடர்த்து தொடர்கின்றது எனலாம். சங்க காலத்தில் காணப்பட்ட ஐவகை நிலங்களான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் நிலங்கள் ஊடாகவும் மிக சிறப்பாக கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாது ஐவகை நிலங்

களுக்கும் மலர்களின் பெயரை அல்லவா இட்டிருக்கின்றார்கள்? அதாவது குறிஞ்சி நில ஆடவர்கள் வெட்சிப் பூவை சூடினார்கள், முல்லை நில ஆடவர்கள் வஞ்சிப் பூவை சூடினார்கள், மருத நில ஆடவர்கள் உழிஞைப் பூவை சூடினார்கள், நெய்தல் நில ஆடவர்கள் தும்பைப் பூவையும் பாலை நில ஆடவர்கள் வாகைப் பூவையும் சூடிச் சென்றார்கள் என்று கூறுகின்றனர். இப்படி சங்க காலத்திலே பூக்களிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

மங்கையரும் மலர்களும் மெல்லினம் என்பதால் தான் பெண்மையை பூவுக்கு உவமை யாக்கிப் பல கவிஞர்கள் பாடல்களும், கவிதைகளும் இயற்றி மகிழ்கிறார்கள். மலர்கள் வாசத்தால், வண்ணத்தால் மட்டுமே சிறப்பினைப் பெறுவதில்லை. அவற்றின் மென்மையால் தான் உண்மையில் தனிச்சிறப்பைப் பெறுகின்றன.

இதை வள்ளுவர் தனது திருக்குறளின் பல பாடல்கள் மூலம் எமக்கு புலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகத்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து” என்ற குறளிலும்

“மலரினும் மெல்லிது தாமம் சிலரதன்

செவ்வி தலைப்படு வார்” என்ற குறளிலும் வாழ்வியலை மிக அழகாக உணர்ந்து பாடியுள்ளார்.

கண்ணுக்கு விருந்தளிப்பதான வடிவத்துடன் காலையில் மலர்கின்ற பூக்கள் எண்ணத்தைக் கவர்ந்திழுக்கின்றன. காலையில் அழகாகவும், மென்மையாகவும், புத்துணர்ச்சியாகவும் காணப்படும் பூக்கள் மாலை வெய்யிலில் வாடி அதன் அழகுத்தன்மை இழந்து மண்ணில் உதிர்ந்து சருகாகின்றன. இதை நமது வாழ்க்கைக்கு மிக அழகாக ஒப்பிட்டுக் கூறலாம். அதாவது காலத்தின் சிறையில் தான் நம் வாழ்க்கை தொடர்கின்றது. அங்கே காதலும் இளமையும் புதுவரவா

கின்றது. ஞாலச் சூழலில் தான் நம் பயணம் அங்கே வாட்டும் முதுமை செலவாகிறது என்ற உண்மையை புரிய வைக்கின்ற மலர்களை நாம் தேவதை என்றே கருதலாம்.

சங்ககாலத்தில் மட்டுமன்றி எந்தக் காலத்திலும் காதலுடன் மலரை இணைத்துப் பாடாத கவிஞர்களே இல்லை. சங்ககாலத்தில் கூட மலர்களைக் காதலின் குறியீடாக புலவர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாது குறிஞ்சி மலர்களைக் களவொழுக்கத்திற்கும் முல்லை மலர்களை கற்பொழுக்கத்திற்கும் குறியீடாக காட்டியுள்ளனர்.

குறிஞ்சி நிலத்தலைவன் ஒருவனைக் காதலித்தாள் ஒருத்தி. அவன் வாழும் மலையில் குறிஞ்சி மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கின. அந்த பூக்களிலிருந்து தேனெடுத்து கூட்டினைக் கட்டுகின்ற வண்டுகளைப் பார்த்த தலைவி தான் கொண்ட உயர்ந்த காதலைத் தலைவனுடன் இணைத்துப் பார்த்து மகிழ்கின்றாள். அதாவது “நிலத்திலும் வரிதே வானிலும் உயர்ந்ததன்று நீரிலும் ஆராவின்றி சாரல் கருங்கோள் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு வருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே” என்ற பாடலில் அன்பின் ஆழம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி நிலத்தில் காணப்பட்ட புணர்தல் ஒழுக்கத்தை இக்குறுந்தொகைப் பாடல் கூறினாலும் பின்பு காணப்படும் கடைசி இரு வரிகள் ஊடாக பூக்களின் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது.

நற்றிணையில், நாயகி ஒருத்தி ஓங்கி உயர்ந்த சந்தனை மரத்தில் கூடு கட்டும் வண்டினைக் கண்களால் காண்கிறாள். அந்த தேன் கூடு அமைய எது எங்கிருந்து தேன் கொண்டு வந்தது தெரியுமா? தாழ்ந்த ஒரு குளத்தில் பூத்திருக்கும்

தாமரை மலர்களில் இருந்து தான். சந்தனை மரத்தை அவளின் காதலனாக நினைத்து மனதுக்குள் மலர்கின்றாள். வாசமிகு சந்தனைமரம் ... அதிலே தாமரை... தேன்கூடு... நினைத்து பார்க்க எத்தனை சுகமானது?

“தாமரைத் தண்தூது ஊதி மீயிசைச்

சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்

புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை” என்று தலைவன் தன்னிடம் கொண்ட காதல் இணைப்பை அழகாக மொழிகிறாள்.

தூய்மையான கள்ளம் கபடமற்ற வாசனை வீசுகின்ற மலர்களை பார்க்கின்ற ஒவ்வொரு கவிஞனுக்கும் கற்பனை பெருக்கெடுத்து ஓடும். பலர் பூக்களை பலவாறெல்லாம் வர்ணித்து பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். பாரதி ஒரு நாள் குளத்தில் பூத்திருக்கும் தாமரைப் பூவைப் பார்க்கின்றார். அந்த தாமரைப் பூவை பார்க்கின்ற பாரதிக்கு அது புவாகத் தெரியவில்லை அங்கு கலைமகளை பூத்துச் சிரிப்பதாக அவருக்குத் தோன்றுகிறது. அதை அவர் அழகாக

“வள்ளைத்தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்

வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்” என்று அழகான வரிகள் ஊடாக கூறுகிறார். அதுமட்டுமல்லாது தலாட்டுப் பாடுகின்ற தாய் ஒருத்தி தன் குழந்தையின் கண்களைப் பார்க்கிறாள்.

“சின்னஞ்சிறு கண்மலர்

செய்வள வாய் மலர்

சீந்திரும் அழகே ஆராரோ!” என்று குழந்தையின் சின்னஞ்சிறு கண்களை மலர்களுக்கு உவமையாக்கி மகிழ்வதாக மக்கள் கவிஞர் பட்டுக் கோட்டை கல்யாண சந்தரம் பாடியிருக்கிறார்.

இவை மட்டுமன்றி பல ஆயிரம் பூக்களைப் பற்றிப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அதை நாம் ஆராய்வோமானால் எமது இந்த ஆயுள் நாள்

போதாது. மலர்கள் எப்போதுமே அன்பின் அடையாளங்களாகும். அன்றாட வாழ்க்கையில் மட்டுமன்றி தற்கால சினிமாவில் கூட பூக்களின் செல்வாக்கு அதிகமாக காணப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக கவியரசு வைரமுத்து மனதுக்குள்ளே மறைத்து வைத்தாலும் தன் மணத்தால் வெளிப்படுத்துகிற புவைப் போன்று

தான்காதல் என எண்ணி நானுகிற, தலைவி. என்ற அழகான வரிகள் ஊடாக கூறுகின்றார்.

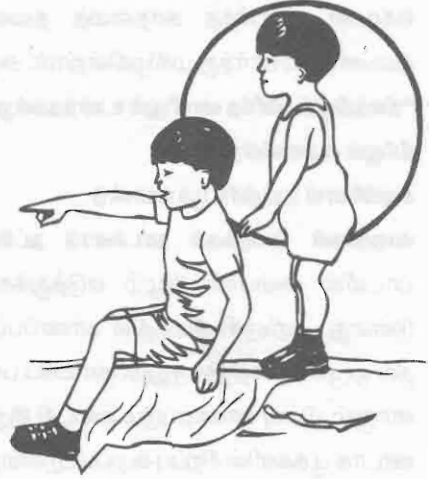
“வாத்திவச்ச மல்லிகை மொட்டு

புத்திடுச்ச வெக்கத்த விட்டு.....” என்று

வருகிறது அந்த வரிகள் எனவே. நாமும் மலர்களைப் போல் மகிழ்வுடன் வாழ்வோம், மணம் தருவோம்.

வழிகாட்டுங்கள்

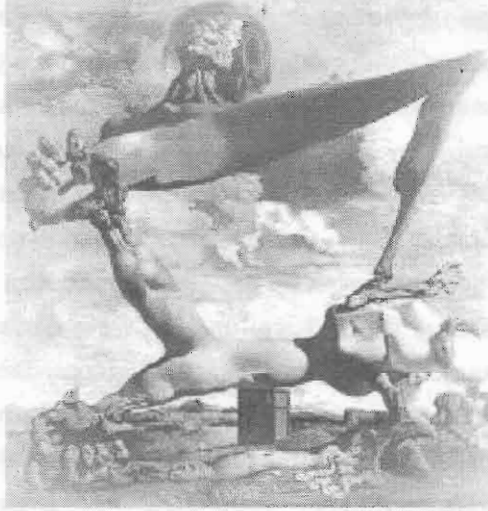
வையத்து மனிதன்
வானத்து நிலைவகை
கையில் விடித்துக் கொண்டு
செவ்வாய நொக்கிச் செல்லத் தொடங்கி விட்டான்.
காலம் கூட தன் தேவைகளை
கணிகளால் கணித்துக் கொண்டு
காற்றாய் பறக்கின்றது
ஆனால் நுங்கனோ!
சாயங்கள் போலவே
சாதிகள் படைத்து
சாதிமீன் பெயரால் சண்டைகள் விடித்து
சாவது தான் எங்கள் சந்திக்கும்
தலைவிதி என்றாகி சரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.
சாத்திரம் பார்த்துத் தான்
எங்கள் சட்டிகளும் அடும்பிலேறும்
கோத்திரம் பார்த்துத் தான் எங்கள்
கோயில்களும் தாழ்த்திக்கும்
மூடக்கொள்கைகளை மூச்சாகக் கொண்டு
என்னதான் சாதித்து விட்டோம்
அதைத் தாங்கிக் கொள்ளவும்
அதைத் தாண்டிச் செல்லவும் தயாராக வேண்டும்
ஆகவே
முடிந்தால் வழிகாட்டுங்கள்
இல்லையெல் வழி விடுங்கள்

ப. லிவிதா
A/L (Arts) 2013

சாகாது என்றும் நம் சந்தனத் தமிழ்

எல். அலன் ஹொனிக்கா
A/L 2012

வீழ்வதால் தான் விரைந்து எழத்தோம்
சாவால் தான் சாம்பலிலிருந்து உயிர்த்தோம்
சரிவுகள் கண்டும் சரித்திரம் படைத்தோம்
சமவுரிமை கேட்டதால் சக்தையாக்கப்பட்டோம்

துன்பக் கெணியில் தான் எம் இவிய நீகுற்று
நுயரக்கறை யூந்து துன்மியல் சம்பவங்கள் தான்
தமிழையும் தமிழகையும் தட்டி வயலும்மி
தரணியில் தலை நிமிர்த்திய தரமிகு உக்கீகிகள்

தமிழ் எங்கள் தாய்க் கிழவி என்வெண்ணி
தரம் குறைந்தவர் என்றா தாழ்த்தத் துணிந்தீர்கள்
தன்னிகரற்ற உங்கள் இங்கிலீஷ் பெண்டாட்டியின்
தாய்ப் பாசத்திற்கு தாய்க்கிழவி தான் தேவை

இன்சுவை இலக்கியங்கள் தன்னோடு கொண்டவொழு
இலங்கு முகம் கொண்டு இடியம் கண்டதல்லால்
இச்சகம் விட்டென்றும் இல்லாமல்ய் போனதில்லை
இடிவாங்கி எங்கும் இறந்து போனதில்லை

முதல், இடை, கடைவென்று முச்சங்கம் கொண்டு
முனியென்று ரிஷியென்று முதலோர் நுணை கொண்டு
யாவலர், நாவலர், புரவலர் படை கொண்டு
யார்க்கும் யூந்தமிழ் நூங்குலோ மதில் சொல்.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் உள்ளுறை உவமையும் இறைச்சிப் பொருளும் ...

ஆ.சீயாண்டியிற்பேரா
ஆசிரியர்

அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்மையான காலமாகவும் சிறப்புமிக்க காலமாகவும் போற்றப்படுவது சங்க காலமாகும். இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்வியல் முறைகளுடன் கலை கலாசாரம் பண்பாடு சமயம் பொழுதுபோக்கு, சமய நம்பிக்கைகள், விளையாட்டுக்கள், போர்க்கலை மரபுகளுடன் கட்டிடக் கலையிலும் சங்க காலம் சிறந்து விளங்கியது எனலாம். அத்துடன் அறநெறி ஒழுக்கத்தில் நின்று வழுவாத அரசர்களும் தன்னுயிரை துச்சமென மதித்து வாழ்ந்த போர் வீரர்களும் எப்போதும் உண்மைக்காகவே போராடும் புலவர்களும், மக்களும் வாழ்ந்தமையினால் வேறு எக்காலத்திலும் தோன்றாத அளவில் தனித் தமிழ் இலக்கியங்களும் பெரும் புலவர்களும் தோற்றம் பெற்றன எனலாம். அவ்வாறு தோன்றிய இலக்கியங்களின் சிறப்புக்களை எடுத்துரைக்க புலவர்கள் தமது பாத்திரப் படைப்புக்களில் உள்ளுறை உவமையினையும் இறைச்சிப் பொருளையும் புகுத்தி இலக்கியங்களை படைத்தனர் எனலாம். அவர்கள் படைத்த உள்ளுறை உவமையினையும் இறைச்சிப் பொருளையும் ஆராய்வதாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நானிலப் பாகுபாடு பற்றி கூறவந்த தொல் காப்பியர் "முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து பாலை என்பதோர் படிமம் கொள்ளும்" என ஐவகை நிலங்கள் உண்டு என மறை முகமாக கூறிச் செல்வார். இருந்த போதும் அகம்

புறம் பற்றி எச்சுத்திரத்திலும் நேரடியாக கூறிச் செல்லவில்லை என்றே கூறலாம். தன்னிகரில்லாத தலைவன் வரலாற்றை கூறும் முகமாக அவற்றிற்கு அகம் புறமென வகைப்படுத்தி, பெயரிட்டு வழங்கி வருபவை புறம் எனவும் பெயர் சுட்டாமல் பாடப்படும் காதல் பாடல்கள் அகம் எனவும் நச்சினார்க்கினியார் பொருளுரைப்பார். இவ்வாறு பாடும் போது பாத்திரங்கள் சுயமாக செயற்பட்டு பேசுவது போன்ற கூற்று வடிவில் அமைந்த பாடல்களை சங்ககாலப் புலவர்கள் பாடினார் எனலாம். இவை பல்வேறு அணிகளின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்படுவதனையும் காணலாம். உவமை, தற்குறிப்பேற்றம், உள்ளுறை உவமை, இறைச்சிப் பொருள் என்பவற்றையும் காலம், பொழுது, நிலம், கருப்பொருள், உரிப் பொருள் என பல்வேறு வகையாகப் பாடி தமது எண்ணங்களையும் புதுமைகளையும் மக்கள் மனங்களில் விதைந்தவற்றின் மறுவடிவமே சங்ககால இலக்கியங்கள் எனலாம். "தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்வியல் முறைகளை பெருமளவு புலவர்கள் பாடிய காலம் சங்ககாலம்" என பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி தமிழர் சால்பு எனும் நூலில் கூறிச் செல்வார்.

போரின் வெற்றிகளையும் களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம், இரவுக்குறி பகற்குறி என்பவற்றைப் பாட உவமையுடன் உள்ளுறை உவமையும் இறைச்சிப் பொருளும் பெரிதும் புலவர்களு

க்கு உதவியது எனலாம். உவமையில் வெளிப் படையாக கூறும் கருத்தை வருணனை மூலம் ஒரு குறிப்பால் புலப்படுத்துவது உள்ளுறை உவமம் எனலாம். அதாவது செய்யுள் வழியே புலவன் தான் கூறவந்த கருத்தை உள்ளுறுத்து எடுத்துரைப்பதாக உள்ளுறை உவமம் அமையும் இதனை சங்ககால செய்யுட்களில் நோக்கலாம் செம்பொருளினுங் குறிப்பு பொருள்களே அறிவுடையவர்களுக்கு இன்பஞ் செய்வனவாம் சங்கச் சான்றோர் பாடல்கள் பலவற்றில் பெரும் பாலும் குறிப்பு பொருள்களை உடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, தலைவியின் இயைபு கருதி தலைவன் நள்ளிரவில் வருதலையறிந்த தோழி தலைவனுக்கு இடையூறு வருமோ எனக் கருதி அஞ்சி இரவில் வருதலை தடுக்கும் முகமாக கூறும் கருத்து நயம் மிகுந்தவையாக அமைந்து காணப்படுகின்றது எனலாம்.

கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றெனக்

கைம்மை யுய்யாக் காமரு மந்தி

கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதற் சேர்த்தி

யோங்குவரை யடுக்கத்துப் பாய்ந்துயிர் செதுக்கும்

சாரல் நாட நடுநான்

வாரல் வாழியோ வருந்துதும் யாமே.

என்பதன் மூலம் ஆண்குரங்கு இறந்ததாக அதன் பிரிவால் கைம்பைத் துன்பத்தை ஆற்ற முடியாத பெண் குரங்கு தன் இளங்குட்டியை தன் சுற்றத்துடன் சேர்த்துவிட்டு உயர்ந்த மலையினின் நின்று வீழ்ந்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் என்பதன் மூலம் உளது நிலத்தில் வாழும் விலங்குகள் கூட துன்பம் தாங்க முடியாது இறக்கும் போது உனக்கு ஏதாவது நேர்ந்தால் தலைவி உயிர் வாழமாட்டாள் என்பதன் மூலம் இரவுக் குறியை நிறுத்தம்படி உள்ளுறுத்து தோழி குறிப்பிடுவதனைக் காணலாம்.

அதேபோன்று இல்லற வாழ்வில் இன்புற்று வாழும் தலைவன் தன் தூய அன்பை வெளிப்படுத்த தலைவியை நோக்கி "பிரியேன் பிரியிற் தரியேன்" என தன் தலைவியைப் பிரிந்தால் உயிர் வாழமாட்டேன் என கூறும் கூற்றுக்கள் வாழ்வின் உயரிய பண்பை விளக்குவதாக அமைகின்றது.

"செல்வார் அல்லர் என்றுயான் இகழ்ந்தனளே

ஒல்வான் அல்லன் என்று அவர் இகழ்ந்தனரே

ஆமிடை இரு பேரான்மை செய்த பூசல்

நல் அராக்கது யாங்கு என்

அல்லல் நெஞ்சம் அலமலக் குறியே"

எனும் பாடலின் மூலம் தலைவன் என்பால் மிகவும் அன்புடையவர் என்ற காரணத்தால் என்னை பிரிந்து செல்லமாட்டார் என்றெண்ணி சற்றுச் சோர்ந்திருந்தேன், ஆனால் அவரோ பிரிவைப் பற்றிச் சொன்னால் எங்கே நான் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டேனோ என்றெண்ணி பிரிவைப் பற்றி சொல்லாமலே இருந்து விட்டார். இப்போ என் தலைவன் என்னை விட்டு பிரிந்து சென்று விட்டார். என் நிலையோ நல்ல பாம்பு கடித்தது போன்ற நிலையில் துன்புற்ற என் நெஞ்சம் மேலும் துன்புற்றுத் துடிக்கின்றது என ஏங்கும் நிலை நயம் பயப்பதாக அமைகின்றது. சங்ககால மக்கள் வாழ்வியலில் பொருள்வயிற் பிரிவு என்பது இயற்கையானதாகும். அதனால் பொருள் வயிற் சென்ற தலைவன் வரும்வரை தலைவி ஆறி இருப்பதும் கார் காலம் வந்ததும் மீண்டும் வருவேன் எனக் கூறிச் சென்ற தலைவன் வராத போது கார் கால மழையை பார்த்து ஏங்குவதும், கார் காலத்தில் பூக்கும் பூக்களைப் பார்த்து துன்பம் ஆற்றாமல் அவை பொய்ப் பூக்கள் எனக் கூறி ஆற்றாமல் துயருறுவதும் சங்ககால புலவர்களின் கற்பனைத் திறனையும் அணிநலன்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

மேலும் சங்ககால மக்கள் வாழ்வில் தன்னி கரில்லாத் தலைவன் தலைவி வரலாற்றை எடுத்துக் கூறும் வகையில் இயற்கை வர்ணனைகள் அழகுடன் உவமை நயங்கள் பொருந்தபாடப் பட்டவையாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக

“புளவன் தூடவய் வொள் போற் சிறுதினைக்

கடியன் கடவுட்கு இட்ட செழுங்குரல்

அறியாது உண்ட மஞ்சை ஆடு மகள்

வெறியறு வளப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்

கூர்மலை நாடன் கேள்மை

நீர்மலி கண்ணாடு நினைப்பு ஆகின்றதே”

எனும் பாடலின் மூலம் உள்ளுறை உவமை சிறப் புற வெளிப்பட்டு நிற்பதனைக் காணலாம். அதாவது தினைப் புளத்தில் விளைந்த பொன்போல் போற் றப்பட்டு வந்த தினைப்பயிரில், புதிய அறுவடை யின் காரணத்தால் முதன் முதலாக கடவுளுக்குப் படைத்த தினைக்கதிரை அறியாமல் உண்ட மயில், தெய்வம் வந்து ஆடுவது போல வெறிகொண்டு ஆடும். அதேபோல தெய்வம் உறையும் நாட்டின் தலைவன் மீது கொண்ட காதலால் என் மனமும் அவன் மீது கொண்ட உறவால் நினைத்து வருந்துவதாக அமைந்து விட்டதே என்பதன் மூலம் மயில் வெறிகொண்டு ஆடுவது போன்ற தன்மையில் தலைவியின் மனமும் வெறிகொண்டு ஆடுவது உள்ளுறையாகக் கூறப்படுவ தனைக் காணலாம்.

அகத்திணை சார் ஒழுக்கம் பற்றிப் பேசும் போதெல்லாம் புலவர்களின் மனங்களில் கற்பனை வெள்ளம் புரண்டு ஓடுவதற்கு முதன்மையாக அமைந்தது அணிகளாகும். தண்டியாசிரியர் காப்பியம் பற்றிப் பேசும் போது அணிகள் பற்றி யும் பேசுவார். பெருங்காப்பியம் பேசும் காவை எனும் தொடங்கும் சூத்திரத்தின் இறுதியில் “நெருங்கிய சுவையும் பாசமும் விளங்க கற்

றோர் புனையும் பெற்றியதென்ப” என்று கூறிச் செல்வார். கற்றவர்களால் மாத்திரமே காப்பியங் கள் புனைய முடியும் என்பதற்கு சான்றாக எட்டுத் தொகை புத்துப்பாட்டு நூல்கள் விளங்குகின்றன. புற நானூற்றுப்புலவன் ஒருவன் தனது மனக் கிடக்கையினைப் பாடும் போது ஒரு வீட்டில் திருமணம் நடைபெற மறுவீட்டில் போரிலே புண் பட்டு இறந்த மறவன் ஒருவனின் செத்தவீடு நடை பெறுகின்றது. எந்த வீட்டைக் கடந்து எந்த வீட்டி ற்கு செல்வது இறைவா! சந்தோசத்தைக் கண்டு பின் துக்கத்தை அனுபவிப்பதா அல்லது துக்க த்தை அனுபவித்த பின் சந்தோசத்தை அனுபவிப் பதா? இவ்வாறான வாழ்வை ஏன் தந்தாய் என இறைவனிடம் கேட்பது மனித வாழ்வின் இயற்கை நிகழ்வுகளை உள்ளுறுத்து வலியுறுத்துவதாக அமைந்து காணப்படுகின்றது எனலாம்.

இல்லற வாழ்வில் காணும் இன்பம் என்றும் நிலைக்க வேண்டும் என்பதற்காக கொண்டு வரப் பட்ட சடங்கு முறைகள் யாவும் தமிழ் இலக்கிய வழி நின்று நெடுங்காலமாக பேசப்பட்டவை யாகும். பாலை நிலத்தின் வழியே உடன் போக்கில் செல்லும் தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரும் அந்தணர்கள் அவ்வழியால் வந்தால் மட்டுமே தாங்கள் இவ்வழியாக உடன் போக்காக செல்வதாகக் கூறிச் செல்வர், அத்துடன் அவர்களிடம் மட்டுமே நீர் வேண்டி அருந்திச் செல்வர். வேறு எவர் வந்தாலும் பேசவும் மாட்டார்கள். நீர் வேண்டி அருந்தவும் மாட்டார்கள். ஒழுக்கத்தி லும் பண்பிலும் உயர்ந்தவர்களாக சங்கத்தமிழ் வாழ்ந்தனர் என்பதனை ஒளவையார் பாடிய பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

வெந்திறற் கடுவளி வொங்கர்ப் போந்தனை

வெற்று வினை உழிஞ்சில் வற்றல் ஆர்க்கும்

மலையுடை அருஞ்சரம் என்பநம்

முலையிடை முனிநர் சென்ற ஆறே

எனும் பாடல் மூலம் பொருள் சேர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் என்னுடைய அழகிய மாட்பகங்களை தழுவி உறக்கம் கொள்வதனையும் மறந்து என் தலைவன் தான் பிரிந்து செல்லும் வழி மிகவும் கொடுமையானது. வெம்மையின் கொடுமையும், வலிமை கொண்ட காற்றும் மரக்கிளைகளை முறிக்கும் போது வாகை மரத்தின் காய்கள் வற்றலாகி நான்கு திசைகளும் கேட்கும் படி ஒலிக்கும், பாலை நிலத்தின் வழியே சென்ற என் தலைவன் நனைத்து ஆற்றாக் கொடுமையினால் என்மனம் தவிக்கும். இதன் மூலம் வாகை மரக்கிளைகளை முறித்து அதன் காய்களை வற்றலாக்குவது போன்று என் தலைவனும் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவிப்பான், எனவும் காய்ந்து வற்றலாகி என் மனமும் உடலும் தவிக்கின்றது என உள்ளுறுத்தி கூறுவதாக அமைந்த ஒளவையாரின் பாடல் கற்பவர்கள் மனங்களையும் நெகிழ வைப்பதாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

பட்டினப்பாலையிலே சோழ நாட்டின் துறைமுகங்களில் சிறப்புடன் விளங்கிய காரைக்கால் பட்டினத்தில் பொருட்கள் வந்து இறங்குவதனால் நிலமே பள்ளமாக நசிக்கின்றதாம் இதனால் வானத்தில் வானவர்கள் மேலும் கீழுமாக விழும் படியாக அனைத்து செல்வங்களும் நிறைந்த பட்டினத்தை ஆசிரியர்

“முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் வறியும்

வாரேன் வாழிய வளங் கொழிய நெஞ்சே” எனும் வரிகள் மூலம் செல்வம் நிறைந்த பட்டினத்தை பரிசாகத் தந்தாலும் அகன்ற விழிகளும் நீண்ட கூந்தலும் கொண்ட தலைவியை விட்டு ஒரு இமைப்பொழுதும் நான் வரமாட்டேன் நீ வேண்டுமானால் போ என தன் நெஞ்சிற்கு கூறுவதாக அமையும் சங்கப் பாடல்கள் இன்பம் பயப்பனவாக அமைந்து விளங்குகின்றன எனலாம்.

சங்ககால பெரும் புலவர்களாக விளங்கிய வர்கள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர் ஆகியோராகும். இவர்கள் பாடிய பாடல்களில் அணிநலமும் சொற்செறிவும் மிகுதியாக காணப்படுகின்றன. சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த காலத்தின் ஆஸ்தான புலவர்களாக விளங்கிய இவர்கள் மதிநுட்பம் மிகுந்தவர்களாக விளங்கினர். இதற்கு சான்றாக கபிலர் பாடிய பாடல் சான்றாகவும் உள்ளுறை உவமை மிகுதியாகவும் கொண்டு விளங்குகின்றது எனலாம்

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்

சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி

யாரஃது அறிந்திசினோரே சாரல்

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யங்கு இவள்

உயிர் தவச் சிறிது காமமோ வயரிதே

எனும் பாடலில் மூங்கில் மரங்களை வேலியாகவுடைய பலாமரம் மிகுதியாக உள்ள மலைநாட்டிற்கு உரிமையான தலைவனே. நான் சொல்வதனை கேட்பாயாக; சிறு காம்பில் பெரிய பலாப்பழம் தூங்குவது போல உன்மீது எங்கள் தலைவி கொண்ட காதலும் பெரியது, உனக்கு ஏதாவது நடந்தால் சிறிய காம்பு ஒடிந்து விழுந்து பெரிய பலாப்பழம் யாருக்கும் பயன் படாது சிதறுவது போல சிறிய காம்பு போன்ற தலைவியின் உயிரும் போய்விடும். எனவே இரவுக்குறியின் மூலம் இன்பம் நுகர்வதனை விடுத்து விரைந்து தலைவியை திருமணம் செய்வாயாக என உள்ளுறுத்து தோழி குறிப்பிடுவதனைக் காணலாம்.

இதே போன்று இறைச்சிப் பொருளும் பாடலின் புறத்தில் வந்து பொருள் உணர்த்துவதாக அமையும். இதனையே “இறைச்சி தானே பொருட் புறத்ததுவே” எனும் சூத்திரம் விளக்கி நிற்கின்றது.

உள்ளுறை உவமத்தைப் போலக் கருப் பொருளில் இருந்து உயத்துணரப்படும். எனினும் இரண்டிற்கும் வேறுபாடு என்னவெனில் உள்ளுறையில் கூறப்பட்ட பொருளும் உய்த்துணரும் பொருளும் ஒத்துமுடியும். இறைச்சியில் கூறப்பட்ட பொருளும் உய்த்துணரும் பொருளும் ஒத்து முடிந்து, அதனின்றும் மற்றொரு தொனிப்பொருள் அவாவப்பட்டு நிற்கும் அதாவது ஒன்றைச் சொல்லும் பொழுது இன்னொன்று நினைவுக்கு வரும்.

அகநானூறுப்பாடல் ஒன்றில்

“தோழி பண்டும் உள்ளூர்க் குரிசூ கவுரைத் தன்ன குறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடும் துறை புலம்புடைத்தே”

எனும் பாடல் வரிகளில் பரந்த கடல் பரப்பின் நடுவே சிறிய வெண்மையான முதுகுகளையுடைய பல பெண்காகங்களுடன் ஒரு நீர்க்காகம் நீராடுவது போல என்னை மறந்து என் தலைவனும் பரத்தையிடம் சென்று விட்டானோ? அதனால் தான் முன்னர் நாம் இருவரும் ஒன்றாக இன்பம் அனுபவித்த வேளை சந்தோஷமாக ஆர்ப்பரித்த கடற்பரப்பு தற்போது என் மனம் புலம்புவது போல புலம்புகின்றதோ தோழி! என தலைவி தோழியிடம் கேட்பதில், பல பெண் காகங்களும் ஒரு ஆண் காகமும் நீராடுவது இறைச்சிப் பொருளைக் குறிப்பதாக அமைந்து காணப்படுகிறது எனலாம்.

அவ்வாறே அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் “கோழிலை வாழைக்கோள் முதிர்...” எனத் தொடங்கும் இரண்டாம் பாடலின் ஈற்றடிகள் இரண்டையும் நோக்கும் போது இறைச்சிப் பொருள் கையாளப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது.

“பைம்புதல்

வேங்கையும் ஒள்ளினர் விரிந்தன :

நெடுவெண் திங்களும் ஊர் கொண்டன்றே”

பசுமையான புதர்கள் சூழ்ந்த வேங்கை மரங்களும் ஒள்ளிய பூங்கொத்துகள் விரியப் பெற்றுள்ளன; வெண்மையான பூரண சந்திரனையும் ஊர் கொண்டுள்ளது, என்பதே அவ்வடிகளின் நேரடிப் பொருளாகும். ஆனால் அவை உணர்த்தக் கூடிய உள்ளார்ந்த அர்த்தம் வேறானதாகும். அதாவது வேங்கை மரங்கள் பூத்துள்ளன என்பதனால் தினை அறுவடைக்காலம் வந்து விட்டதால் தலைவி தினைக்காவலுக்காக வரமாட்டாள். எனவே அவளைப் பகலில் சந்திக்க முடியாது எனவும், பூரணச் சந்திரன் காய்வதனால் இரவிலும் “அருங்கடிக் காவலர் சோர்பதன் ஒற்றி” தலைவியைச் சந்திக்க முடியாது எனவும் தலைவனுக்கு உணர்த்துவதனூடே பகற்குறியும் சாத்திய மற்றது; இரவுக் குறியும் சாத்தியமற்றது. ஆகவே நீ தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொண்டால் குறித்த இன்பம் உனக்கு கிடைக்கும் எனக்கூறி திருமணத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

எனவே இதுவரை நாம் பேசியவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் போது, உள்ளதை உள்ள படியே பாடிய அஞ்சா நெஞ்சம், அடங்காத தமிழ்ப் பற்றும் கொண்ட சங்கப் புலவர்கள் இயற்கைக் காட்சிகளிலும் இயற்கை நிகழ்வுகளிலும் உள்ளுறை உவமை, இறைச்சிப் பொருள் என்பவற்றை அமைத்து பாடிய இலக்கியங்களில் சங்கப்பண்புகள் இன்றும் இத்தகைய நயமிக்க பாடல்கள் இனிவரும் காலங்களிலும் நின்று நிலைக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை என்றே கூறலாம்.

இன்றைய தமிழர் ...

வி. ஜீவநாயகி
A/L (2012)

“தமிழன் என்று சொல்லடா - தலை நிமிர்ந்து நில்லடா” இது சிங்கத் தமிழன் பாரதியின் வீர வசனம். இதைக் கேட்காதவர்கள் இவ்வுலகில் இருக்கவேமாட்டார்கள். ஆனால் இதன் உண்மையான அர்த்தம் தெரிந்து அதனைச் செவ்வனே செயற்படுத்துபவர்கள் என்றால் அவர்களின் எண்ணிக்கையை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

தமிழன் என்றால் யார்? இதன் அர்த்தம் இன்னும் பலருக்கு புரியவில்லை சிலர் சைவ மதத்தை தழுவினவர்களே தமிழர்கள் என மத விளக்கம் கொடுக்கிறார்கள். சிலர் தமிழ் பேசுபவர்கள் அனைவருமே தமிழர் என்கிறார்கள். ஒரு சிறுவனிடம் தமிழன் யார் எனக் கேட்டேன் உடனே “நம்ம இளைய தளபதி விஜய்” என்றான். பார்த்தீர்களா சினிமா கற்பித்த பாடத்தை? அப்படியானால் தமிழன் என்றால் யார்? எவனொருவன் தமிழைத் தாய் மொழியாகவும், தமிழருக்குரிய பண்பாடு கலாச்சார பாரம்பரியங்களை உரிய முறையியல் பின்பற்றுகின்றானோ அவனே தமிழன் ஆவான். அப்படியென்றால் நாம் அனைவருமே தமிழர்களா என சிந்திக்கத் தோன்றுகின்றது.

நம் தாய்மொழி தமிழ். எனவே தமிழை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் அடிக்கடி தமிழ் பேசினால் போதுமென நினைப்பவர்கள் பலர் “வாழ்க தமிழ்மொழி வாழிய வாழியவே”

எனப் பாட்டாகத் தமிழைப் போற்றுவதால் தமிழ் வளர்ந்துவிடுமென நினைப்பவர்கள் இன்னும் சிலர். தமிழினை நன்றாகக் கற்று தமிழிலே இயற்பெயர் ஆகுபெயர் எச்சங்கள் எனத் தெரிந்து வைத்தும் கூட தமிழினைக் கதைப்பதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள் பலர்.

தமிழ் விழாவிற்குப் போனால் அங்கே தமிழ் பாரம்பரிய உடைகளை அணிந்து கொண்டு அங்கே “Welcome to” என ஆங்கிலத்தில் வரவேற்கிறார்கள். சிலர் இருக்கிறார்கள் தமிழ் தெரியாது எனச் சொல்வதையே பெருமையாக நினைப்பார்கள். உதாரணமாக “எனக்கு Tamil தெரியாது” என்பார்கள் ஒருவர் வழியில் நடந்த விபத்தை இவ்வாறு விபரிக்கிறார் “நான் Bus Hall-இல் இருக்கும் போது ஒரு Car Auto மேலே Crash ஆகி Driver on the Spot out இரண்டு Ladies injured” இதில் கார் வண்டி, முச்சக்கரவண்டி போன்றவற்றிற்கு தமிழ் தெரியாவிட்டால் பரவாயில்லை. மற்றைய சொற்களைப் பாருங்கள் அதில் எத்தனை ஆங்கில சொற்களென்று இது மட்டுமா விளையாடும் போது சொல்லுவார்கள் Caught பிடியடா நடு center பார்த்துப் போடு இது இரண்டும் ஒரே அர்த்தமானவை என்று அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை இதைத்தான் ஒரு கவிஞன் கவிதையாக வடித்தான்.

அம்மாவை Mummy என்றும்
அப்பாவை Daddy என்றும்
சொல்லச் சொன்ன எமது சமூகம்

சும்மா இருந்த நாய்க் குட்டியை

Puppy என்று சொல்லச் சொன்னது

இவர்கள் பேசுகின்ற அந்த ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்த பாஷைக்கு ஒரு பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் அதுதான் "Tanglish". பிற மொழிகளைப் பாவிப்பதில் தவறில்லை ஏதாவது ஒரு மொழியினை முழுமையாகக் கற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு நிலைமை தலை கீழ் ஆங்கிலமும் தெரியாது தமிழும் ஒழுங்காகத் தெரியாது.

மொழியினில் தமிழன் விடும் தவறுகளை கண்ட எனக்கு அடுத்து கலாசாரம் பண்பாட்டு விழுமியங்களை சற்று மேலோட்டமாக தட்டிப் பார்க்க வேண்டும் எனத் தோன்றுகின்றது. இங்கு பாதையில் எமக்கென்ற பாரம்பரிய கலாச்சார உடையில் எம் இனத்தவர் யாராவது சென்றால் எத்தனைபேர் சிரிக்காமல் இருப்பார்கள். சும்மா நூற்றைம்பது வருடங்களிற்கு முன்னர் ஆங்கிலேயன் கற்றுத் தந்த Trousers, Shirt என்பவற்றை நினைவில் வைத்து எம் பாரம்பரிய உடைகளையே முற்றாக மறந்து விட்டோம். இன்று முழங்காலுக்குச் சற்றுக் கீழே காற்சட்டை அணிவதை ஆண், பெண் இருபாலரும் Fashion எனக் கருதுகிறார்கள். அதற்கு Three Quarter எனப் பெயரும் வைத்திருக்கிறார்கள். இது மட்டுமா அண்மைக் காலமாக பெண்களின் கால்களைப் பார்த்தால் ஒரு காலில் வளையம் போட்டிருப்பார்கள் இதே போன்று வளையம் போடுவதை சில தருணங்களில் பார்த்திருக்கின்றேன் ஒன்று யானைகளைக் கட்டி வைக்கும் போது அதன் காலுக்கு உபயோகிப்பார்கள். எது கலாசார உடை, எது காப்பிய உடை, எது கண்ணியமான உடை, எது கருமிய உடை எனத் தெரிந்தும் கூட இவர்கள் தமிழ் கலாசாரத்தை தூக்கி வீசுகின்றார்கள்.

தமிழ் பண்பாட்டு நடத்தையில் காதலும் பங்கு வகிக்கின்றது. சங்ககாலத்திலே இருந்த தூய்மையான காதல் பல புலவர்களாலும் புகழ்ந்து இலக்கியங்களாகப் படைக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று மனிதர்களிடம் காணப்படுகின்ற காதல் காதலாக அல்லாமல் மோசமாக விருட்சமெடுத்து நிற்கிறது. பெண்களின் அழகையும் ஆடைகளையும் பார்த்து காதலிக்கும் ஆண்களும் ஆண்களின் கையடக்கத் தொலைபேசி பைநிறையக்காசு போன்றவற்றைப் பார்த்து காதலிக்கும் பெண்களும் பருவகாலத்திற்கேற்ப காதலர்களை மாற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒருவன் தன்னுடைய காதலிக்கு கவிதை எழுதினான்

அன்பே!

உன்னைக் கண்டேன்

என்னையே மறந்தேன்

உன் தங்கையைக் கண்டேன்

உன்னையே மறந்தேன்

எப்படி இருக்கிறது இன்றைய காதலர்களின் செயற்பாடு சில இளம் பெண்களின் நடவடிக்கையால் ஒட்டுமொத்தமான பெண் சமுதாயத்தையே குறைகூறுமளவிற்கு வந்துவிட்டது.

எனவே இன்று தமிழனாகப் பிறந்து எதற்காக வாழ்கிறோம் என்று தெரியாமல் மிருக வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம் இவ்வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது நாம் எப்போதும் மற்றவர்களின் உந்துதலால் படுகுழியிலே வீழ்ந்து கிடப்போம். எனவே எப்போது எமக்கென்று இருக்கும் பாரம்பரியங்களைக் கற்று தமிழனாக உருவெடுக்கின்றோமோ அப்பொழுதிலிருந்து எம்மை நாம் ஆளமுடியும். அதுவரை நாம் தமிழன் என்ற நாமத்தை காக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

சுடுகின்றாய் என நினைவே

அ. ருத்மலிபா
Grade 11B

மனித மாண்பு மறைந்த
மரண அரங்குகள் நாட்டிய மாடிய
சுத்தியில்லா யுதியதை
சுத்தியில்லா பாதத்தூடன்
சுடுகின்றாய் என நினைவே!

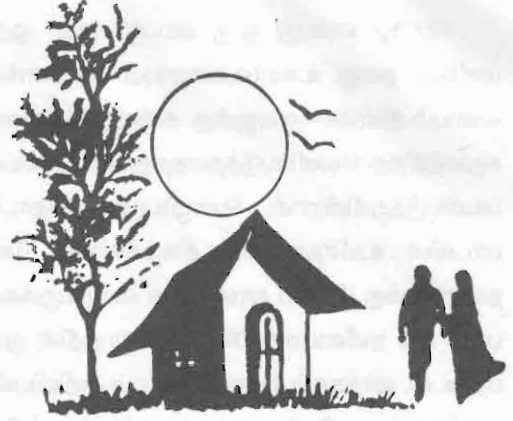
சிறகுகள் விரித்து - காற்றோடு
நாமும் சிறுநுளி வளியென
நட்புறவு கொண்டு உலகெல்லாம்
நடமாடக்கண்ட கனவுகள் - கொண்டு
உள்ளத்தை எரிக்கிறது என நினைவே!

வீசும் தென்றல் தனில்
மூசும் குருதி வாடை - மனம்
மனிதத்தை மறந்தொடு விவரி கொண்டு
எழுந்திட வேண்டாம் எனக்கூறி
அழிக்கின்றாய் என நினைவே!

பட்டாம் பூச்சிகளாய் - நாமும் இறகை விரித்து
கண்களில் - பால நீர்த்துளி கொட்டியமின்
கானகத்தையும் சோலைகள் ஆக்குவோம்
என்று கொண்டதிடம் கண்டதனால் சுடுகின்றாய் என நினைவே!

மழலைகள் பேசிய மொழி - இன்று
மண்ணோடு மண்ணானதோ? - நீ
குளிர்மையாய் வருவாயென எதிர்பார்த்த
உன் குழந்தை மனதினை
சுடுகின்றாய் என நினைவே!

பாதிப்பனந் தோப்பும் - சிறு
பாழடைந்த வீடும்
குண்டு துழைத்த உடலோடு
மனிதங்கள் மண்ணினுள் - கண்ட
கனவுகளுடன் கனத்த இதயத்துடன்
பரிதாப மனித மனதை
சுடுகிறது என நினைவே!

ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியம்

செ. கிறிஸ்ஷாலினி
A/L (2013) Arts II

மொழி என்பது ஒரு ஊடகமாகும். ஒரு மனிதன் தனது உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் இன்னொருவனுக்கு அல்லது இன்னொரு சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்தவதற்கு மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றான். மொழியானது தொடர்பாடலின் உயிர்நாடியாக திகழ்கின்றது. பின் நவீனத்துக்கு பிந்திய காலம் என வரையறுக்கப்படும் இந் நவீனயுகத்திலே இணையத்தின் நுட்பத்துடன், வர்த்தகம், தொழில்நுட்பம் அறிவியல், மருத்துவம், அரசியல், பாதுகாப்பு என்னும் முக்கிய துறைகள் யாவும் ஒருங்கே இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் தொடர்பாடல் மொழியை, அடிப்படையாகக் கொண்டே விளங்குகின்றது. புராதன மனிதன் தொடங்கி தற்கால கணனி மனிதன் வரையும் மனிதகுல வரலாற்றுப் படமங்களின் காரணிகளிலே மொழிப் பயன்பாடனது, இன்றியமையாத இடத்தையே எப்போதும் தக்கவைத்துள்ளது. இவ்வகையிலே மொழிகளில் முதன்மையான செல்வாக்கைப் பெற்ற மொழியாக இன்றைய நவீன காலத்திலே நாம் கணிக்கக்கூடியதாக ஆங்கில மொழி திகழ்கின்றது. இன்று முன்னூற்று நாற்பது மில்லியனுக்கு மேலான மக்கள் பேசுகின்ற மொழியாக இது திகழ்கின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்க தேசத்திலும் முதல் மொழியாக ஏற்பட்டுள்ள இவ் ஆங்கில மொழியானது ஆசியா, ஓசான்யா மண்டல நாடுகளிலே அதிக செல்வாக்கையும் செலுத்துகின்றது.

இன்று உலகம் முழுவதிலும் சர்வதேச

மொழியாக ஆங்கில மொழி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இன்று அளவிடமுடியாத அறிவியல்களஞ்சியங்கள் ஆங்கில மொழியிலே சேமிக்கப்பட்டுள்ளதால் அறிவியலின் ஊடக மொழியாக ஆங்கில மொழியானது கணிக்கப்படுகின்றது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் கூட ஆங்கில மொழியானது அலுவலக மொழியாக பிரகடனப்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே இதன் செல்வாக்கு விரிந்து செல்கின்றது. எனவே ஆங்கில மொழியானது அத்தியாவசியமான மொழியாக விளங்குகின்றது. அதனை கற்கவேண்டிய கட்டாய தேவையினை அதன் சர்வதேசப் பயன்பாடு கருதி பலர் குறிப்பாக மாணவர்கள் உணர்ந்துள்ளார்கள். இன்று இலத்திரனியல், டிஜிற்றல் யுகத்துக்குள்ளே உலகமானது சென்று கொண்டிருக்கிறது. புதுப்புது தொழில்நுட்ப சாதனங்களினால் சந்தை நிரம்பிக் கொண்டு இருக்கின்றது. இன்னிலையிலேயே இத்தகைய தொழில்நுட்ப சாதனங்களிலே தொடர்பு ஊடக மொழியாக ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய சாதனங்களை கையாளுவதற்கு ஆங்கில மொழிப்பயன்பாடு தேவையானதொன்றாக இருக்கின்றது.

எனவே ஆங்கில மொழியின் தேவை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே செல்கின்றது. இன்றும் இம் மொழியிலே எத்தனையோ ஆராய்ச்சிகளும் இலக்கணப்பயன்பாடுகளும் கண்டறியப்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றன.

அதே வேளையில் புதுப்புது சொற்பிரயோகங்களும் நாளுக்கு நாள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றது. சில நாகரீகத்தின் அடையாளமாக கூட இம் மொழியினை பயின்று பாவித்து வந்தாலும் எப்போது எம் படிப்புக்களும், உற்பத்திகளும், அறிவியலின் பரப்பு நாடு கடந்து செல்கின்றதோ அப்போது ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு தீரவே உணரப்படகின்றது. உலக மெங்கும் ஆங்கில மொழி பேசப்படுகின்றது என்று நாம் கூறினால் அது மிகையாகாது. ஒரு தொழிலின் நிமித்தமாகவோ சுற்றுலாவிற்காகவோ ஒருவர் எந்த நாட்டிற்கு பயணம் செய்தாலும் அவருக்கு ஆங்கில அறிவு இருக்குமெனில் அவர் தனது பிரயாணத்தை எவ்வித இடையூறுகளும் இன்றி செய்து முடிக்க வழி பிறக்கின்றது.

ஆங்கிலம் ஆனது ஓர் இணைப்பு மொழியாக இருக்கின்றது. பலதரப்பட்ட மொழிகளை தமது தேசிய மொழியாக கொண்ட நாடுகளிலே மேற்படிப்பிற்கென செல்லுகின்ற மாணவர்கள் தொழிலின் நிமித்தமாக பயணிக்கக்கூடியவர்கள் ஆங்கிலத்தின் உதவியுடனே தமது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் இலகுவாக அடைந்து கொள்கின்றனர். எமது நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லா விதமான விளம்பரப் பலகைகளிலும் ஆங்கிலம் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக நாம் தென்பகுதிக்குப் பயணிக்கின்ற போது நாம் எங்கே நிற்கின்றோம் இவ்

வழியினால் சென்றால் எங்கே செல்ல முடியும். இக் கடைகளிலே என்னென்ன பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் போன்ற அவசியமான விடயங்கள், வழி காட்டல்களை ஆங்கிலத்தின் மூலமே பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. இங்கு சர்வதேச நிகழ்வுகளை, விளையாட்டுப் போட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே தொடர்பு மொழியாக வர்ணனை மொழியாக ஆங்கிலமே காணப்படுகின்றது. எனவே மற்ற இனங்களுடனும் மொழிகளுடனும் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களுடனும் எம்மை இணைக்கின்ற மொழி ஆங்கில மொழியாக இருக்கின்றது.

எனவே ஆங்கில மொழியினை கற்பது மிகவும் தேவையான ஒன்றாக இருக்கின்றது. நீ எத்தனை மொழிகளை சரளமாக பேசுகின்றாயோ அத்தனை மனிதர்களுக்கு சமமானவனாக இருக்கின்றாய் என, ஓர் கூற்று உள்ளது. ஆனால் அகிலத்தை சுற்றிவர வேண்டுமா நீ ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக் கொள் என்பது யதார்த்தமாக இருக்கின்றது. எம் தாய் மொழியான தமிழில் பாண்டித்துவம் பெறும் அதேவேளை உலக தொடர்பாடல் மொழியான ஆங்கிலத்திலும் ஆழம் பெறுவோம். அப்போது தான் உலகமெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செய்ய முடியும். ஆங்கிலத்திலே புலமை பெறுவோம் அகிலத்தையே வெல்வோம்.

உனக்கு நம்பிக்கையான சேவகன் வேண்டுமா,
நீ பிரியப்படக்கூடிய சேவகன் வேண்டுமா,
அப்படியானால் நீ உனக்குச் சேவை செய்யுகொள்

பிராங்கிலின்

பாரதிதாசனும் சமுதாயமும்

திருமதி ச. சிறிகந்தராஜர்
ஆசிரியர்

தமிழுக்குத் தொண்டாற்றித் தனியிடம் பெற்றவர்கள் வரிசையிலே பாவேந்தர் பாரதிதாசனை யாரும் மறந்துவிட மாட்டார்கள். 1891இல் புதுவையிலே கனகசபைக்கும் இலக்குமிக்கும் மகனாக அவதரித்தார். சுப்புரத்தினம் என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்ட இவர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் சாதிமதம் கருதா தெளிந்த உறுதியான கருத்துக்காளால் ஈர்ப்புற்றுத் தெய்வப் பாடல்களைப் பழகுதமிழில் எழுதினார். இவ்வாறு பாரதிதாசன் எழுதி பத்திரிகைகளில் கிறுக்கன், கண்டெழுதுவோன் என்னும் புனைபெயர்களில் ஆக்கங்களைப் படைத்து தமிழுலகில் நுழைந்தார்.

பாரதிதாசன் பல்வேறு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், பாண்டியன் பரிசு, இருண்டவீடு, அழகின் சிரிப்பு, நல்ல தீர்ப்பு, குடும்ப விளக்கு, தமிழியக்கம், தன்மானத் தாலாட்டு, முல்லைக்காடு, இந்தி எதிர்ப்புப் பாட்டு, படித்த பெண்கள், பாரதிதாசன், ஆத்திகூடி, தமிழ் இன்பம், குறிஞ்சித் திரட்டு என்பவை அவற்றில் குறிப்பிடத் தக்கவை.

சமுதாயம் பற்றிய சிந்தனைகளை நோக்கும் பாரதிதாசன் சிறப்பான கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார். உலக மக்கள் அனைவரும் வாழவேண்டும் என்னும் எண்ணம் கொள்ள வேண்டும்.

“தன் யெண்டு தன் பிள்ளை சோறு வீடு

சம்பாந்யம் இவையெண்டு தானுன்டென்போன்

சின்னதொரு கடுகு போல் உள்ளம் கொண்டோன்

தெருவார்க்கும் பயன்ற சிறிய வீணன்” என்று மக்களுக்காக வாழ்ந்து வழி காட்ட வேண்டும் என்கிறார்.

காடாய்கிடந்த நிலம் தன்னைச் சீராக்கி நேராக்கித் தந்தவர் தொழிலாளர்களே. அவர்களைப் பற்றி இலக்கியம் பாடியோரில் பாரதிதாசன் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆயிரம் தொழிலாளர் கஷ்டப்பட்டு உழைக்க ஒரு முதலாளி இன்பம் காணுகிறான் இந்நிலை கண்டு பாரதிதாசன் உள்ளம் குமுறுகின்றது.

“தொழிம்பர்களாக மதித்திவேண்டாம்

இப்பொழுதே நீர் வொது இன்பம்

விளைத்திட உங்களின் சொந்தை

ஒப்படைப்பீரே - எங்கள்

உடலில் இரத்தம் கொதிப்பேறுமுன்பே”

என்று உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் காட்டுகிறார்.

மனிதர்கள் உரங்கொண்டு எழு வேண்டும் மாபெரும் சக்தியாக மாறவேண்டும்.

“அனைந்து கொள் உன்னைச் சங்கமமாக்கு

மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூறு”

என்று அறைகூவுகிறார். (2)

ஏறு! வாளை இடிக்கும் மலைமேல்

ஏறு விடாமல்! ஏறு மேன்மேல்!

ஏறிநின்று யாரடா எங்கும்

எங்கும் யாரடா இப்புவி மக்களை

யாரடா உளது மானிடப் பிறப்பை” (2)

என்று மனிதர்களை அழைத்து உலகைப் புதிய நோக்கோடு நோக்கும் படி கூறுகிறார்.

மனிதனுடைய சக்தி மகத்தான சக்தி என்பதை இந்த வையகத்திற்கு எடுத்தியம்பியவர் பாரதிதாஸன். மானிடனின் இரு தோள்வலிமையால் எண்ணற்ற விந்தைகள் பல இப்பூமியிலே கண்டோம் மானிடம் என்பது சாதாரண விடயமன்று

“மானிட மென்பது புல்லோ? – அன்றி

மரக்கட்டை யைக்குறித் திடவந்த சொல்லோ?”

என்று மனித வர்க்கத்தையே கேட்கிறார்.

மனிதன் சாதிவேற்றுமையால் அழிவது கண்டு சாடுகிறார் கவிஞர். மனிதர்கள் அனைவரும் மனம் மெய்-களால் ஒன்றுபட்டு வாழ வேண்டும். நாம் சந்திக்கும் மனிதர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களை ஒழிக்க வேண்டும். நல்லறிவு என்னும் பாதையில் செல்லுதல் வேண்டும். நாயினும் கடையனாய் நலிந்திடாமல் மேதகு காரியங்கள் பலவற்றை இப்பூமியில் படைத்திட வேண்டும்.

சாந்தியால் உலகம் தழைப்பது நன்றா?

சமயமே தம் வளர்த்தே தளர்வது நன்றா?

மாந்தரிற் சாதி வகுப்பது சரியா?

மக்கள் ஒரே குலமாய் வாழ்வது சரியா? என்று மக்கள் வாழும் வழிமுறைகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

நாம் வாழும் சமுதாயத்திலே பல்வேறு குண நலன்களைக் கொண்டவர்களைச் சந்திக்கின்றோம். ஆனால் அவர்களை உடனே நம்பக்

கூடாது. “ஆராய்ந்து பாராமல் நட்புக் கொள்ளாதே” என்று திருவள்ளுவரே கூறியிருக்கிறார்.

முன்னாளில் மனிதர்கள் பண்பாகப் பழகினார்கள். ஆனால் இந்நாளில் பண்பானவர்களை நாம் தேடித்தான் அறிய வேண்டும் என்று கூறுகின்ற கவிஞர், மனிதனின் நல்ல பண்புகளை மூதாதையரின் நற்குணங்களை மேற்கோள் காட்டுவதுடன் இந்நாள் மனிதர்களை விமர்சனம் செய்கிறார்.

“இன்னா செயிலும் இளியவே செய்வார்

முன்னாள் மனிதர்! இந்நாள் அஃதிலார்!

நல்லார் உறவு நாடுவார் முன்னாள்!

அல்லார் தம்மையே அடும்பார் இந்நாள்!

எல்லா வகையிலும் இந்நாள் வரைக்கும்

தேய்ந்து தேய்ந்து வரும் இம் மனிதனை

ஆய்ந்துணர்க! ஆய்ந்துணர்க!” என்று இந்நாள் மனிதனைப்பற்றி அறிந்த பின்னே பழக வேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறார்

இவ்வையகம் தழைக்கத் தொழிலாளர்கள் செய்த சேவைகள் அளப்பரியன. வானுயர நிலைத்திருக்கும் கூட கோபுரங்களும் எழில் மிகு பொய்கைகளும் வளைந்து செல்லும் சாலைகளும் அமைத்த தொழிலாளர்களை, பாரதிதாஸன் பல பாடல்களால் போற்றியுள்ளார். தொழிலாளர்கள் உழைப்பை மட்டும் கவனித்தால் போதாது தம்மையும் கவனிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தையும் முன்வைக்கிறார். சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரைய முடியும் அல்லவா? தொழிலாளர்கள் உடலை ஓம்பி நலமோடு இருந்தால் மேலும் மேலும் உயரலாம் என்கிறார்.

“நலம் தேடுவோம் உடலோம்புவோம்

நாய்போடு தசை நாளும் வன்மை ஏறி

கலங்காத நெஞ்சமே பெற்றா லென்ன
கற்றான் நிகருடல் பெற வேண்டியே” என்று
பாடுகிறார்.

நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு கல்வி அவசியமாகும்
கல்வி அறிவால் தமிழரெல்லாம் இமய மலை
போல் ஓங்கிட வேண்டும். கலைத் திறன்களை
வளர்த்து கல்வி ஒளி வீச வேண்டும் மேற்கூலகே
எம்மைத்திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்.

“கைத்திறச் சித்திரங்கள்

கனிதங்கள் வான நூற்கள்

மயத்திற நூற்கள், சிற்பம்

விஞ்ஞானம், காவியங்கள்

வைத்துள்ள தமிழர் நூற்கள்

வையதின் புதுமை என்னப்

புத்தக சாலை எங்கும்

புத்தகநாள் எந்த நாளோ?” என்று சமு
தாயத்திலே மேன்மைபுற வேண்டிய விடயங்
களை விதந்துரைக்கிறார்.

சமுதாயத்திலே ஒற்றுமை ஓங்க வேண்டும்.
ஒன்றுபட்டு உயர்ந்து நின்றோம். என்றால் பகை
வர்களால் எம்மைப் பிரிக்க முடியாது. “ஊர்
இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்”
என்பது பழமொழி. ஒற்றுமை கெட்டால் உயர்
வும் கெடும் என்பது நாம் அறிந்த விடயம்.

“ஊர் இரண்டு படுங்கால்

உளவுள்ள கூத்தாடிக்குக்

காரியம் கைகூடுமாம் - சகியே

காரியம் கை கூடுமாம்” என்று ஒற்றுமை
யின் அவசியத்தை எடுத்துரைக்கிறார் பாரதி
தாஸன்.

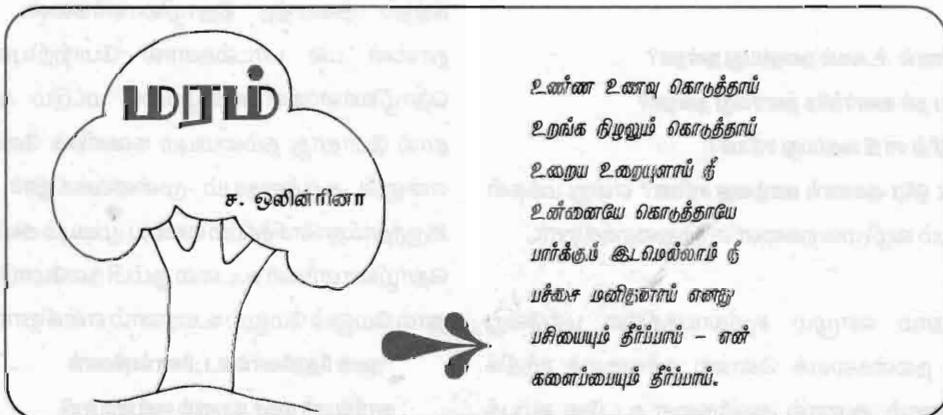
பார்போற்றும் பாரதிதாஸன் இப்பூமியை
வளப்படுத்த முயன்றார் தன் சொல்லுக்கு வலு
வூட்டி மக்களுக்கு உரமூட்டி அரிய கருத்துக்களை
விதைத்தார். மானிடம் போற்ற வாழும் வழி
சமைத்தார். அச்சமின்றி வலிமை கொண்டு புதிய
தோர் பூமி படைக்க சமுதாயத்தை அழைத்தார்.
அவரினால் சமுதாய சிந்தனைகளை கவனித்துச்
செவிமடுத்து ஆற்றல்களைப் பெறுவோம்.

உசாத்துணை நூல்

பாரதிதாஸன் கவிதைகள்

பாடல் முதற்குறிப்பதிகாரம்

1. புதிய உலகம்
2. உலகம் உன்னுடையது
3. மானிட சக்தி
4. ஆய்ந்துபாரார்.
5. நாடு - குரங்கில் இருந்து மனிதனை
6. நாடு - நலம் தேடு
7. எந்நாளோ?
8. சமத்துவப் பாடல்

உண்ண உணவு கொடுத்தாய்
உறங்க நிழலும் கொடுத்தாய்
உறைய உறையுளாய் நீ
உன்னையே கொடுத்தாயே
மர்க்கும் இடமெல்லாம் நீ
பச்சை மனிதனாய் என்று
பசியையும் தீர்யாய் - என்
களைப்பையும் தீர்யாய்.

முத்தமிழ் விழாக்களின் ஒளித்தடயங்கள் சில...

2007

2008

2009

2010

2011

பரத நடனமும் கலை அறிகைக் கோலமும்

திருமதி. அகல்யா இராஜபாரதி
Dip in Dance, Special Trained Dance
B. FA, Dip. in Edu, M. F. A

தமிழகத்தின் ஆடற்கலையின் மறுமலர்ச்சியில் முகிழ்ந்த பரதநாட்டியம் தென்னாட்டுக்கு உரிய தனித்துவமான கலைவடிவமாயிற்று. ஆடல் அடிப்படையிலும் கருத்தியல் அடிப்படையிலும் பரதநாட்டியம் செழுமை பெறுவதற்கு பல்வேறு விசைகள் பங்களிப்பு செய்துள்ளன.

பரதநாட்டியம் தொடர்பான தெய்வீக அணுகுமுறை பரதரால் முன்மொழியப்பட்டது. இருக்கு வேதத்தில் இருந்து வசனமும், யசூர் வேதத்தில் இருந்து அபிநயமும், சாம வேதத்தில் இருந்து இசையும், அதர்வண வேதத்தில் இருந்து ரசமும் ஒன்றிணைந்த வடிவமாக நாட்டிய வேதம் ஐந்தாவதாக உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு அடிப்படையான நூலாகவே பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரம் காணப்பட்டது. நாட்டியத்தின் பரந்த சமூக அடிப்படைத் தேடல் பரதரிடத்தில் காணப்பட்டது. வேதங்களை அணுக முடியாத சகல

பரதநாட்டியத்திற்கு அடிப்படை நூலாக நந்திகேஸ்வரரின் அபிநயத்தர்ப்பணம் விளங்குகின்றது. பிரம்மன் நாட்டிய வேதத்தை பரதருக்கு உரைத்தார் என்றும், பின் காந்தர்வர்களும் அப்சரஸ்களும் சிவன் முன்னிலையில் நிருத்தம், நிருத்தியம், நாட்டியம் போன்றவற்றை ஆடிக் காண்பித்தனர் என்றும் நந்திகேஸ்வரினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாட்டியசாஸ்திரத்திலே காணப்படும் ஆடற்பண்புகளுக்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் ஆடற்பண்புகளுக்கும் இடையே பொதுப் பண்புகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டு மரபுகளும் ஆடல் வகைகளையும் இயல்புகளையும் அறிவுபூர்வமாக விளக்குகின்றன.

ஆடலுக்கும் ஜதீகங்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு, ஆடலுக்கும் காவியங்களுக்கு

சாதியினருக்கும் மகிழ்ச்சியூட்டும் வண்ணம் நாட்டிய வடிவமைப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளதாக பரதமுனிவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரதமுனிவர் தொடர்பான பல கருத்துக்களை ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மிடையேயுள்ள தொடர்பு முதலியவை சமூக வளர்ச்சியின் போது ஏற்பட்ட பிரதான பரிமாணங்களாயின. ஜதீகங்களின் வழியாக மக்களிடையே கையளிக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள், காவிய பாத்திரங்களாக அமைந்தன. வாழ்க்கையின் சிக்கல்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் சிக்கல்

களில் இருந்து விடுபடுவதற்கும் அந்தப் பாத்திரங்கள் அறிவு பூர்வமாகவும் உணர்ச்சி பூர்வமாகவும் உதவின. மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற காவியங்கள் ஆடல் ஊடகம் பெற்றன.

தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மிகவும் சிக்கல் பொருந்திய சமூக பொருளாதார கல்வியல் நிகழ்ச்சிகள், பரதநடனத்தில் சமஸ்கிருதத்தின் செல்வாக்குக்கு வழியமைத்தன. ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட இந்தியப் பண்பாட்டில் உயர்ந்தோர் குழாத்தினரின் மொழியாக சமஸ்கிருதம் அமைந்திருந்தது. வேதமரபுகளின் மொழியாகவும் காவியங்கள் இலக்கியங்கள் கலைகள் முதலியவற்றின் மொழியாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்ட சமஸ்கிருதம் கலையாக்கங்களின் தொகுப்பினை கொண்ட மொழியாகவும் அமைந்தது.

ஆடல் தொகுப்பான பலநூல்கள் சமஸ்கிருதத்தில் காணப்பட்டாலும் நந்திகேஸ்வரர் எழுதிய அபிநய தர்ப்பணம், பரதநாட்டிய விளக்கத்திலே சிறப்பிடம் பெறுவதற்கு காரணம் அதன் ஆக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள விரிவான பண்பாகும். முந்நூற்று இருபத்துநான்கு செய்யுள் களைக் கொண்ட இந்நூல் சிவபிரானுக்குரிய தியானஸ்லோகத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. ஆடலின் உற்பத்தி, ஆடலின் புகழ், ஆடல் அபிநய வகைகள், பாத்திரப் பண்புகள், பாத்திரங்களுக்கு உயிளுட்டும் பண்புகள், வணக்கமுறைமை ஆடல் ஒழுங்கமைப்பு அபிநயங்கள் ஆடலுடன் தொடர்புடைய உடற்கூறுகளின் அமைப்பு

தொழிற்பாடுகள் முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய ஓர் விரிவான ஆக்கமாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

ஆடற்கலையின் சமஸ்கிருத நிலைப்பட்ட அறிகைச் செல்வாக்கு வேதாகம முறைமை தழுவிய கோவில்களில் மீளவலியுறுத்தப்படலாயிற்று. வேதாகம முறைமை தழுவிய கோவிற்கிரியை களில் சமஸ்கிருத மொழியே மேலோங்கி நின்றது.

சமூகத்தில் காணப்பெற்ற கலைக் கோலங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்தல் கோவில்களின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாக கருதப்பட்டன. ஐரோப்பியர் வருகையைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த சமூக மாற்றங்கள் கோவில்களின் கலை இயல்புகள் மீது பல்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. மரபுவழிச் சேவைகள் இழிந்தனவாக கருதப்படலாயின. மரபுவழிக் கலைகளும் ஒருவகையில் இழிந்தனவாக கருதப்பட்டன. பரதநாட்டிய மறுமலர்ச்சிக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய ஈ.கிருஷ்ணயரின் பணிகள் சிறப்படையத் தொடங்கின. மரபுவழியாக ஆலயங்களில் ஆடப்பட்டு வந்த "சதிர" என்பதற்கு "பரதநாட்டியம்" என்ற பெயரை அவரே சூட்டினார்.

இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கு சமஸ்கிருத நூல்களை கற்பதும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் புதுப்பித்தலுமான அறிகை நடவடிக்கைகள் பரதநாட்டிய வளர்ச்சிக்கு துணை செய்தன.

என்வேலை என்னைப் புதிதாகச் சிருஷ்டித்துக் கொள்வது அன்று; இறைவன் செய்ததை எவ்வளவு பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ. அஃவ்வளவும் செய்து கொள்வதே யாகும்.

பிரேளணிங்

என்பெயர் உன்னால் வளங்கணும்

அ.இலாசனா
AIL (2012) Arts II

எனக்குள் கண்டனமாய்
கிடுகிடு என் மகளே!
உனக்குள் எப்போதும்
வேண்டாம் துன்பாற்றம்
தனக்கென நீ வாய்நாது
தாயகம் போற்ற வாழ்ந்திடு
எனக்கு பெருமை தந்திடு
பெற்ற கடன் தீர்த்திடு

அற்பமான அருமை வாழ்வு
ஒருமுறைதான் பாரிலே
கற்பும் பொறும்பும் நட்பும்
மிளிர் வேண்டும் உன்னிலே
சொற்பமான ஆசைவைத்து
வாழ்வாய் என்றும் நாட்டிலே

மானம் காத்து வாழ்ந்த கவிமான்
மயிரகல உயிர்த்த கதை
ஞானங்கொள் வள்ளுவம்
நயமாய் சொன்னதுணர்
உணமையற்ற வாழ்வும் அதுதான்
ஏற்றுநீயும் வாழ்தல் உயர்வாம்.

தந்தை சொல்லிக்க மந்திரமும்
உலகில் இவ்வை என்பார்
சிந்தையிலே நீ இதைப் பதிவு
சிறப்பும் வாழ்வு பெறு.
விந்தையிடு உலகிலென் மகளே
என்பெயர் உன்னால் வளங்கணும்

அன்னை

நெற்று என்னைக் காத்த கருவறையம்மாள்
இன்று எனக்குத் தந்தது வாழ்வுப்பள்ளி
எனது நானைய வாழ்விற்காய் தனையிழந்து
என் நானை மொன் நானாக்கினாள்.

கருவிலிலே சுமந்து இதயத்தில் இருத்தி
உயிரிலே சுமந்து இதயத்தில் இருத்தி
உயிரிலே கலந்து உணர்வாக்கி நின்றாள்
சிறுவையில் வாழ்ந்து சிசுவை விடா தவத்தவளே
சிறு பொழுதும் பொழுதெனும் உதை மறவேன்.

பயனுள்ள முறையில் படிப்பது எப்படி?

ம.லக்ஷாயினி
Arts II (2015)

“கண்டதும் படிப்பவான் பண்டிதன் ஆவான்”
இது உண்மையிலேயே மனிதர்களின் வாழ்க்கையின் நடக்கக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் கண்டதையும் படிப்பது எப்படி? என்று ஒரு கேள்வி கேட்டால் அநேகரின் பதில் தெரியாது என்றதாகவே இருக்கும். படித்து முன்னேற வேண்டும் என்ற ஆவல் மட்டும் இருந்தால் போதுமா? இல்லை. திட்டமிட்டுப் படித்தால் தான் நாம் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றம் கிடைக்கும். படிப்பதற்கான முந்தயாரிப்பில் எவ்வாறு ஈடுபடவேண்டும்? அதற்கான முறைகளை நாம் எவ்வாறு வகுத்துச் செயற்படலாம்? திட்டமிட்ட பிறகு எவ்வாறு படிக்கத் தொடங்குவது? எவ்வாறான முறைகளில் எளிமையாகப் படிக்கலாம்? படிக்கும் போது எந்த விடயங்களைக் கவனத்தில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்? என்ற கேள்விகளையெல்லாம் நமக்குள் நாமே கேட்டுப் பார்த்துவிட வேண்டும். விடையைத் தெரிந்து கொண்ட பின்னர் சோர்வை உதறித் தள்ளி விட்டு புதிய உற்சாகத்துடன் படிக்கத் தொடங்க வேண்டும்.

அந்தவகையில் மாணவர்கள் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட்டு, அத்திட்டத்தைப் பின்பற்றி படிப்பது வெற்றியைத் தரும். ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையிலும் திட்டமிடுதல் அவசியம். திட்டமிடுதல் எனபது, எதை, எப்போது, எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று சிந்தித்து அதற்கு ஏற்றபடி நம்மை நாமே தயார்படுத்தக் கொள்வதாகும். ஒரு சாதாரண மனிதர்களுக்குள்ளே பல திறமைகள், ஆற்றல்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன. அதேவேளை, மாணவர்களுள் எண்ணற்ற ஆற்றல்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன. அதனை நாம் வெளிக்கொணர வேண்டும். அதற்கு திட்டமிடுதல் அவசியமாகும். மாணவப் பருவத்திலேயே திட்டமிடுதலைக் கொண்டு நம்மை வழிப்படுத்தினோமானால் தான் நம்

எதிர்கால வாழ்வையும் நாம் தலைமை தாங்கப் போகும் நமது நாட்டையும் சிறப்பாகத் திட்டமிட்டு வழிநடத்தமுடியும். ஒழுங்கற்ற கல்லை எப்படிச் சிற்பி செதுக்கி ஓர் அழகான சிலையாக அளிக்கின்றானோ, அதே போல நாம் நமது படிக்கும் நேரங்களையும், ஓய்வு நேரங்களையும் திட்டமிட்டு வெற்றியாக்க வேண்டும்.

ஓட்டப்பந்தய வீரர் எப்படி வெற்றிபெற உடல் ரீதியான பயிற்சி எடுத்துக் கொள்கின்றாரோ அதேபோன்று மாணவர்களாகிய நாமும் முன் தயாரிப்புகளில் ஈடுபடவேண்டும். ஓட்டப்பந்தய வீரன் எந்தப் பயிற்சியும் எடுக்காமல் நேரடியாகவே களத்தில் இறங்கி வெற்றி பெறுவேன் என்று சொன்னால் அது ஒரு சிரிப்பூட்டும் விடயமாக இருக்கும். படிப்பதற்காக நாம் அமரும் இடங்களும், படிக்க வேண்டிய நேரமும் ஆயத்தமாக நமக்கேற்றபடி நாம் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். எமக்கு எங்கிருந்து படித்தால் பிடிக்குமோ, பாடம் விளங்குமோ அந்த இடத்திலிருந்தே படிக்க வேண்டும். அதே போன்று சிலருக்கு அதிகாலையில் எழுந்து படித்தால் தான் மனதில் நிற்கும் சிலருக்கு மாலையில் இரவில் படித்தால் தான் மனதில் பதியும் என்றால் எந்தச் சூழ்நிலையில் இருக்கப் பிடிக்கின்றதோ அந்த நிலைக்கு ஏற்றாற்போல படிக்க வேண்டும்.

படிக்கும் போது கேள்வி கேட்டுப் படிப்பது சிந்திக்க வைக்கும். படித்ததை மனதில் பதியப் படித்திருக்கிறோமோ என்பதை ஆராய்வதற்காகவே கேள்வி கேட்டுப் படிக்க வேண்டும். மேலோட்டமாக ஒன்றை படித்தோமென்றாலும் அவற்றைக் குறித்து வைத்துக் கொண்டு கேள்வி கேட்டுப் பின்னர் அதைப் படிக்க வேண்டும். கேள்விகள் கேட்காதவரைக்கும் அதைப் படித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். படிக்கும்

போது ஏன்? எதற்கு, எப்படி எதற்காக என் றெல்லாம் கேள்விகளைக் கேட்டு ஆராய்ந்தால் தான் படித்தவை மனதில் பதியும் என்பது உளவியலாளர்களின் கருத்து.

நாம் கற்க வேண்டியவற்றை பாடமாக்க வேண்டியவற்றை ஆழ்ந்து வாசிக்க வேண்டும். சத்தமில்லாத இடத்தில் அமர்ந்து சத்தமாக வாசிக்க வேண்டும் சிலருக்கு மனதினால் வாசித் தால் தான் மனதில் பதியும். எவ்வாறிருப்பினும் எமக்குப் புரியும் வரையில் வாசிக்க வேண்டும். வேகமாக வாசிப்பவன் வேகமாகக் கற்றுக் கொள்கின்றான். நாம் படிக்கும் நேரத்தில் காற்பங்கினை வாசிப்பதற்காகவே ஒதுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வாசித்தவற்றை மனதிற்குள் ளாகவோ அல்லது வாயாலோ சொல்லிப்பார்க்க வேண்டும். சொல்லிப் பார்க்கும் போது மறந்து போன கருத்துக்களை மீண்டும் மனதில் கொண்டு வர முடியும்.

“கற்றலிலே கேட்டலே நன்று” என்பது போல வகுப்பறையில் நடக்கும் பாடங்களை ஆழமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஆசிரியர் கற்பிக்கின்றதை குறிப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். புரியும் படியாக இருக்க வேண்டும். சிலர் எழுதுவதை அவர்களாலேயே புரிந்து கொள்ள முடியாதிருக் கும். இப்படிப் புரியாமல் குறிப்பெடுப்பதால் நமது நேரம் தான் வீண்விரயமாகும். குறிப்பெடுக்கும் போது பல விடயங்கள் நம் மனதில் ஆழமாகப் பதியும். அத்தோடு அப்பாடத்தை திரும்பப் பார்க்கும் போதும், அவற்றைப் பற்றி ஆய்வுகள், கட்டுரைகள் செய்யும் போதும் எளிதாக இருக்கும்.

படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக வெறும் கிணற்றுத்தவளைகளாக இருக்கக் கூடாது. பாடத்தோடு தொடர்புடைய ஏனைய நூல்களை

யும் படிக்க வேண்டும். பாடப் புத்தகத்தோடு அந்த நூல்களின் குறிப்புக்களையும் ஒப்பிட்டு படித்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இறுதியாக படித்தவை அனைத்தையும் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். திரும்பப் பார்க்கும் போது விடுபட்ட விடயங்களும், புரியாத விடயங்களும் புரியக் கூடியவையாக இருக்கும். திரும்பப் பார்த்தும் நினைவில் கொண்டுவர முடியவில்லையானால் நினைவில் வரும்வரை திரும்பப் பார்க்க வேண்டும்.

மாணவர்கள் படிக்கும் போது பல இடையூறுகளுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும் சோம்பல், தூக்கம் ஆகியவை முக்கியமானவை. சோம்பலை விரட்ட வேண்டும். படுத்துக் கொண்டே படிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் நாம் என்ன படித்தோம். எப்போது தூங்கினோம் எனபதே ஞாபகம் இருக்காது. சத்தங்களாலும் இடையூறுகள் ஏற்படலாம். மனதும் எங்கெல்லாமோ சென்று வரும். அந்த நேரங்களிலெல்லாம் ஒரு காகிதத்தை எடுத்து என்ன காரணத்தினால் என்னால் படிக்க முடியவில்லை என்று எழுதி அதற்கான தீர்வாக எதைச் செய்யலாம் என எழுதி, தீர்வு கிடைத்துவிட்டால் அதையே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். நாம் ஒரு இடத்திற்குச் செல்லும் போது நமது வாகனம் இடைநடுவிலேயே பழுதாகி விட்டால் அந்த

இடத்திலேயே நாம் நிற்பதில்லையே, அதற்கான தீர்வை செய்து விடுகின்றோம் அல்லவா? அதேபோன்று தான் படிப்பற்கு எது தடையாக இருக்கின்றதோ அதை நீக்கி விட்டு நமது பயணத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.

அதிக நேரம் படிக்கக்கூடாது. முக்கியமாக தூக்கம் வரும் போதும், தலைவலி, கண்வலிகள் இருக்கும் போதும் படிக்கக்கூடாது. ஒரு நாளைக்கு ஆறு மணி நேரமாவது தூங்க வேண்டும். தூக்கமில்லாமல் படிப்பது உடலுக்கும், மனதுக்கும் கேடு விளைவிக்கும். இதை அதிகமாக பரீட்சைக் காலங்களில் பின்பற்ற வேண்டும்.

மேற்கூறிய முறைகளைக் கையாண்டு படித்தால் நிச்சயமாக பரீட்சையில் வெற்றிபெற முடியும். நாமே கேள்வி தயாரிக்கப் பழகினால் பதிலும் எழுத முடியும். எல்லாம் தயாரிப்புடன் இருந்தாலும் துணிவுடன் பயப்படாமல் பரீட்சையினை எதிர்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு படித்தால் தான் நன்றாகப் படிக்க முடியும். நன்றாகப் படித்தால் தான் பரீட்சையில் சித்திபெற முடியும். அச்சமின்றி, நம்மைத் தயார்ப்படுத்தி எதிர்கால வாழ்வை இனிமையாக்குவோம்.

நாம் கற்கும் பொழுது நயமான மொழிகளில் யாத்த நல்ல கருத்துக்களை நம்முடைய மனத்தில் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ஞான பொக்கிஷம் நமக்கு எப்பொழுதும் நன்மை செய்து கொண்டே இருக்கும்.

ஆர்தர் ஹெல்ப்ஸ்

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புராணங்களின் வளர்ச்சி

மேரி டெல்சியா லோறன்ஸ்
ஆசிரியர்

தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கு இனிமை என்று பொருள் "இனிமையும் நீர்மையும்" தமிழ் எனலாகும் என்று பிங்கல நிகண்டு பேசுகின்றது. தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் என்றார் பாவேந்தர் அத்தகு இனிமையும் சிறப்பும் மிக்க தமிழைத் தமது உயிர் போல நேசித்து வளர்த்தவர்கள் ஈழத் தமிழர்கள். இவர்கள் தம் மத்தியில் தோன்றிய புலவர்களும் அறிஞர்களும் படைத்திட்ட இலக்கியங்கள் பல தரத்தவை அவற்றின் வரலாறு மிக நீண்டது.

தமிழ் மொழியிலுள்ள சிறப்பு மிக்க இலக்கிய வகைகளுள்ள புராணங்களும் அடங்கும். சமஸ்கிருத மொழி, அதன் இலக்கிய மரபு, என்பவற்றின் செல்வாக்கின் பயனாகவே தமிழிலக்கியப் பரப்பிற் புராணம் என்ற இலக்கிய வடிவம் தோன்றியது. புராண(ம்) என்ற சொல்லானது பழமை, பழையகதை, பழைய வரலாறு எனப் பலவாறு பொருள் கொள்ளும். பழையமான செய்திகளையும், நிகழ்வுகளையும் அழகுபட விரித்துரைப்பது புராணம் ஆகும். சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள மிகப்பழைய புராணங்களை, மகா புராணங்கள் என்பர். அவை பதினெட்டு என்பதும் மரபு. தமிழ்ப் புராணங்கள் பலவற்றின் பொருள்மரபு, மகா புராணங்களின் பொருள் மரபினைப் பின்பற்றியதாக அமையவில்லை. தமிழ் மொழிக்கு சிறப்பாகவுள்ள புராணங்கள் காவியங்களுக்குரிய அம்சங்களை பெரிதும் கொண்டுள்ளன. தமிழகத்து சைவசமய வளர்ச்சி

யின் தன்மைகளை நன்கறிந்து கொள்வதற்கு தமிழ்ப் புராணங்கள் பற்றிய அறிவு அவசியமாகும்.

பேரிலக்கியங்களின் செல்வாக்கோங்கிய சோழர் காலப் பிரிவிலேயே தமிழிற் புராணங்கள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கின. கி.பி 14ம் நூற்றாண்டில் முதலாகத் தமிழகத்திற் புராணங்கள் பெருமளவிலே தோன்றின என்பது தமிழிலக்கிய வரலாற்றுடையோர் பலர் கருத்து. அதே காலத்தில் உமாபதி சிவம் பாடிய கோயிற் புராணத்தை தொடர்ந்து பல தல புராணங்கள் எழுந்தன என்றும், தமிழ் நாட்டிலே தல புராணங்கள் எழுந்த காலத்தில் இலங்கையிலும் அத்தகைய புராணங்களான தக்கின கைலாச புராணம் முதலான பல பெறப்பட்டன என்றும் கூறுவர். இன்று கிடைக்கும் ஈழத்துப் புராணங்களில் முன் தோன்றியதும் அந் தக்கின (தஷிண) கைலாச புராணமேயாகும்.

தக்ஷண கைலாச புராணம்

இப்புராணம் ஈழத்தில் எழுந்த மதவழித் தொன்மை நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருகோண மலைத் தலத்தைப் பற்றியும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கோணேசரையும், மாதும்மை அம்மையாரையும் பற்றிக் கூறும் தலபுராணமாகும் இது திருக்கோணேஸ்வரத்தின் தோற்றம் ஆதி வரலாறு என்பனவும் அதனோடு தொடர்புடைய வேறு சரிதங்களையும் கூறுகின்றது.

“கைலாச புராண ஆசிரியரைப் பற்றி வரலாற்றாய்வாளர்கள் மத்தியில் மாறுபாடான கருத்துக்கள் நிலவி வருகின்றமை விசனத்துக்குரிய விடயமாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஈழத்து மகா வித்துவான்களாகிய பலர் இத் தடுமாற்றத்தின் காரணமாய் அமைந்தமை கவலைக்குரிய ஒன்றாகும்”² என்பது பண்டிதர் க.செ நடராசாவின் கருத்தாகும். கைலாச புராணம் முதன் முதலாக காரைநகர் வாசியான கார்த்திகேய ஐயர் குமாரர் சிதம்பர ஐயராலே சென்னையில் உள்ள “கலாரத் நகர்” எனும் அச்சுக்கூடத்தில் 1887ஆம் ஆண்டு அச்சிடப் பெற்றது அதில் இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்து மகா வித்துவான் சிங்கை கைராச சேகரன் இயற்றியது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பின்பு, யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலியுரிற் பிறந்தவரும், மட்டக்களப்பு காரேறு தீவில் வசித்த வருமாகிய பு.பொ வைத்திலிங்க தேசிகர் 1916 ஆம் ஆண்டில் பருத்தித்துறை, தும்பை நகர் கலாநிதி இயந்திர சாலையில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூலில் பிரம்மஸ்ரீ பண்டிதராசர் அருளிச் செய்தது எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிவ சிதம்பர ஐயரின் பதிப்பிலே காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக 635 செய்யுள்களும், வைத்திலிங்க தேசிகரின் பதிப்பிலே காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக 635 செய்யுள்களும் காணப்படுகின்றன. வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசா பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் கலாநிதி க.செ நடராசா ஆகியோரிடையே நூலாசிரியர் குறித்து கருத்து வேறுபாடு நிலவிய போதிலும் நூலியற்றப்பட்ட காலம் சயவீர சிங்கையாரினது காலம் என்பதில் ஒருமைப்பாடு காணப்படுகின்றது.

இந்நூலுக்கு கவி வீரராகவர் என்பவர் பாடிய சிறப்புப் பாயிரம், பண்டிதராசரே இதன்

ஆசிரியர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. அப் பாயிரச் செய்யுளின் ஒரு பகுதி வருமாறு.

“இடப வான்கொடி யெழுதிய வருமான்
சிங்கை யாதிபன் சேதுகாவலன்
கங்கை நாயகன் கருங்கடற் சேர்ப்பான்.....
தெய்வ மாமுடிச் செகராச சேகரன்
அவனது காலத் தந்திரி கோணைச்.....
முப்பரி நூற்பயன் முளரியத் தாமன்
செய்யரும் பண்டித ராசசி காமணி
என்னு நாமத் தொங்குரு வெருமான்
மன்னு நாற் கவியும் வல்லநா வலனே”

மேலும், கோணைசர் கல்வெட்டைப்பாடியே கவிராசர் வழங்கியுள்ள மற்றொரு சிறப்புப் பாயிரம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“நடிக்கும் புரத மியலிசை நாடக நாற்கவிதை
நொடிக்கு முள் யாட்புரந்தங்கள் கனிநநன் லூல் சிவநூல்
யடிக்க நிகழ்த்தப் புராணா கமஞ்சொல் பரம்பரையாய்
வடிக்குந் தமிழ் வல்ல பண்டித ராசன் வரவிந்தையே”

மேலும் அரசகேசரியினாற் பாடப்பட்ட மற்றோர் சிறப்புப்பாயிரம் செகராசசேகரனே இதனைப் பாடியதாக சுட்டுகின்றது.

“தேவரும் புகழ் செகராசசேகரன்
காவலன் கருணையிற் கடவுண் மாநதி
மாவுறை தென் கயிலாய மான்மியம்
யாவிய றமிழினாற் பகர்ந்திட டானரோ”

தசஷண கைலாச புராணம் என்றழைக்கப்படும் கைலாசபுராணம், வடமொழியிலுள்ள மச்சேந்திரிய புராணத்தை தழுவி ஆக்கப்பட்ட தென்பதைப் பின்வரும் செய்யுள் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

“..... மாதவி லிறைஞ்சு கதை கயிலாய
புராணமென வரைய லுற்றேன்
மாதூரிய மச்சேந்திய வடபுரா
ணத்தியல்பு மருவத் தானே”

தசஷணை கைலாய புராணம் காப்புச் செய்யு
ளும் பதினைந்து பாடல் கொண்ட பாயிரமும்
நீங்கலாக ஏழு சருக்கங்களையும் 620 விருத்
தப் பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இலக்கியச்
சுவையும், வரலாற்று நோக்கும் கொண்டதாக
இந்நூல் விளங்குகின்றது. இதற்கு எடுத்துக் காட்
டாக ஒரு செய்யுளை நோக்கலாம்.

“சொல்லரும் அரம்பை மாதர்

சுரிசூழல் மலரும் தேவர்

மல்லலம் புயத்தில் தாங்கும்

மாலையும் இயக்கர் மார்பில்

நல்லளி குமுறும் தாரும்

நாகர்தம் முடியிற் போதும்

எல்லையிற் கோடி காதம்

பரிமளித் தெழுந்த தாங்கே”

மேலும், வடமொழி மூல நூலில் இடம்
பெறாத ஆலய வரலாறு குளக் கோட்டன், கஜபாகு,
என்போரின் திருப்பணிகள் முதலான வரலாற்றுச்
செய்திகளைத் தருகின்றன. இதுவரை வெளி
வந்த பதிப்புகளினடிப்படையில் இந் நூலின
மைப்பினை நோக்கின்

தலைப்பு	செய்யுள் எண்கள்	
	1887	1916
	பதிப்பு	பதிப்பு
1. பாயிரம்	15	15
2. ஈழமண்டலச் சருக்கம்	39	39
3. திருமலைச் சருக்கம்	94	94
4. புலனோற்பத்திச் சருக்கம்	39	39
5. அர்ச்சனாவிதிச் சருக்கம்	86	86
6. மச்சவதாரச் சருக்கம்	48	48
7. தரிசனா மூர்த்திச் சருக்கம்	195	195
8. திருநகரச் சருக்கம்	116	119
	632	635

நூலாசிரியரின் கற்பனைத்திறன், நூலை
அவர் நடத்திச் செல்வதற்குப் பெருந்துணை புரிந்
துள்ளது. அவரது கவித்துவப் போக்குக்கு
எடுத்துக்காட்டாக.

தன்னமர் சாலி முத்தும்

தடங்கட லிம்பி முத்தும்

வண்ண வொண் பணில முத்தும்

வரையறா வோல முத்தும்

கண்ணாம்மர கரும்பின் முத்தும்

ககமஞ் சீன்ற முத்தும்

வெண்ணில வில்லாப் போது

மிகுநிலாக் கொழிக்கும் மன்றே” என்ற
செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம். வடமொழியில் சூத
முனிவர் அருளிய புராணம் ஒன்றைத் தழுவியே
படைக்கப்பட்ட தென்பதைப் பாயிரம் 13ஆம்
செய்யுளில் நூலாசிரியர்

“சூதமுனி யருளிச் செய்த மிக்க திரும் வடபாடெப்

புராணத்தைத் தென் கலையின் விருத்தப்பாவால்”

பாடியமை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும்
அந்த வடமொழி மூல நூல் எது வென்பதை அவர்
சுட்டவில்லை.

வியாக்கிரபாத புராணம்

வடமொழியிலுள்ள வியாக்கிரபாத மான்மி
யம் என்னும் நூலின் மொழி பெயர்ப்பாக
அமைந்ததே வியாக்கிர பாத புராணமாகும். இந்
நூலை அளவெட்டியிற் பிறந்தவரும், பின்னா
ளில் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்தவருமான வைத்திய
நாதத் தம்பிரான் என வழங்கும் வைத்தியநாத
முனிவர் இயற்றியுள்ளார். இப்புராணம் அச்சில்
வெளி வந்ததாக தெரியவில்லை சுன்னாகம்
அ. குமார சுவாமிப் புலவர் தாமியற்றிய தமிழ்ப்
புலவர் சரித்திரம் என்னும் நூலில் இது குறித்துக்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன், இதில் வரும் இரு
செய்யுள்களையும் அதற்குரியதெனச் சுட்டியுள்
ளார். இப் பர்டல்களில் ஒன்று விநாயகப்

பெருமானையும், மற்றையது சிவபெருமானையும் போற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது. வியாக்கிரபாத புராணமும் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்ததென்றே கருதப்படுகின்றது. இந்நூல் தொடர்பான மேலதிக விபரங்கள் எதுவும் கிடைப்பதாயில்லை.

ஞானானந்த புராணம்

தெல்லிப்பளையில் வாழ்ந்த தொம் பிலிப்பு என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஞானானந்த புராணம் 1104 விருத்தப்பாக்களை கொண்டுள்ளது. தொம் தியோகு முதலியின் விருப்பத்திற்கமைய இயற்றப்பெற்ற இப்புராணம் கிறிஸ்தவமத விளக்கமாகத் திகழ்கின்றது. இந்நூல் இயற்றப் பெற்ற காலம் குறித்து உறுதியான விபரம் எதுவும் தெரியவில்லை. சிறந்த காவி யங்களுக்குரிய பண்புகளை கொண்டமைந்த இந்நூலில் ஆசிரியரின் புலமையாற்றல் நன்கு பளிச்சிடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடலை நோக்குவோம்.

“என்றிளைய நிகழ்ந்தவண்ண மருளாய்
என்னை தன்பா லிசைய வெய்தி
வொன்றுடலம் வெயிர் வொடிப்பய் வொகுமியுள்ளம்
பறையடிப்பய் புலன்வாய் விம்ம
நின்றவன் மைய் தள்ளாடி நெடுந்தரை
கண்பலிய நிலத்தில் வீழ்ந்து
துன்று மல ரடியிறைஞ்சித் தோன்றல் படுந்
துயரமெலாஞ் சொல்ல சொல்ல லுற்றான்”

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களது சமயப் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்தரும் வகையிலேயே இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. இக் காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற ஞானானந்த புராணம் இதற்கு நல்ல சான்றாகும். எனினும் அக்காலத்துச் சமூக, சமய, இலக்கிய நிலமைகளை அறிந்துகொள்ள இந்நூல்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன எனலாம்.

இந்நூலின் காலம் எது என்பதற்குரிய அகச் சான்றுகள் எதுவுமில்லையாயினும், இந் நூலின் ஆக்கத்திற்கு காரணமாயிருந்த தொம் தியோகு முதலி தனது 92வது வயதினிலே 1825 ஆம் ஆண்டிற் காலமானார் எனவே இவரது ஆயுட்காலம் 1733-1825 வரையாகும். யாழ்ப்பாணத்திற் போர்த்துக்கேயராட்சி 1658ஆம் ஆண்டிலும் ஒல்லாந்தராட்சி 1796இரும் முடிவுற்றன. ஆகையால் இந்நூல் போர்த்துக்கேயராட்சிக் காலத்திற்குரியதன்று என்பது ஒருதலை. இக்கணக்கின்படி இது ஒருவேளை ஒல்லாந்தர் காலத்தின் இறுதியில் எழுந்திருத்தல் கூடும். எனின் இந்நூலின் கண் குறிப்பிடப்படும் குரு, யோ. வப்ரிசு யாழ்ப்பாணத்திலே 1823 ஆம் ஆண்டில் வட்டார மத குருவாக இருந்தார் எனச் சொல்லப்படுகின்றது ஆகையால் இதில் வரும் ஈழ மண்டலச் சருக்கம், திருநகரச் சருக்கம் என்பன ஆக்கியோனின் தேசியப் பற்றைத் தெளிவுறக் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இனிய சந்தங்கள் பொருந்திய விருத்தப்பாக்களில் அமைந்துள்ள இந்நூல் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையிலும் சிலேடை, மடங்கு முதலிய இலக்கிய பண்புகள் விரவியதாகவும் உள்ளது. இத்தகைய இலக்கிய பண்புகள் பொருந்திய நூல் இதற்கு முன்னர் ஈழத்தில் உருவாகவில்லை என்றால் அது மிகையாகாது. ஈழத்தில் தமிழரின் ஆதிக்கம் வலுப்பெற்றிருந்த ஒரு கால கட்டத்தில், சைவசமயம் உன்னத நிலையிலிருந்த வேளையில் கைலாச புராணம் உருப்பெற்ற தெனலாம்.

திருக்கரசைப் புராணம்

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தோன்றிய இன்னொரு தலபுராணம், திருக்கரசை புராணம், ஆகும். திருகோணமலைக்கு அருகில் உள்ள மகாவலிகங்கைக் கரையில் அமைந்துள்ள கரைசைப் பகுதியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமானின் புகழை விரித்துக் கூறும் வகை

யில் அமைந்துள்ளது. ஈழத்திருநாட்டின் எழிலார்ந்த பெருமைகளையும் மகாவலி கங்கையின் சிறப்பையும் விரிவாகக் கூறுகின்றது. கரைசைப் பதியை அகத்தியத் தாபனம் என்றும் அழைப்பர். அகத்திய முனிவரே இதனைத் தாபித்தார் எனவும் கூறுவார்.

* திருக்கரசைப் புராணத்தை ஆக்கியவர் யாரென்பது பற்றிய செய்திகள் தெரியவில்லை. நூற்பாயிரத்தில் வரும் குருவணக்கம், புராண வரலாறு, ஆகியவற்றின் சான்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூலாசிரியர் ஈசனச் சிவன் குருவருள். கொண்டவரென்றும், கொற்றங்குடி வாழும் பிரான் சரணத்துறுதி கொண்டவரென்றும் தெரிகின்றது. இந்நூலாசிரியர் உமாபதி சிவசாரியாரின் சீடர்களுள் ஒருவர் என்பாருள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சுன்னாகம் அ. குமார சுவாமிப் புலவர் இவரே திருக்கரசைப் புராணத்திற்கு பொழிப்புரை கண்டவராவார். இப்புராணத்தின் பதிப்பாசிரியரான திருகோணமலை வே. அகிலேச பிள்ளையவர்கள் இந்நூலாசிரியர் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து “சிலர்” உமாபதிச் சிவாசாரியார் பரம்பரையினுள்ளார் ஒருவர் என்பார்³ எனச் சுட்டியுள்ளார்.

உமாபதி சிவாசாரியார் 1304இல் கொடிக் கவி என்னும் நூலை இயற்றினார். எனவே கி.பி 1308-1414 காலப்பகுதியில் அரசு செலுத்திய சிங்கை செகராச மகாராசாவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பண்டிதராசர் போன்ற ஒரு புலவராலேயே திருக்கரசைப் புராணம் இயற்றப்பட்டது எனக்கோடல் பொருந்தும்” எனக் கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் இந்நூல் ஆரியச் சக்கரவாத்திகள் காலத்தது என்பதற்கு ஆதாரமாக நூலகத்தே எவ்வித குறிப்பும் காணப்படவில்லை. எனவே இதற்கும் ஆரியச்சக்கரவாத்திகளுக்கும் தொடர்பு காட்ட

வும் முடியவில்லை” என்பது கலாநிதி க.செ நடராசாவின் கருத்தாகும்.

திருக்கரசைப் புராணத்தில் காப்புச் செய்யுள் உட்பட 170 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாகப் பாயிரத்திலே 14 செய்யுள்கள் உள்ளன பாயிரத்திலே கடவுள் வாழ்த்து குரு வணக்கம் புராண வரலாறு அவையடக்கம் ஆகியன கூறப்பட்டுள்ளன. நூலின் கண் இலங்கைச் சருக்கம் காங்கைச் சருக்கம் பூசைச் சருக்கம் ஆகிய சருக்கங்கள் கொண்டதாக 155 செய்யுள்கள் உள்ளன.

தலபுராணமாக இது விளங்கிய போதிலும், சீரிய வருணனைகளும், சிலேடை அணிகளும் கொண்டதாக மிளிர்கின்றது. எடுத்துக் காட்டாகத் தாபனச் சருக்கத்தில் வரும் மூன்றாவது பாடலை நோக்குவோம்.

“ஆடுகின்ற யானைளங்கள் எவையுடன் அணைகின்ற
செயனோக்கித்
தேடுகின்ற வான்களை கடியாது எனத் திகைத்து நிற்பவ் கண்டு
காடு கொண்டபுங்கருங்குழற் கடைசியர் கனத வத்திலே
நாடு மள்ளர்கள் குவளை கொண்டறிதர நகைத்தவ்
வரக்காம்பல்”

ஈழ நாட்டின் வளத்தினையும், மக்கள் மாண்பினையும் பெரிதும் விதந்தோதும் சருக்கமாக இலங்கைச் சருக்கம் அமைந்துள்ளது.

“காடெலாங் களிநல் யானை கரையெல்லாம் பவளக்குப்பை
நாடெலா மிரத்தாராசி நகரெல்லாம் நல்லோர் சங்கம்
எள்ளலாஞ் செம்பொற் கூரை வெளிவெலாஞ் செந்நெற் குன்றக்
கோடெலாம் மஞ்சையீட்டம் குழியெலாங் கழுநீர்ப் போது”
(இலங்கைச் சருக்கம் 21)

இது ஒல்லாந்தர் காலத்தினின்று ஆங்கிலேயர் காலத்தின் முற்கூற்றிலே செய்யப்பட்ட தென்று கொள்ளலே பொருந்தும்.

சிவராத்திரி புராணம்

சிவராத்திரி விரதத்தின் தோற்றத்தையும், அதனை நோற்றிடும் வகையினையும் சிவராத்திரி விரதத்தினால் பலனடைந்தவர்களின் கதையினையும் கூறும் சிவராத்திரி விரதத்தினால் பலனடைந்தவர்களின் கதையினையும் கூறும் சிவராத்திரி புராணம், காப்புச் செய்யுள் ஒன்றினையும், நூற் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள் இரண்டினையும், கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்கள் இருபதினையும் தற்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள் மூன்றினையும், சிவராத்திரி உற்சவச் சருக்கம் முதலாகச் சாலி கோத்திரம் ஈறாக அமையும் ஒன்பது சருக்கங்களில் உள்ள 691 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இதைப்பாடிய ஆசிரியர் வரத பண்டிதர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந் நூலுக்கு அக்காலத்திலிருந்த தமிழ்ப் பெரும் புலவர்களான நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர், மாதகல் மயில்காசனப் புலவர், ஆகியோர் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். கடவுள் வாழ்த்து, தற்சிறப்புப் பாயிரம் ஆகியன புராண அமைப்பிற்குப் பொருந்துவனவேனும், சிவராத்திரி உற்சவச் சருக்கம், சிவராத்திரி மான்மியம் முதலாயின புராணத்துக்குரிய அம்சங்கள் மேவாதனவாயுள்ளன.

சிவராத்திரி உற்சவச் சருக்கம், சிவநிசி விரதத் தோற்றமும், தோற்றிடுமியல்பும் மட்டுமே கூறும். சிவராத்திரி மான்மியச் சருக்கம் பொதுவாகச் சிவநிசி விரத மகிமையைக் கூறும். ஏனைய சுகுமாரச் சருக்கம், அங்குலச் சருக்கம் முதலான சிவராத்திரி விரதச் சிறப்பையடுத்து விளக்கத்தக்க கதைகளைக் கூறுவனவேனும், அக்கதைகளின் தலைவன், தலைவியர் ஒப்பாரும், மிக் காரம் இல்லாதவர்களாகச் சித்தரிக்கப்படாது, பஞ்சமா பாதச் செயல்கள் செய்யவர்களாக காட்டப்பட்டுள்ளனர். அதனால் அவை புராணப்

பண்பினைப் பெறத் தவறி விடுகின்றன. அன்றியும் சருக்கந்தோறும் வெவ்வேறு தலைவர்கள் தோன்றிமறைகின்றனர். எனவே சிவராத்திரி புராணம் என்ற நூல் எவ்வகையாலும் புராணம் என்ற வகுப்பில் அடங்காத தாகும் பழைமையான கதை என்ற பொருளிலேயே அது புராணம் எனப்படுகின்றதுபோலும்.

ஏகாதசிப் புராணம்

திருமாலுக்குரிய சிறந்த விரதமாகிய ஏகாதசி விரதத்தைப் பற்றிய புராணமாகும். இது வைணவர்களுக்கு சிறப்புடைய ஏகாதசி விரதம் குறித்தும், அதனை அனுஷ்டிப்போர் பெறும் பயன்கள் குறித்தும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதனையும் வரத பண்டிதரே இயற்றியுள்ளார் இதில் ஏகாதசி விரதத்திற்குரிய கால நிர்ணயம் உருக்குமாங்கதன், வீமன் ஆகியோரின் வரலாறுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும், வாழ்த்துப் பாடல்கள் ஐந்தும் அவையடக்கப்பாடல் ஒன்றும், மூன்று சருக்கங்களிலுமுள்ள 258 விருத்தப்பாடல்களும் அடங்கியுள்ளன.

வரத பண்டிதரின் ஏகாதசிப்புராணம் ஆலயச் சூழலிற் பெற்ற இடத்தினைக் கண்டு கொள்ள அப்புராணத்தின் பதிப்பின் முகவுரை உதவுகின்றது. அம்முகவுரையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு.

“**இவ்வேகாதசிப் புராணத்தை முதன் முதலில் அச்சிறப்பித்து வெளிப்படுத்தியவர் மாயாவாததும் சகோளரி ஆகிய ஸ்ரீமத் தா கதிராவேறியின்கள அவர்களாகும். பின்னர் பருத்தித்துறை தும்பை நகர் சமல்கிருத திராவிட பண்டிதரும், பிரபல சோதிட கவித சிந்த தாந்திய மாகிய பிரம்மஞ்சு ச. கம்பிரமணிய சால்திரிகள். அவர்கள் தங்களது கலாநிதி இயந்திரசாலையில் அரும்பத உரையுடன் இழுமுறை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.**

ஆலயங்களை மையமாகவைத்து இவ் விலக்கியங்கள் பயின்று வந்தமையால், இவை அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதை கீழ்வரும் முன்னுரைப் பகுதியினூடாக கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

“இப்புராணத்தை வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிலிலும் மல்லுவில் கிருட்டினன் கோவிலிலும் மற்றும் ஸ்ரீமத் நாராயண மூர்த்தியிலுடைய ஆலயங்களிலும் எவ்விடத்தும் வருடா வருடம் பராயணம் செய்தல் வழக்கம்..... பின் அறுபத்திரண்டு வருட காலமாக யார் அர்த்தம் பண்ணி வருகின்றேன்”

இந்நூலில் உருக்கு மாங்கத சருக்கத்தை விட ஏனையவற்றில் புராண பண்புகள் சிறிதள வேனும் காணப்படவில்லை உருக்குமங்காத சருக்கத்தின் புராண பண்புகள் ஓரளவிற்கு காணப்பட்டாலும், அக்கதைக்கென உரித்தான வாழ்த்து, வணக்கம் வருபொருள் கூறும் பகுதிகள் அமைக்கப்படவில்லை. அன்றியும் இந்நூலின் ஒரு பகுதியாகவே அச்சரிதம் அமைந்துள்ளது. எனவே ஆச்சரியத்தை மட்டும் தனியே கணித்தல் சாத்தியமாகாது. அதனால் ஏகாதசிப் புராணம் என்ற நூல் புராண இலக்கணம் பொருந்திய ஒன்றன்று என்றே கொள்ள வேண்டும்

ஏகாதசி விரத மேன்மையை “வடநூல் சொன்ன வழிகண்டு தண்டமிழால் வகுத்தல் செய்தான்.... வரதராச பண்டிதன்” என இதன் பாயிரச் செய்யுள் பகரும். இது வரத பண்டிதர் செய்த நூலாகையால், இதுவும் 18ம் நூற்றாண்டுக்குரியதெனக் கொள்ளலாம். இதனை நாகதிரைவேற்பிள்ளை முதன் முதலில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். பின்னர் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் அரும்பத உரையுடன் அச்சிட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து ச. சோமசுந்தர ஐயர் 1947இலும் ஆ.வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் பதவரை எழுதி 1958இலும் பதிப்பித்தனர்.

பிள்ளையார் புராணம்

ஆனைமுகனின் அவதாரம் அவன் கயமுகா சுரணை அழித்தமை, ஆவணிச் சதுர்த்தி, மார்கழி சஷ்டி (பிள்ளையார் பெருங்கதை விரதம்) ஆதியாம் விரதங்களின் மகிமை குறித்தும், அவற்றை அனுஷ்டிக்கும் முறை, அவற்றாற் பெறும் பயன் ஆகியன குறித்தும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது அகவற் பாவினால் ஆக்கப்பட்டது. இதன் சிறப்பாயிரம் தரும் விபரத்திலிருந்து, இது புராணங்களின் பேறாக விளைந்த ஒன்று என்பது போதரும். இது காப்புச் செய்யுளும், விநாயகர் துதியும், சப்பாணியும், சரஸ்வதி துதியுந் தலைக் கொண்டு, போற்றித் திருவகவல், வருக்கக்கோணவிதந்துவ ஞானத் திருவகவல் நூற்பயன் ஆகியன கடைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவற்றுட் சரஸ்வதி துதியினை விட ஏனைய அனைத்தும் விநாயகர் சிறப்புக் கூறுவனவாகவே விளங்கும். இந் நூலிற் புராண வடிவத்தையோ, காவிய வடிவத்தையோ காண முடியாவிட்டாலும், தலபுராணத்தின் தன்மைகள் சில பெற்ற விரத மகிமை கூறும் புராண இயல்பினைக் காணலாம்.

யோசேப்பு புராணம்

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் எழுந்த கிறிஸ்தவ சமய நூல்களுள் கூழங்கைத் தம்பிரான் எழுதிய யோசேப்பு புராணம் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். இது யோசேப்புவின் வரலாற்றைக் கூறும் நூலாகும். இது 21 பாடல்களும் 1023 விருத்தச் செய்யுள்களும் கொண்டதென்பர். இப்புராணம் அச்சேற்றப்பட்டதாக தெரியவில்லை. சைமன் காசிச் செட்டியவர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ள ஆற்றுப்படலத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஐந்து பாடல்கள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இப் பாடல்களில் ஒன்றில் மெல்லோப் பாதிரியார் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளார். அப்பாடல் வருமாறு

“திருவு லாங்கலைப் பிலிப்பேமே லோன் குருச் சிந்தை
மருவு ஞானநல் லொளியென மின்மியற் றொன் வாய்ச்
சுருதி யாவெனத் தொளித்தினோ னுயிர்த்து

டொலைமாக்க

கருணை யாவெனப் யொழிந்தது காரிருட் புயலே”

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பவும், பக்தியுணர்வைப் பெருக்கவும் புராணங்கள் சிறப்பானதோர் ஊடகமாக பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை பல்வேறு தரத்திலு முள்ள மக்களையும் கருத்திற் கொண்டே படைக்கப்பட்டன.

கனகி புராணம்

சமூக சீர்கேட்டைச் சுட்டிக் காட்ட எழுந்த நூல் கனகி புராணம் ஆகும். வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலின் தேவதாசிகளில் ஒருத்தியான கனகி என்பவள் பெயரிற்பாடப்பட்டதாகும். இதனை பாடியவர் சுப்பையனார் என்பவராவார். இதனை கனகி சயமரம் (சயம்வரம்) என்றும் அழைப்பர் இது ஏறக்குறைய நானூறு விருத்தப் பாக்களால் ஆனது அதனில் பெரும் பகுதி கிடைத்திலது. ஒரு சில செய்யுட்களே தற்போது கிடைக்கப் பெற்றுள்ளதென இதனைப் பதிப்பித்த நவாலியூர் ந.சி கந்தையாப்பிள்ளை, வட்டுக் கோட்டை மு. இராமலிங்கம் ஆகியோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்நூல் குறித்து முன்னாள் வித்தியாதிபதியும் அறிஞருமான க.ச அருள் நந்தி அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்

“இந்நூலினுக்கு கவியலங்காரப் பண்பு உண்டென்பதை மறுக்க முடியாது. இன்னிசை, சொற்சுவை, நகைச்சுவை, அழுக்கைச்சுவை உவப்பான உவமைகள் இவையெல்லாம் நன்கமைந்திருக்கக் காணலாம்”.⁷

அங்கத சுவை ததும்பும் கனகி புராணம் அக் கால பகுதியில் வாழ்ந்த பிரபுக்களின் ஒழுக்கக் கேட்டை சுட்டிக்காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளதோடு அதன் ஆசிரியரின் புலமைத் திறனையும் புலப்படுத்தும் வகையிலும் அமைந்துள்ளது. அவரது இந்நூல் 19ம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இலக்கிய செல் நெறியில் புதியதோர் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. கனகி புராணத்தில் தோழி கூற்றாக வரும் செய்யுள் ஒன்றினை நொக்குவோம்.

“ஈட்டுத் தனத்தையே விரும்பி

யிரண்டு தனமுந் தான் கொடுத்து

மூட்டுங் காமக் கனலெழும் பும்

முகில் போலளகக் கனக மின்னே”

கனகியின் வருகைக்கு நட்டுவன் ஒருவனே காரணம் என்பதை சிலேடையாக பின்வரும் பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

“நட்டுவ னொருவனாலே நாடக சாலை வந்தான்

செட்டியில் ஒருவன் மட்டான் சேணியர் இருவர் மட்டார்

மட்டுவில் குருக்கள் மட்டார் கொக்குவிற் சுப்பன் மட்டார்

மட்டிகள் இவரைப் போலம் மட்டவர் பலயேர் அந்தோ”

மரபுவழிப் புலவர்களாற் புனிதமான இலக்கிய வடிவமாகக் கொள்ளப்பட்ட புராணம் என்னும் இலக்கிய வடிவத்தோடு சமகாலச் சீர்கேடுகளை உட்பொருளாகக் கொண்டு பாடுவதில் ஆசிரியர் வெற்றி பெற்றுள்ளார் என கலாநிதி சி. சிவலிங்கராஜா குறிப்பிடுவார். இதன் மூலம் பொதுமகளீர் வாழ்க்கையின் இழிவும், அவரை விளைவோரது கயமையும் நன்கு விளக்க முறச் செய்ததோடு, பொது மகளிர்க்கும் இளைஞர்களுக்கும் அறிவுக் கொளுந்தினால் அவர்கள் திருந்தி நடப்பர் என்ற நோக்குடனேயே இப் புராணத்தைப் பாடினார் எனக் கருதலாம்

தாலுராணம்

அச்சவேலி வாசியான நீ. காசிநாதப் புலவர் இதனை பாடியவராவார் பூலோக கற்பத்தரு எனப் போற்றப்படும் பனைமரம் மக்கள் வாழ் வியலோடு இரண்டறக் கலந்ததாகும். இதன் அருமையினை பாடுபொருளாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட தாலுராணம் சமூக நோக்கில் எழுந்த புராணம் என்று கூறுவதில் தவறில்லை. தாலுராணம் நூல் வடிவில் வந்ததாக தெரியவில்லை. வாய்மொழிக் கேள்வியால் பெறப்பட்ட பாடல்கள் சிலவற்றை இலக்கிய கலாநிதி எவ்.எக்ஸ்.ஸி. நடராசா அவர்கள் தமது ஈழத்து தமிழ் நூல் வரலாறு என்னும் நூலில் வெளியிட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக அதில் உள்ள ஒரு பாடல் வருமாறு

“அரிதனை பரம்பி மட்டை அம்மென நிரம்பி ஆடை

அரிதுகி லுடுத்து தாலம் அளவினா துயிரைக் காக்க

அரியது கண்டு வெட்கித்து அளந்திடு படியை விட்டு

அரியுரு வடிவெடுத்து அவனியிற் புகந்தாரன்றே”

பனையின் பயன்களைக் கூறும் வகையில் அமைந்த தாலுராணம் கலிவெண்பா யாப்பில் மைந்தது இதனைப் “பனங்காய்ப் பாரதம்” எனவும் அழைப்பர் புராணம் என்ற சட்டகத்தினுள் பனையின் பயன்பாட்டினை பாடுபொருளாகக் கொண்டு பாடியமையாலேயே தாலுராணம் புதுவகைப் புராணமாகவே கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

கோட்டுப் புராணம்

சமூகச் செய்திகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு கோப்பாயில் வாழ்ந்த வே. இராசலிங்கம் இயற்றினார் இந்நூல் குறித்து “பாவலர் சரித்திர தீபக” ஆசிரியர் அ. சதாசிவம்பிள்ளை பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“நீதித் தலஞ் சென்று வியாச்சியம் நடத்தும் வாதி, பிரதிவாதிகளுக்கு நேரிடும் பண நஷ்டம், கஷ்டம், அல்லல், தொல்லைகளையும், அந்நீதில் தலங்களில் உதரநிமித்தம் வெகுகிருது வேடம் எனப் பிழைப்பின் பொருட்டுத் தந்திர வேடம் போட்டுத் தமனகனைப் போல் இரு நிறத்த வரையும் மூட்டி விட்டுப் பணம் பறிக்கும் கோட்டுப் புறாக்களையும் வாதி, பிரதிவாதிகளுக்காகத் தனித்தனி ஏற்பட்டும் இரு புறமுங் கைநீட்டும் நியாய துரந்தர்களையும் இழித்தும் பழித்தும் கோட்டுப் புராணம் என்னும் பெயர் கூட்டி ஒரு பாடல் இயற்றினார்.”

கூது புராணம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சி. அப்புக்குட்டி ஐயர் இயற்றிய கூதுப்புராணத்திற்குரிய செய்யுள்கள் எதுவும் கிடைப்பதாயில்லை. மேலும், யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த பதிற்றுதீன் புலவர் முகியித்தீன் புராணம் என்ற நூலை 1816 இல் அரங் கேற்றினார். இந்நூல் நபிகள் நாயகத்தின் பேரரான முகியித்தீன் அப்துல்காதர் ஜீலானியைப் பாட்டுடைத் தலைவராக கொண்டு பாடப்பட்டதாகும். யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலியைச் சேர்ந்த ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதர் ஸ்ரீ சிதம்பரமான்மியத்தை அடியொற்றித் திருக்கழிப்பாலைப் புராணத்தை இயற்றினார். தேவாரப் பாடல் பெற்ற பழம் பதிகளில் ஒன்று திருக்கழிப்பாலை. இத்தலபுராணம் நைமிசாரணியத்திலுள்ள மாதவர் வேண்டிச் சூதமுனிவர் கூறுவது போல அமைந்துள்ளது. இப்புராணம் 276 பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப் பழைய சேர்ந்த பன்னாலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த வித்தவான் ச. சிவானந்தியா பாடியதே புலியூர்ப் புராணமாகும். சிதம்பரமான்மியத்தைப் புராண முறைமையாலே அமைத்துத் தந்த புராணம் இது

வாகும். இக்காலத்தெழுந்த புராணங்களிலொன்று சீமந்தினி புராணமாகும். மட்டக்களப்பு பண்டிதர் ச.புபாலிள்ளை இதனை இயற்றிய வராவார் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும் பாயிரச் செய்யுள் பத்தும் நீங்கலாக 789 செய்யுள்கள் இப்புராணத்தில் உள்ளன. இனிய பல செய்யுட்களைக் கொண்டதாகவும், நூலாசிரியரின் புலமையைப் புலப்படுத்துவதாகவும் இப்புராணம் அமைந்துள்ளது.

வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நா. சிவசுப்பிரமணிய ஐயரால் பாடப்பட்ட கந்தசட்டிப்புராணம் முருக விரதங்களில் ஒன்றான கந்தஷஷ்டி விரதத்தின் மகிமையையும், அதனை அனுஷ்டிக்கும் முறையினையும், இவ் விரதத்தாற் பெறும் பயன்களையும் பயன்பெற்றோர் சிரரது சரிதைகளையும் விளக்கும் வகை யிலமைந்துள்ளது. இப்புராணம் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும், வாழ்த்துச் செய்யுள் ஒன்றும், கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்கள் மூன்றும், முகவுரைப் பாடல்கள் ஏழும் நீங்கலாக, எட்டுச் சருக்கங்களில் 998 செய்யுள்களையும் கொண்டுள்ளது.

மேலும், வல்லை வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையின் சாதி நிர்ணய புராணம், சபாபதி நாவலரின் சிதம்பர சபாநாத புராணம் மாதகல் ஏரம்ப ஐயரின் நகுலாச புராணம், அளவெட்டி கனகசபைப் புலவரின் கிறிஸ்தவ புராணமாகிய திருவாக்குப் புராணம், கா. அப்பாசாமி ஐயரின் நகுலகிரிப் புராணம், யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த கணேச பண்டிதரின் இளசைப் புராணம்.

இவ்வாறாக, முன்னர் எக் காலத்தையும் விட மிக அதிகமான புராணங்கள் 19ம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்றுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். தொகுத்து நோக்குகின்ற போது ஈழத்து தமிழ்

இலக்கிய வரலாற்றிலே புராணம் என்ற இலக்கிய வடிவம் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளதுடன், தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சியடைந்து சென்றுள்ளமையினையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும்.

அழக்குறிப்புகள்

1. மு. வரதராசன், "தமிழ் இலக்கிய வரலாறு", சாகித்திய அக்காடமி, புதுடெல்லி, 1972, பக் 187,235
2. கவிஞர். த. துரைசிங்கம், "ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு" உமாபதிப்பகம் கொழும்பு, 2004, பக் 19
3. கைலாசபதி க. "ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்" மக்கள்வெளியீடு, சென்னை 1986, பக் 20
4. கணபதிப்பிள்ளை .சி "இலக்கிய வழி" பண்டித மணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை, உரும்பிராய் 1993, இரவர் கவிராயர் பக் 77
5. சிவலிங்கராசா .சி "ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய செல்நெறி" தலைச்சுமி புத்தகசாலை, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், 2001, பக் 137
6. நடராசா .க.செ "ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி"
7. அருள் நந்தி .க.ச "கனகி புராணம்" மு. இராமலிங்கம்பதிப்பு 1949. முன்னுரை பக் 11
8. மதிவதனன் .தி "ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு" ஸ்ரீ விநாயகர் பதிப்பகம் சுழிபுரம் 2003
9. கலாநிதி. துரை மனோகரன் "இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி" கலைவாணி புத்தக நிலையம் யாழ்ப்பாணம் 1997
10. பேரா பத்மநாதன் .சி "ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும்" குமரன் புத்தக இல்லம் 2004.

உலக வளர்ச்சிப் பாதையில் பெண்களின் பங்கு

அ. திய்யாடெரி
A/L (2013) Arts II

அறிவிலும்,
தொழில்நுட்பத்
திலும் கை

கோர்த்து நிற்கும் இந்த 21ம் நூற்றாண்டின் காலப் பகுதியில் மனிதன் நாளாந்தம் புதுப்புதுப் படைப்புக்களை வழங்கி வருகின்றான். விஞ்ஞானத்தை மையமாக கொண்டு மனிதன் ஆற்றும் செயல்கள் எம்மை மெய்சிலிர்த்து வைக்கின்றன. கண்டுபிடிப்புக்களிலும் மற்ற வேறு ஏனைய விடயங்களிலும் தனது பங்களிப்புக்களை வழங்கி உலகை வளர்ச்சி பாதையில் நடத்தி வருகின்றான் மனிதன். இந்த பங்களிப்பில் ஆண்கள் மட்டுமல்லாது பெண்களும் தமது தகைமைகளை காட்டி வருகிறார்கள். நாலு பக்க மதில்களை பார்த்த வண்ணம் மண்டியிட்டுக் கிணற்றுத் தவளைகள் போல் இருந்த பெண்களின் நிலைமை மாறி தற்போது தமது தகைமைகளை வெளியுலகிற்கு காட்டி உலக வரலாற்றில் சாதனைகளை படைத்து வருகிறார்கள் பெண்கள்.

விஞ்ஞானத்தில் உயர்ந்து விண்வெளிக்குச் சென்று வெற்றிவாகைகளை மகுடமாக சூடி வருகின்றாள் பெண். அடிமையாக மறைந்து கிடக்காமல் வெளியுலகில் பற்பல சாதனைகளை படைக்கும் பெண்கள் பற்றி நாம் நிச்சயமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆண்களுக்கு சமனாக அரியணையில் உட்காருகின்றாள் இன்றைய பெண்.

இங்ஙனம் நாடுகளை பெருமிதப்படுத்தும் பெண்களின் பங்களிப்பை ஒரு அசைவில்

சொல்ல முடியாது. அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞான தொழில்நுட்பம், நீதி நிர்வாகம் போன்ற நாட்டின் அடிப்படை காரணிகளில் பெண்கள் தமது பங்களிப்பை வழங்கி உலகை வளர்ச்சியடைய செய்கிறார்கள். அட்டுளியங்களை பார்த்து விட்டு தட்டிக் கேட்காமல் தலை குனிந்து சென்ற பெண்ணினம் இன்று சட்ட சபைகளிலும், மாநாடுகளிலும் தனது கோரிக்கைகளையும் தனது அதிருப்தியான விடயங்களையும் எடுத்துக் கூறி உலகை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லுகின்றது.

அரசியல் மூலம் பெண்கள் தமது பங்களிப்பை காட்டி உலகை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லுகின்றனர். இலங்கை அரசியலை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்திய, முதல் பெண் அரசியல் வாதி என்ற பெருமையை உலகத்திற்கு காட்டிய இலங்கையின் முதல் பெண் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா ஆவார். அரசியலுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் பொருளாதாரத் துறையிலும் தமது பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றார்கள் பெண்கள்.

இவ்விதமான அரசியல் பொருளாதார துறைகளுடன் மட்டும் நின்று விடாமல் இன்றைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புக்களிலும் தமது ஆற்றலை வழங்கி உலகத்தை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டு செல்கின்றது பெண்ணினம். விஞ்ஞான தொழில்நுட்பங்கள் எவ்விதம் பெண்

உலகை வளர்ச்சிப்பாதையில் இடுகிறார்கள் என்று பார்ப்போம்.

ரேடியத்தை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய மேரிகியூரியும் ஒரு பெண்தான். 2002ம் ஆண்டு நோபல் பரிசுகளையும் அது சார்ந்த பரிசுகளையும் பெற்று நாட்டை வளப்படுத்தி அதற்கு பெருமை சேர்த்து உலகை வளர்ச்சிப்பாதையில் இட்ட வாங்காரிமதாய்யும் ஒரு பெண்தான். உலகில் உள்ள ஏழை எளியோரை பாராமரித்த அன்னை தெரேசாவும் ஒரு பெண்தான். இன்று அன்னை தெரேசா காட்டிய வழிகளால் தான், ஏழை எளியோர்களை பல நாடுகளும் சபைகளும் ஆதரித்து வருகின்றன. இதனால் தான் பல அறிஞர்களும் மேதைகளும் உருவாகி உலகை வளர்ச்சிப்பாதையில் இட்டுச் செல்கின்றனர்.

இன்னும் பெண்களினால் தான் இன்றைய உலகம் வளர்ச்சியடைந்து செல்கின்றது. பூமியை பலமுறை விண்கலத்தில் சுற்றி சாதனை படைத்து வருவதும் ஒரு பெண்தான். ஆண்களை மீறி உலகத்தை பலமுறை சுற்றிக்காட்டிய ரஷ்ய பெண்மணியினால் தான் இன்றைய உலகின் விண்கலத்துறை வளர்ச்சியடைந்தது.

உலகை அலசிய இத்தகைய பெண்களின் பங்களிப்பு உலகில் நின்றுவிடாமல் இன்னும் தொடர்ந்து வருகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் பெண்களின் வளர்ச்சி எல்லைமீறி தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்தாலும் அவர்களை அடிமைப்படுத்தும் எண்ணம் கொண்ட மானிடர்கள் எண்ணிக்கை குறையவில்லை. பெண்களை வளர விடாமல் அவர்களின் சாதனைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி அளிக்கிறார்கள். என்னதான் தடைகள் பெண்

களை சூழ்ந்து கொண்டாலும் இன்றைய பெண்கள் உலக வளர்ச்சியில் தமது பங்களிப்பை வழங்கிவருகிறார்கள். அரிய விஞ்ஞான உத்திகளையும் அரசியல் பொருளாதார துறைகளில் தமது வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் பெண்களை உலகம் நசுக்குவது சரியானது அன்று. இன்று எத்தனையோ பெண்கள் அடிமைத்தன முறைகளினால் தமது அறிவை வெளியுலகிற்கு காட்டுவதற்கு அச்சமடைகின்றனர்.

ஒருபெண் சாதனை படைக்க முதலில் தனது குடும்பத்தையும், தனது நிலைமைகளையும், தனது சூழலையும், வெற்றி கொண்டு வர வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளார். எனவே இந்த நிலைமை மாற வேண்டும் பெண்கள் தமது பங்களிப்பை உலகிற்கு காட்ட நாம் பங்களிக்க வேண்டும்.

எனவே பெண்கள் உலக வளர்ச்சியில் தமது பங்களிப்பை வழங்க, உலகத்தை வளர்ச்சிப்பாதையில் இட்டு செல்ல, பாரிய பங்களிப்பை நல்கும் இந்த பெண்ணினத்தைப் போற்றி புகழ் வோம். இவ்வுலகில் தலைசிறந்த தகைமைகளைக் கொண்ட, தம்மை முற்று முழுதாக வெளிப்படுத்த, ஆற்றல்களால் அகிலத்தை பண்படுத்த, அறிவினை விருத்தி செய்து வளர்ச்சி பெற, அடிமைத்தனங்களை களைந்தெறிவோம். பெண்ணினத்தின் பெருமையை உணர்வோம். அவளுக்கான சுதந்திரத்தினை பூரணமாக வழங்குவோம்.

வாழ்க! பெண்மை வளர்க எப்போதும்!

பெண்களின் பங்களிப்பு உலக வளர்ச்சியில் தொடரட்டும்

பார்னீவே விந்நகைகள் படைக்க வந்தோம்

துஸ்யா சாந்திராபன்
தரம் 10B

இத் தரைமில், இனிய நிறவியெடுத்தோம்
எத்தனையோ வித்தகங்கள் முரிய வந்தோம்.
ஆறிலும் சாவுதான் நூறிலும் சாவுதான்
ஆனாலும் சாதனைகளை முரிந்து உயர்த்துவோம்.

எண்ணற்ற இயற்கைப் பொருளிகூந்தாலும்
கண்ணற்ற குருடர் போல் நானும்
வெளிநாட்டார் பொருளில் மோகித்தோம்
தன்னம்பிக்கையும் தன் கைப் பொருளும் இழந்தோம்

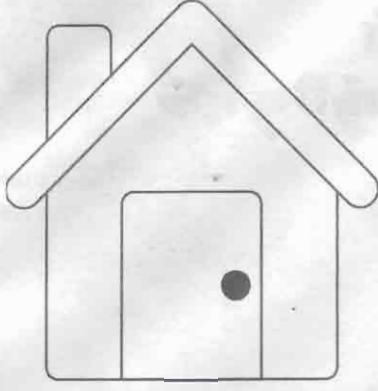
பரம் இழக்கும் வாகனம் முதல்
தரம் பறக்கும் காற்றாடி வரை
எம்மால் செய்திட இயலும் என உணராது
சும்மாவே இருந்திட்டோம் வந்திட்டோம்.

அரிசியா ரொட்டிமுதல் அரணியஞ்சால்வவரை
அசையாத நம் பொருட்களை பாவித்திருவோம்.
பழையசையை போற்றி புதுமைபதில் காண்போம்
பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலசமைப்போம்.

அமெரிக்கா தான் விண்வெளிக்கு செல்லுமா
அச்சவேலிசை. ரொக்கற் விரும் என தெரியாதா
அய்யல்கலாம் போன்ற கனவு காணும் விஞ்ஞானி
தம்பில்லாமல் எம்முள்ளும் உள்வார்கள்.

அமெரிக்காவிற்கு கம்பல் செய்து சென்ற
அன்றைய தமிழனின் வழித்தோன்றல்கள் நாம்
நன்நெனவே நாளை பாய்ந்திடும் நீரை
தன்நெனவே விலக்கி ஓட்டிடுவோம் கம்பலை

இறக்குமதியாகும் இறப்பர் பொருளெல்லாம்
தரக்குறைவுவன்ற தள்ளி வைத்திடுவோம்
இயற்கையோடு கிணையற்ற, கிண்ப வாழ்வு தனை
இன்பமாய் வாழ்ந்திடுவோம் என இயங்குவோம்

அன்பு இல்லம்

(சிறுகதை)

ம.லக்ஷாயினி
A/L (2015) Arts II

“அன்பு இல்லம்” சிறுவர் இல்லத்தின் குழந்தைகளும் ஊழியர்களும் மிக உற்சாகத்துடன் நின்றிருந்தனர். விசாரித்ததில் அவ் இல்லத்தின் நிறுவனரான திருமதி இலக்கியா தம்பதிகள் வெளிநாட்டிலிருந்து வருவதாகத் தெரிந்தது. அவர்கள் இங்கு வந்த நாட்கள் முதல் இந்த இல்லத்திலேயே தங்கப்போவதாகத் தெரிந்தது. உயர்தரத்தைச் சேர்ந்த கார் ஒன்று வந்து நின்றது. அதிலிருந்து இறங்கிய பெண் இலக்கியாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவாவாக எழுந்தது அங்கு நின்றிருந்த எல்லோர் மனதிலும் காரணம் “இலக்கியா” என்ற இனிமையான தமிழ்ப்பெயருடன் பாரம்பரிய பட்டுச்சேலையுடன் வந்து இறங்கியதனால் தான். எல்லோரது பார்வையும் அவளைச் சுற்றி வட்டமடித்தது. ஆனால் அவளது நினைவோ பாலப்பருவத்தை நோக்கி தாவிச் சென்றது.

“இலக்கியா எழும்பம்மா பள்ளிக்கூடத்திற்கு நேரம் போகுது” “அப்பா நான் இண்டைக்கு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக மாட்டன். பள்ளிக்கூடத்தில் எல்லோரும் என்னை பகிடி பண்ணிறாங்க. ஊத்த வருகுது; குப்பைத்தொட்டி வருகுது என்றெல்லாம் சொல்லுறாங்கள் அப்பா எனக்கு அழகையா வருகுது” என்று கூறி அழுதவளை இல்லையம்மா அவங்களுக்கு என்ன தெரியும். அவங்களெல்லாம் பெரிய

பெரிய பணக்கார வீட்டில பிறந்தவங்கள் அவங்களுக்கெல்லாம் என்னம்மா தெரியப் போகுது எங்கட கஸ்டம். நீ அவங்களுக்காக உன்ர படிப்பை விடப் போறியாம்மா? நீ இண்டைக்கு நல்லா படிச்சாத்தானம்மா நாளைக்கு எனக்கும் பெருமை உனக்கும் பெருமை?” எனக்கூறி அவளைச் சமாதானப்படுத்தி பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கையில், “அப்பா பசிக்குது” என்றவளுக்கு “தேத்தண்ணி யைக் குடிச்சிட்டு போம்மா. அப்பா பிள்ளைக்கு மத்தியானம் மீன்கறி சமைச்ச வைக்கிறேன்” என்று தன் இயலாமையை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தினார். வீதியைக் கடந்து சென்றுகொண்டிருந்த மகளை அனுதாபத்துடன் பார்த்தார்.

முப்பது வருட காலப்போர் தந்த மறையாத வடுக்கள் போரில் மறைந்த அன்பான மனைவியின் இழப்பின் வலிகளுடனும், இரண்டே வயதான மகள் இலக்கியாவுடனும் வரும்போது கண்ணி வெடியில் சிக்கி ஒற்றைக்காலை இழந்த போது ஏற்பட்ட வலியிலும் பார்க்க குழந்தையின் எதிர்கால வாழ்வைப் பற்றிய சிந்தனையே அவருக்கு பெரும் வலியைக் கொடுத்தது. சொத்துக்களையுமிழந்து வாழ்வாதாரத் தேவைகளுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாதிருந்த நிலையில் தனியார் தொண்டு நிறுவனங்களின் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட சிறுதொகை பணத்தின்

மூலம் சைக்கிள் திருத்தும் கடை ஒன்றினை வைத்து, அதற்கு அருகிலேயே சிறு குடிசை யொன்றையும் போட்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். மறுபுறம் அன்றாடம் தன் பள்ளிச்சகோதரிகளினாலும், ஆசிரியையினாலும் தான் அடையும் துன்பங்களைச் கூறி கண்ணீர் வடிக்கும் இலக்கியாவின் நிலை. எப்படியோ என் மகளைப் படிப்பித்து நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்ற துடிப்பு இவைபற்றிய சிந்தனைகளுடன் ஆறாத வடுக் களுடன் தன் மகளுக்காக வாழ்ந்தார்.

மதியம் பாடசாலை முடிந்து வந்ததும் தகப்பனார் சமைத்த மீன்கறியுடன் சோற்றையும் சாப்பிட்டவிட்டு வந்து கூறிய அப்பா இண்டைக்கு டீச்சர் பேசினவ சப்பாத்தெல்லாம் பிஞ்சுகா லெல்லாம் தெரியுது. உனக்கு ஒழுங்காக தலை பின்னி வடிவா வரத் தெரியாதா? உன்னோட அம்மா என்ன செய்யறா? பார்த்து அனுப்பமாட்டாவா என்று பேசினவ அப்பா. அவங்களுக்கு அம்மா இல்லாதது தெரியாதா அப்பா?" என்று பரிதாபமாகக் கேட்டாள். அவளின் பிஞ்சு உள்ளத்தில் தாயின் சிந்தனைகள் எழுந்ததை தந்தை அறியாமலில்லை. "எனக்கு நாளைக்கு சப்பாத்து வாங்கித் தருவீங்களா" என்று கேட்டவளுக்கு "சரியம்மா நாளைக்கு அப்பா பிள்ளைக்கு சப்பாத்து வாங்கித் தருவன். நீ நாளைக்கு பள்ளிக்கு போயிற்று வா" என்றார். மறுநாள் சப்பாத்து வாங்கி வைக்கிறன். நீ போயிற்றுவாம்மா" என்று வழியனுப்பி வைத்தவர் வழிதேடினார்..

இலக்கியா பாடசாலை முடிந்ததும் வீட்டிற்கு வரும் போது வீதியில் மக்கள் கூட்டமாக இருந்ததைப் பார்த்து விடுப்பு பார்க்க ஓடிச் சென்றாள். சனங்களுக்கு மத்தியில் புகுந்து புகுந்து வந்தாள். வந்து பார்த்தவர்களுக்கு அதிர்ச்சியையும்,

கவலையையுமே காலம் பதிலாகக் கொடுத்தது. இரத்தவெள்ளத்தில், கையில் புதிய சப்பாத்துடன், இராணுவ வாகனமொன்றின் சில்லுகளுக்குக்குள் நசியுண்டு அவள் தந்தை கிடந்தார். ஒரே ஒரு உறவாக இருந்த அப்பாவும் தன்னைவிட்டு நீங்கியதைத் தாங்க முடியாது அந்த பிஞ்சு உள்ளம் "அப்பா" என்று கதறியபடியே உடைந்தது. நினைவிழந்து கிடந்தவளை அயல்வீட்டார்கள் அணைத்து தூக்கிச் சென்றனர். காலங்கள் மறைய மறைய வடுக்கள் மட்டும் மாறாது காயங்களாய் பதிந்தது.

தந்தையின் மறைவுக்குப் பின் உறவினர்களின் ஆதரவையிழந்து அநாதையாக தெருவில் நின்றவளை ஓர் அன்பு உள்ளம் பற்றிக் கொண்டது. அன்பிற்காக ஏங்கி நின்ற அப்பிஞ்சு உள்ளத்துக்கு தாயாகவும், தந்தையாகவும் இருந்து தன் மகனோடு சேர்த்து வளர்த்தது, கல்விக்கடலை வாரிக் கொடுத்து அவளின் தந்தையின் கனவை நிறைவேற்றிவைத்தது அந்த கருணையுள்ளம்.

இலக்கியா இளமைப் பருவத்தை எட்டியதும் தனது மகனுக்கே இலக்கியாவைத் திருமணம் செய்து வைத்து வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார். தற்போது இலக்கியா வெளிநாட்டில் தனியார் தொண்டு நிறுவனமொன்றில் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதாபிமானப் பணியாளர். தன்னைப்போல எந்தக் குழந்தையும் அநாதரவாக வீதியில் இருக்கக்கூடாது என்று நினைத்து, தனது கணவரின் ஒத்துழைப்புடன் தன் சொந்த நாட்டில் சிறுவர் இல்லம் அமைத்து அன்பிற்காக ஏங்கும் சின்னஞ்சிறுவர்கள் முதல் அனைத்து வயதினருக்கும் தாயாய் விளங்கி நிற்கின்றாள். அத்தோடு விரைவில் முதியோர் இல்லமொன்றை ஆரம்பிக்கவுமே இந்தப் பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளாள். அன்பிற்காக ஏங்கி ஆதரவற்றிருந்த இலக்கியாவிற்கு இன்று

அன்பு தர முன்னிற்கும் உள்ளங்கள் ஒன்று
இரண்டு அல்ல. பல்லாயிரம் உள்ளங்கள். அவள்
இவர்களுடாக இழந்த தன் குடும்பத்தையே
திரும்பிப் பெற்று விட்டதான ஒரு ஆனந்தத்தில்

கண்ணீர் சொரிந்து நின்றாள்.

நினைவில் இருந்து மீண்ட இலக்கியா
வையே மொய்த்தபடி, மலர்ந்த முகங்களுடன்
நின்ற அவளது பழைய சமூக உறவுகளுக்கு
அன்பான புன்னகையொன்றை வீசியபடி அன்பு

புன்னகைக்கும் பூக்கள்

வனப்பான சோலையிலே பூக்களே!
உங்களில் என்னைக் கவர்ந்தது
அந்த இளஞ்சிரியித்தான்
நான் நேசிக்கும் அன்புபுன்னகையை
எனக்குத் தூருங்கள்

பூக்களே நீங்கள் புரியும் புன்னகையில்
என் கவலைகளை மறக்கிறேன்
அந்த மெல்லிய புன்னகையை
எனக்குத் தூருங்கள்

நீங்கள் வாடினாலும் என் நெஞ்சில்
உங்கள் புன்னகை வாடாமல்
மழலையின் சிரிய்ப்போல
ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்

வி.கே.வினுசியா
Arts II (2013)

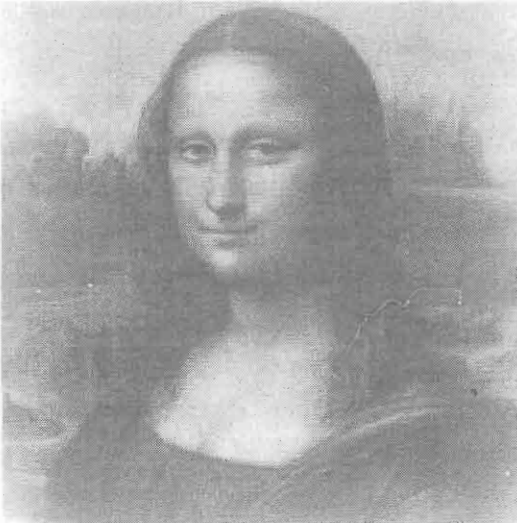
இருள்

பறந்து பறந்து பார்க்கிறோம்
திரைகள் தெரியவில்லை
கூறுளைக் கிழித்து எழும்
சூரியனின் மறைப்பும்
கூட்சுமரக அரங்கேறியதால்
நிலைவக்சுட
கூறுள் பொத்திக் கொண்டது
எங்கும் எதுவுமற்று
எல்லா ஒளியுமிழ்ந்து
திங்களைத் திருடிய தேசத்தில்
தென்றலைத் தேடி அலைகிறோம்

மொனலிசா புள்ளமை உயிருள் மொனலிசாவின் பிள்ளை

கி.சிஷினா
A/L (2012) Arts II

மொனலிசா ஓவியத்தை லியர்னோ டாவின்சி வரைந்தார் என்பது உலகறிந்த உண்மையே. இவ் ஓவியத்தின் மூலம் டாவின்சி சகல கலாமேதை என்பதை நிரூபித்துள்ளார். மொனலிசா ஓவியத்தில் காணப்படும் புன்னகைக்கு ஈடாக வேறு எந்த ஓவியனும் இதுவரை தீட்டிய தில்லை. இது தற்போது எங்கிருக்கிறது என்று தெரியுமா? பிரான்ஸ் நாட்டில் தான் தற்போது இந்த அழகி வாழ்ந்துவருகின்றாள். பிரான்ஸ் மக்கள் தேசத்தைக் கூட இழக்கலாம், ஆனால் மொனலிசாவை மட்டும் இழக்கச் சம்மதிக்க மாட்டார்கள்.

கைமேல் கையை வைவத்து நிற்கும் மொனலிசாவின் தோற்றமே அலாதியான அனுபவம் தான். இந்தக் கைகளில் பதியும் பார்வை ஓவியத்தின் பிற்பகுதிகளை பார்க்கும் போது நம்மையறியாமலே நமது கண்ணும் தலையும் பற்பல கோணங்களில் திரும்பி அந்த ஓவியத்தில் கவர்ச்சியில் லயித்து விடுகின்றன. இவ் ஓவியத்தின் கையாளப்பட்டிருக்கும் ஒளியும், நிழலும் உருவ அமைப்பை அற்புதமாகச் சமைத்துள்ளன. ஓவியத்தில் டாவின்சி கியூரஸ் கியூரியோ பண்பைச் சிறப்பாகக் காட்டியுள்ளார். பின்னணியானது ஓவியத்துடன் கரைந்து காணப்படுகின்றது. மங்கலான ஒளியுடைய வர்ணத்தையே டாவின்சி பாவித்துள்ளார். ஆத்மீக பண்பு நிறைந்து காணப்படுகின்றது. இந்த மொனலிசா ஓவியத்தில் காணப்படும் இனிமை ததும்பும் அழகும், மெருகும் சொற்களுக்குள் அடங்காதவை ஆடம்பரமில்லாத அழகான ஒருத்தியின் இயற்கையான உருவத்தை இடுப் பளவே வரைந்து இயற்கையினைப் பொலியச் செய்துள்ளார் டாவின்சி. அதுமட்டுமல்ல அணி கலன்களைச் சூட்டி இந்த ஓவியத்தை அவர் அழகுபடுத்தவில்லை. இயற்கை எழிலுடன்

சாதாரண அங்கியில் அழகினைக் காட்டிய விதம் வியப்பிற்குரியதே.

மொனாலிசாவின் பூரண மதிவதனத்தில் காணப்படும் செவ்விதழ்களினூடே மென்மையாக இழைத்து தவழும் அந்த அழகின் புன்னகைக்காக டாவின்சி நான்கு வருடங்கள் செலவிட்டுள்ளார். சர்வதோர் டாலி என்ற ஓவியன் மொனாலிசாவின் மாதிரியை வரைந்து தன்னைத் திருப்திப்படுத்திக் கொண்டான். பொதலெர் என்னும் குறியீட்டுக் கவிஞன் இவ் ஓவியத்தைப் புகழ்ந்து கவிதை எழுதினான். மொனாலிசா ஓவியத்தின் இமை மயிர் மற்றும் தலைமயிர் நெற்றிப் பக்கத்தில் வழிக்கப்பட்டு உள்ளதாக டாவின்சி காட்டியுள்ளமை அக்காலப் பெண்களின் கலா சாரத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றது. இவர் மொனாலிசாவிற்கு பொன் மஞ்சள் நிறத்தினை பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மொனாலிசா ஓவியத்தை வரைவதற்கு அவர் முன் அமர்த்தப்பட்ட அழகி யாரென்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரியாத போதும் பல கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இத்தாலியில் வசித்தவரான ஜீயோ கொண்டா என்பவளே மொனாலிசா வரைவதற்கு அமர்த்தப்பட்டாள் என்று சில ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். மேலும் இவள் கெஸ் தான்சா - தா- எவலொஸ் என்ற அழகியே என்று சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஈசாபெல் - தா- எஸ்கா என்ற இளவரசியின் ஓவியம் என்று கூறுபவர்களும் உள்ள். இதற்கு காரணம் டாவின்சி மொனாலிசாவைப் பற்றி எந்தக் குறிப்புக்களும் எழுதாமையே என்பதே உண்மை.

மொனாலிசாவைத் தீட்டுவதற்கு நான்கு வருடங்களாக ஓவியர் லியர்னோ டாவின்சி எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி சிறியதல்ல. இந்த ஓவியம் பூரணத்துவம் அடையும் வரையும் நான்கு

ஆண்டு காலம் அந்த ஓவியத்திற்கு அமைத்த மங்கையின் மங்காத புன்னகை நிதர்சனமாக தனது ஓவியத்தில் பதிவாக வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தொடர்ச்சியாக சங்கீதவாணர் களையும், பாடகர்களையும். கதை சொல்பவர்களையும் தனது ஓவியக்கூடத்தில் இசை நிகழ்த்துமாறு செய்திருந்தாராம். நான்கு ஆண்டு காலங்களில் சுமார் நூற்றுக்கணக்கான மாதிரிச் சித்திரங்களைத் தொடர்ந்தும் வரைந்த பின்னரே மொனாலிசாவைத் தீட்டினார்.

1506ம் ஆண்டின் பின்னர் லியர்னோ டாவின்சி இத்தாலியிலிருந்து வரும் போது மொனாலிசாவை மட்டுமே தம்முடன் எடுத்து வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. டாவின்சி இக் காலத்தில் வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். பிரான்சுக்கு வந்த இவர் ஓவியத்தை முதலாம் பிரான்சிஸ் என்ற பிரான்ஸ் தேச மன்னருக்கு வழங்கினார். ஆனால் 1913ல் வின்சன் ஓசாபெசுயா என்ற இத்தாலிய கொத்தடிமை ஒருவன் இந்த ஓவியத்தைத் திருடி இத்தாலிக்குக் கொண்டு போய் விட்டான். ஆனால் அவனால் வெகுகாலம் மறைத்து வைக்க முடியாமல் போனதால் பிரான்ஸ் நகரத்தில் இலட்சம் ஸ்ரேலிங் பவணுக்கு விற்க முற்பட்ட போது அதனை பிரான்ஸ் அரும்பொருள் காட்சிச்சாலை அதிபர்கள் கண்டு பிடித்துக் கைப்பற்றினர்.

இவ் ஓவியம் பொப்ளைவுட் என்றழைக்கப்படும் இத்தாலிய மரப்பலகையில் வர்ணங்களை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகப் பூசி ஒவ்வொரு வர்ணத்திலும் நிறபேதங்களையும் திணியையும் நன்று அறிந்து ஒளி நிழலை நன்கு கையாண்டுள்ளார். இவ் ஓவியத்தை எக்ஸ்ரே எடுத்துப்பார்த்த போது தூரிகை அடையாளம் ஏதும் காணப்படாதது வியப்பிற்குரியதாகும்.

உலகத்தையே தன் வசப்படுத்திய மொனாலிசா ஓவியத்தின் அளவு 77 X 53 சென்ரிமீற்றர் தான். எத்தனை யுகங்களைக் கடந்தாலும் அவள் புன்ன கையும் டாவின்சியின் நினைவுகளும் உண்மையான கலைஞர்களது மனதில் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். ஆடைச்சூருக்கங்களும் உடலின் ஒவ்வொரு செயற்பாடும் அவள் உயிருடன் இருப்பது போலவே நினைவூட்டுகிறது. காலத்தைவென்று வாழும் ஓவியப்பெண்

மொனாலிசா என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. பெண் சாந்தமே உருவானவள் என்பதை மொனாலிசா மூலம் கூற விழைந்துள்ளார் டாவின்சி. ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னும் ஒருபெண் இருப்பாள் என்பதை மொனாலிசா என்ற ஓவியப்பெண்ணும் நிரூபித்துள்ளாள். மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் மறுமலர்ச்சிக் கலைஞன் டாவின்சி மொனாலிசா என்ற ஓவியப் பெண்ணால் மக்கள் உள்ளத்தில் வாழ்வார்.

விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள்

காட்டினில் வாழ்ந்த மனிதன்
ஏட்டைத் தூக்கினான் - காலம்
செல்லச் செல்ல ஏட்டை எடுத்தான்
புரட்டிப் பார்த்தான் படித்தான்
விரிந்தது நவீன உலகம்

கல்லில் எழுதிய மனிதன்
இன்று கணனியில் எழுதுகிறான்
வில்லினால் விளையாடியவன்
இன்று விண்ணில் பறக்கின்றான்
விஞ்ஞானம் இல்லாமல்
மெஞ்ஞானம் இல்லை

விஞ்ஞான உலகில் மனிதன் - இன்று
மனிதனின் கரத்தில் உலகம்
உண்மை இதுதான் உண்மை

வளர்ந்தது விஞ்ஞானம்
வென்றது இன்றைய உலகை

பற்பல கண்டுபிடிப்புகள்
பயன்தருது மனிதர்க்கு
விஞ்ஞான உலகு
விண்வெளி ஆய்வு
வியக்க வைக்கிறது மனிதர்க்கு

இலட்சம் பல சாதனைகள்
இவ்வுலகில் வந்தாலும்
என்றும் வளர்ந்திருக்கும்
விஞ்ஞானமே - விந்தை
செயல் புரியும் விஞ்ஞானமே

வ.துஷா
2012 Arts II

ஈழத்து இசைநாடக வளர்ச்சியும் இந்தியக் கலைஞர்களது செல்வாக்கும்

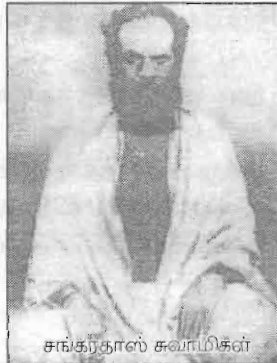
மு. தனுஷாந்
ஆசிரியர்

பாடுதலால் நடித்தலும் நடித்தலினால் பாடுதலும் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் நாடக வடிவமாகக் காணப்படும் இசை நாடகமானது, பாடலும் நடிப்பும். இணைந்த அளிக்கை முறையைக் கொண்ட நாடகமரபாக காணப்படுவதுடன், கர்நாடக சங்கீதத்தினை பிரதான இசையாகவும் கொண்டமைந்த வடிவமாகும்.

ஐரோப்பியரின் கீழைத்தேச வருகையுடன் பாரசீ நாடக மரபானது இந்தியாவின் பம்பாய் (தற்போதய மும்பை) பிரதேசத்திற்கு 1850ம் ஆண்டளவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் அவ்வடிவம் தமிழகத்திற்கு 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் அதாவது 1870 இல் தஞ்சாவூர் கோவிந்தசாமி ராவ் என்பவரால் கொண்டு வரப்பட்டது. இவ்வாறு தமிழகத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்ட பார்ஷி நாடக மரபினை, சங்கரதாஸ் சுவாமி அவர்கள் உள்வாங்கி புதிய இசை நடகங்களை எழுதியும், இசைநாடக மரபுக்குள் ஒழுங்குகளை உருவாக்கியும், சதேச கதைகளை புகுத்தியும் தமிழ்நாட்டுக்குரியதாக இசை நாடக மரபினை செழுமைப்படுத்திய ஒரு கலைஞராக காணப்படுகின்றார்.

இவ் இசை நாடகமானது, பார்ஷி நாடக மரபு, ஸ்பெசல் நாடகம், கொட்டகைக் கூத்து

சங்கர்தாஸ் சுவாமிகள்

அண்ணாவியார் நாடக மரபு எனப் பல்வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்பட்டாலும் "இசை நாடகம்" என்பதே இவ் அளிக்கை முறைக்கு பொருத்தமான பெயராக உள்ளது.

18ம் நூற்றாண்டில் கொடிகட்டிப் பறந்த இவ் இசை நாடகமானது இலங்கைக்கு இந்தியக் கலைஞர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட போது அது மூன்று கட்டங்களாக இங்கு வளர்ச்சி பெற்றது. இதனை காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தனது ஆய்வில் பிரித்து நோக்குகிறார். அவை பின்வருமாறு

1. 1919 இற்கு முற்பட்ட காலம் / 1ம் உலக மகாயுத்தம் முடியும் வரையிலான காலம்
2. 1919 - 1939 வரையான காலம் / இரு உலக மகாயுத்தங்களிற்கு இடைப்பட்ட காலம்
3. 1939 இற்கு பிற்பட்ட காலம்
 1. இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலம்
 2. இந்திய சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலம்

1919 இற்கு முற்பட்ட கால ஈழத்து இசை நாடக வளர்ச்சி

இலங்கையிலே வணிகம் செய்தலின் பொருட்டு காங்கேசன்துறைத்துறை முகத்திற்கு கூடாக ஈழம் வந்த இந்திய நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமார் கலைகளில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டதுடன் இவர்கள் 1865ம் ஆண்டளவில் காங்கேசன்துறை மாவிட்டபுரம் போன்ற இடங்களில் நாடகங்களை ஆடினார்.

அதே வேளை 1887ம் ஆண்டு 6ம் மாதம் 28,29ம் திகதிகளில் பிரித்தானியச் சக்கரவர்த்தி விக்ரோரியா மகாராணியின் யூபிலி விழா சார்பில் யாழ்ப்பாண முற்றவெளியில் அரிச் சந்திர விலாசம் போன்ற இரு நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டதுடன், 1859 இல் குமர குலசிங்க முதலியார் எழுதிய பதிவிரதை விலாசம் என்பனவும் மேடையேற்றப்பட்டன. இருப்பினும் பார்ஷி நாடக மரபானது முதன் முதலில் தஞ்சாவூரில் 1870 அறிமுகமான படியால் இதற்கு பின்னரே யாழ்ப்பாணம் வந்த தஞ்சாவூர் கோஷ்டியின் பார்ஷி மரபு ஈழத்துக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். எனவே 1850 இற்கு பின்னரே இந்தியக் கலைஞர்களது வருகை இடம்பெற்றிருக்கிறது. பார்ஸி தியோட்டர் மரபின் வருகை 1870 இன் பின்னரே நடைபெற்றிருக்க வேண்டும்.

இக்காலப்பகுதியில் கொட்டடிக் கறுத்தார் என்பவர் கொட்டடிக் கறுத்தார்மடுவம் எனும் கொட்டகை அமைத்து இந்தியக் கலைஞர்ளான செல்லிப்பா ஐயர், கெஞ்சின் ரெங்காச்சாரி, காதர்பாச்சா, டி.நாராயண சாமிப்பிள்ளை போன்ற இந்திய இசைநாடகக் கலைஞர்களை அழைத்து வந்து ஈழத்திலே இசை நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

அதே போல புத்துவாட்டி சின்னத்தம்பி என்பவர் 1910ம் ஆண்டு புத்துவாட்டியார் மடுவம் (தற்போதைய மனோகரா தியேட்டர்) எனும் கொட்டகை அமைத்து இந்திய இசை நாடக கலைஞர்களான சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நா.முத்து வேலுப்பிள்ளை சி.எஸ் நடேசபத்தர், ஐன்ரான், வி.வி பக்திசாமி, கண்ட மாருதம், கவிக்குஞ்சரம், கெஞ்சின் ரெங்கசாமி நாயுடு, அப்பன்ராவ், பெரிய வேலுப்பிள்ளையார், டி.கே சுந்தரம்பிள்ளை, சண்முகவடிவு போன்றோரை

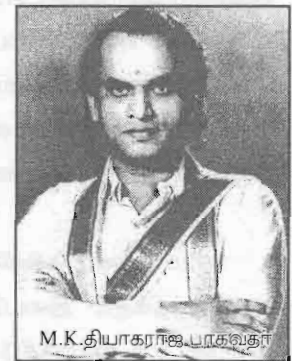
அழைத்துவந்து ஈழத்திலே இசை நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

இவர்களுடன் துரைராஜா என்பவர் 1911ம் ஆண்டு ரோயல் தியேட்டர் எனும் தகரக் கொட்டகையை (பழையர் வின்சர் தியேட்டரும், தற்போதைய லிடோ தியேட்டரும்) அமைத்து இந்தியக் கலைஞர்களை அழைத்து வந்து ஈழத்திலே இசை நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

ஈழத்தின் இசை நாடக வளர்ச்சியின் முதற் கட்டமான இக் காலப்பகுதியில் இசை நாடக வளர்ச்சியைப் பார்க்கின்ற போது இந்தியக் கலைஞர்களுடைய செல்வாக்கே அதிகமாகக் காணப்படுவதுடன், இங்கு பிரதானமாக இருந்தது பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்கமே. அதனடிப்படையிலேயே கொட்டகைகள் அமைத்து இந்தியாவில் இருந்து இசை நாடகக் கலைஞர்களை அழைத்து வந்து ஈழத்தில் இசை நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

1919 இற்கும் 1939 இற்கும் இடைப்பட்ட கால ஈழத்து இசை நாடக வளர்ச்சி

ஈழத்து இசை நாடக வளர்ச்சியின் பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற இக்காலப்பகுதியானது, அதிகளவானதும், உயர்தரமானவையுமான இசை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்ட காலப்பகுதியாக காணப்படுகிறது. "இந்தியக் கலைஞர்களுக்கும் தான் கைவரும் இசைநாடகம்" எனும் தவறான எண்ணத்தை தகர்தெறிந்து இந்தியக் கலைஞர்களுக்கு போட்டியாக தாமும் இசை நாடகத்தில்

M.K. தியாகராஜபாகவதர்

ஊறித் திழைத்தது மட்டுமன்றி தாங்களும் இந் நாடகத்தில் திறம்பட செய்து காட்ட முடியுமென ஆடிக்காட்டிப் பாராட்டுப் பெற்றனர்.

இந்தியாவில் "பெயரும் புகழும் பெற்ற பெரும் நடிகர்கள் எல்லோரும் ஈழம் வந்து நாடக மாடாவிட்டால் அவர்களுக்கு, இந்தியாவில் மதிப்பே இல்லையெனும் அளவுக்கு இலங்கை நாடகங்களை உயர்நிலையில் வைத்து மதித்த காலம் இக் காலமேயாகும். இலங்கையில் நடத்துப் புகழ் பெற்ற ஒருவர் என்றால் அவருக்கு இந்தியாவிலே தனிப் பெயரும் புகழும் கிடைத்தது.

ஏழிசை மன்னர் எம். பி. தியாகராஜ பாகவதர், பி. எஸ். விஜயன், பி.எஸ் கோவிந்தன், கே. பி சந்திராம்பாள் போன்ற சினிமா நடிகர்கள் எல் லோரும் இங்கே ஈட்டிய புகழே இந்தியாவில் பெரும் புகழ்பெறக் காரணமாகியது எனலாம்.

இக்காலப் பகுதியில் புத்து வாட்டியார் மடுவத்திலே பி.எஸ் முத்துசாமிநாயடு, கே. எஸ் நடேசபத்தர், பபுன் அப்பனராவ், கென்சின் ரங்கசாமி, சாமிநாத முதலியார், எஸ் சி. கிட்டப்பா பாகவதர், கே.பி சந்திராம்பாள், ஏ.ரி. காசிஜயர், எம்.ஆர். கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை, சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் போன்ற இந்தியக் கலைஞர்கள் இசைநாடகமாடியதுடன், நோயல் தியேட்டரிலே. எம். எஸ் சுப்புலட்சுமி, சதா, வைத்திய சண்முகம்பிள்ளை, ஒளவை டி.கே.சண்முகம், கே.எஸ் ஜெயராசா போன்ற இந்தியக் கலைஞர்களும் இசை நாடகமாடினர்.

1925 ஆண்டு கல்வியங்காட்டிற்கும் முத்திரைச் சந்திக்கும் இடையே அமையப் பெற்ற "கொண்டலடி மடுவத்திலே" இந்தியக் கலைஞ

ரான செந்தில் வேல் தேசிகர் குழுவினர் இசை நாடக மாடியதுடன், யாழ்புகையிரத நிலைய குட்ஸ் செட் அருகில் அமையப் பெற்ற "அத்தியடி மடுவத்தில்" இந்திய கலைஞர்களான பீ.

எல். வேல் நாயக்கர், எஸ். ஆர். கமலம், எஸ். கே செல்லை யாப்பிள்ளை போன்றோரும் இசை நாடகமாடினர்.

S.G.கிட்டப்பா

இவர்களைவிட பழனியப்ப செட்டியார், பி. எல் கோவிந்தன், எஸ்.டி சுப்புலட்சுமி, வி.வி ரெங்கராச்சாரி, பப்புசாமி போன்றோரும் ஜீ.ஜீ.முகமட், ரி.எம்.முகுதின் பாபு, ரி.என்.ராகஜி, நூர்ஜகான் போன்ற இஸ்லாமிய நடிகர்களும் காதர் பாச்சா, தேவரு ஜபார் போன்றோரும் இலங்கையில் தமது நடப்புத் திறனை வெளிப்படுத்தினர்.

இக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்லாது மட்டக்களப்பு, மலையகம், கொழும்பு போன்ற இடங்களிலும் இசை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டதுடன் இந்தியாவில் இருந்து வந்து யாழில் இசைநாடகங்களை மேடையேற்றிய பின்னர் அக் குழு கொழும்பு செல்ல வெறொரு குழு யாழ்ப்பாணம் வந்து இசை நாடகங்களை மேடையேற்றுவதுமான வழமை காணப்பட்டது.

இந்தியாவில் உள்ள நாடக சபாக்களான ஸ்ரீபால சண்முகானந்தசபா, மதுரை ஒறிஜினல் கம்பனி, மதுரை மீன லோஜினி பால சற்குணசபா போன்ற ஒவ்வொரு கம்பனிகளும் இந்திய

கலைஞர்களை அழைத்து வந்து இசைநாடகங்களை இலங்கையில் மேடையேற்றின.

1939 இற்கு பிற்பட்ட கால ஈழத்து இசை நாடக வளர்ச்சி

2ம் உலக மகாயுத்தத்திற்கு பின்னர் இலங்கையில் பல இசை நாடகக் கலைஞர்களுக்கு உருவாக்கமும், சினிமா, நாடகத்தின் இடத்தைப் பிடிக்கத் தொடங்கியமையும். 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் பாஸ்போர்ட், விசா, பெறுவதில் உள்ள சிக்கல் காரணமாகவும் இந்திய இசைநாடக கலைஞர்களுக்கு வருகை தடைப்பட்டது.

இருப்பினும் 1936 -1948 வரை நாடகக் கம்பனி வைத்து நடாத்திய ஈழ நல்லூர் ஹார் மோனிய வித்து வானாகிய எஸ். எம் சோமசுந்தரம் இந்தியா வில் இருந்து கலைஞர்களை இடைக்கிடையே அழைத்து இலங்கையின் பல பாகங்களில் நாடகங்களை மேடையேற்றினர்.

P. U. சின்னையா

கம்பனி வைத்து நடாத்திய ஈழ நல்லூர் ஹார் மோனிய வித்து வானாகிய எஸ். எம் சோமசுந்தரம் இந்தியா வில் இருந்து கலைஞர்களை இடைக்கிடையே அழைத்து இலங்கையின்

19ம் நூற்றாண்டின் மத்தியப்பகுதியிலும் பிற்பகுதியிலும் இலங்கையில் வணிகம் செய்த நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமாரர்களும், 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கொட்டிக் கறுத்தார், புத்து வாட்டி சின்னத்தம்பி ஆகியோரும் பின்னர் புத்து வட்டி குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்களும், கொட்டிச் சீனி வாசகம், பெரியதுரைராசா ஆகியோரும் இந்தியக் கலைஞர்களை அழைத்து வந்த முக்கியமானவர்கள் ஆவர்.

1938ம் ஆண்டுக்கு பின்னர் இந்திய நாடக கலைஞர்களை அழைத்து வந்து நாடகங்களை வளர்த்தவர்கள் கந்தர்மடம் எம். எம். சோம சுந்தரம், அளவெட்டித்தம்பர், சிறாம்பியடி இரத்தி எம், கொக்குவில் சின்னத்துரை, உபாலங்குளம் பரமு போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் இசைநாடக உலகமும், இரசிகர்களும் நன்றி பாராட்ட வேண்டிய கடமை உண்டு.

எனவே தொகுத்து நோக்கும் போது ஈழத் தமிழரின் மரபுவழிக் கலைவடிவமாக இல்லாத போதும் குறுகிய காலத்தில் மக்களின் உள்ளங்களில் இடம்பிடித்து மரபுவழி நாடகத்திற்கு சமமாக வளர்ச்சி பெற்ற இசை நாடக மரபானது இன்றும் இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தென்றால் இது ஈழத்தவரின் விடா முயற்சியும், இந்தியக் கலைஞர்களின் பங்களிப்புமே என்றால் மிகையாகாது.

அழகான நிறங்கள் நல்கமைந்த உருவங்கள்,
நறுமணங்கள், இன்னிசைகள் இருந்தால் இன்பம் அளித்து
இல்லாவிடில் துன்பம் தராது விஷயங்கள்,
இவை தருவதே உண்மையான இன்பம்.

ய்ளேட்டோ

தமிழரையும் வாழவிடுங்கள்

வி.ஜீவநாயகி
A/L (2012)

வசந்தங்கள் என்னைவிட்டு
விலகி ஓடிக்க
கொண்டேயிருக்கின்றன.
வெகு நூரத்தில் ...
நூரத்தில் மிடிக்க முயன்று
தோற்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன்
ஓவ்வொரு முறையும்
இத்தனை இழப்புகளிலும்
கலங்காத என்னிதயம்
அதிரிகின்றது இன்று
ஓ இதுதான்
தமிழரின் நிலையா?
புரியாமல் தவிக்கின்றேன்
ஈ சமுதாயமே
இனியும் வதைக்காதீர் எம்
இனிய தமிழை
தாங்க முடியாத ரணங்களுடன்
மயணத்தை தொடர்வின்றாள்
இன்றும் அவள்.

இனியும் முடியாது
என்னால் சகித்துக் கொள்ள
பொறுமையின் சிகரமாம்
புமாதேவியே சகிக்கமாட்டாள்
உங்கள் சொற்களை தளங்க
என்னால் மட்டுமீ
எய்யடி முடியும்?

இத்தனை நுய்யம் தாங்கும்
இனமா தமிழினம் எனும்போது
எனக்குள் கொதிக்கின்றது
காலம் விரைவாக

மாறும் போது
தமிழினம் மட்டும்
ஏன்தான் இய்யடியோ!
கடவுளே
நானா மனிதனை
மட்டுமாவது
"தமிழனாய்" வாழவிடு
இல்லையெல் இனியும்
நிலைக்காது தமிழினம்
இய்யுவிடில்

ஓன்று மட்டும்
கெட்கிறேன் உங்களை
வணங்கி
உங்களின் சிந்தனைகளையும்
கற்பனை வளத்தினையும்
விரயமாக்காதீர்கள்
வீணாய் ...
உங்கள் உள்ளம் சிதறல்களை
உடனே பரக்கும்
அய்யோதாவது உணர்வுங்கள்
உணர்மதனை
தமிழா
தலைநிமிர்ந்து வாழ்த்திட
தயங்காது எழுந்திர.

குறிப்பு அறிதல்

லிவிகா பனிஸ்ரர்
A/L (2015) Arts II

குறிப்பறிதலின் அவசியத்தை வள்ளுவப் பெருந்தகை திருக்குறளில் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றார். முறையாக அரசியல் நடத்துவதற்கு ஒன்றிற்கு ஒன்று துணையான அங்கங்கள் ஆறினது இயல்பினை அங்கவியல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. படை, கூழ், குடி, அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்று சொல்லப்பட்ட அங்கங்களைப் பற்றி அங்கவியலில் விரிவாக காணலாம். மனிதனுக்கு மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்று ஐந்து உறுப்புக்கள் இருப்பது போல அரசனுக்கும் மேற்கூறிய ஆறும் உறுப்புக்களாகும். மனிதன்மேற்கூறிய ஐந்து உறுப்புக்களாலும் இன்ப, துன்ப நுகர்ச்சிகளைப் பெறுகின்றான். அது போல அரசன் தன்னுடைய படை, குடி, கூழ் போன்ற அங்கங்களால் புகழ் பழிகளைப் பெறுகின்றான். அரசன் ஒருவனுக்கு அமைச்சன் விலையேறப்பெற்ற செல்வத்திற்கு ஒப்பானவன். அவன் குறிப்பறியும் திறமையைக் கொண்டு விளங்குவானானால் அதைவிட அந்த அரசனுக்கு விலையேறப்பெற்ற செல்வம் எதுவுமில்லை. இதனை வள்ளுவர் அங்கவியலில் குறிப்பறிதல் எனும் அதிகாரத்தின் மூலம் எடுத்துரைத்து நிற்கின்றார்.

குறிப்பறிவானின் சிறப்பு

அரசர் மனதில் எண்ணியிருப்பதை அவர் சொல்லாமலே அவரது முகக் குறிப்பால் அறிந்து அதன்படி அமைச்சர் செய்வது குறிப்பறிதல் ஆகும். இக்குறிப்பறியும் ஆற்றல் கொண்டு

விளங்கும் அமைச்சன் மிகவும் சிறப்பிற்குரியவராவார். இதனை வள்ளுவர் “கூறாமையே நோக்கிக் குறிப்பு அறிவான் எஞ்ஞான்றும் மாறாநீர் வையக்கு அணி” எனக் கூறுகின்றார்.

அதாவது அரசன் கருதிய காரியத்தை அவன் கூறாமலே இருக்க அவன் முகத்தைக் குறிப்பால் அறியவல்ல அமைச்சன் எக்காலத்திலும் வற்றாத கடல் நீரால் சூழப் பெற்ற இவ் உலகத்தவர்க்கு ஓர் அணிகலன் போன்றவன் ஆவான். அரசன் எண்ணப்படி அமைச்சன் நடத்தல் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அது போல அரசனுக்கு அமைச்சன் இன்றியமையாதவன். அணியே ஒருவனது தோற்றத்தையும் தகுதியையும் அதிகப்படுத்திக் காட்டுவது போல் குறிப்பறிபவனே அரசனது பெருமையும் செயலையும் விளங்கச் செய்வான் என எடுத்துக் கூறுகிறார்.

ஐயப்படாமல் ஒருவனது மனதில் உள்ளதை உணர வல்லவனை அவன் வடிவால் மனிதனே ஆனாலும் மதிநுட்பத்தினால் தெய்வம் போன்றவன் என்று கருதி அதற்கு ஏற்ப மதித்து போற்ற வேண்டும் என வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கிறார். தெய்வ நிலையில் தான் பிறர் மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். அமைச்சன் தெரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றுவிடுவானானால் அவனை தெய்வத்தோடு ஒப்பறினைக்க வேண்டும். அரசன் பலர் மூன்றிலையிலே பேச வேண்டிய முறையப்படி பேசுவான்.

ஆனால் நினைவு வேறாக இருக்கும், ஆகையால் பேச்சைக் கொண்ட எண்ணத்தை அறிய முடியாமல் அமைச்சன் ஐயப்பட்டக்கூடாது. எண்ணமறிந்து நடப்பவன் தான் சிறந்தவன் என வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

தன்னிடம் நிகழும் குறிப்பறிந்து அதனால் பிறர் குறிப்பறியும் ஆற்றல் உடையவரை அரசர்தம் உறுப்புக்களுள் அவர் விரும்பும் எதைக் கொடுத்தாயினும் தமக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். இதனை

“குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்” எனும் குறளினூடாக எடுத்துரைக்கின்றார். அரசனது மனதிலுள்ள எண்ணங்களைச் சந்தோஷமாக குறிப்பால் அறிந்து கொள்ளும் அமைச்சரை அரசனுக்கு உள்ள ஆறு அங்கங்களுள் எதைக் கொடுத்தாயினும் அடைந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பறியும் அமைச்சன் தன் எண்ணப்படி சொல்லாமலே தன் காரியங்களை முடித்துக் கொடுப்பான். பிற அங்கங்கள் ஏவலை நடத்தி முடிப்பன. ஆகையால் பிற அங்கங்களான படை, கூழ், குடி, நட்பு, அரண் என்பன அமைச்சனால் நடத்தப்பட்டு வினை முடிக்குமேயன்றித் தாமே செய்யுந் திறமுடையன அல்ல அதனால் யாது கொடுத்தும் கொளல் என்றார் வள்ளுவர் பெருந்தகை.

குறிப்பறியாதவனின் இழிவு

குறிப்பறியும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள் எவ்வளவு சிறப்புடையாரோ அவ்வளவுக்கு குறிப்பறியும் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் இழிவுடையோர் என வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

“குறித்தது கூறாமைய கொள்ளுவாரோடு ஏனை உறுப்பு ஓர் அளையாரால் னேறு” என்பதன் மூலமாக ஒருவர் மனதில் கருதியதை அவர் கூறாமலே அறிய வல்லாரோடு மற்றவர் உறுப்பால் ஒரே

தன்மையாக ஒத்திருப்பினும் மதிநுட்பத்தால் வேறுபட்டவராவார் என எடுத்துரைக்கிறார். பேசுந்திறனால் மனிதர் அனைவரும் ஒரு சமம் ஆவார். அவருள் பேசாமலே குறிப்பால் அறிபவர் அறிவாலும் திறனாலும் வேறுபட்டவர். ஆனாலும் மனித வடிவத்தாலும் உறுப்புக்களாலுமே ஒரு சமமாவார் என இழிவுபடுத்திக் கூறியுள்ளார் வள்ளுவர்.

பிறர் முகத்தில் உள்ள குறிப்புக்களைக் கண்டும் அவற்றால் அவர் உள்ளக்குறிப்புக்களை உணரமுடியாவிட்டால் ஒருவனது உறுப்புக்களுள் காண்பதையே தொழிலாகக் கொண்ட கண்கள் வேறு என்னவகையில் பயன்படுவனவாம் என்கிறார் வள்ளுவர்.

கண்கள் ஏனைய உறுப்புக்களை விட மிகவும் சிறந்தவை ஏனைய நான்கு உறுப்புக்களாகிய மெய், வாய், மூக்கு, செவியென்பன தம்பால் வந்து அடைந்தவைகளை அறிந்து அனுபவிக்கின்றன. ஆனால் கண் அப்படியில்லை. அது பொருளைச் சென்று காண்பதால் சிறந்தது எனப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட பெருமையுடைய கண்ணை பெற்றிருந்தும் பிறர் மனதில் உள்ள எண்ணத்தை அறிய முடியவில்லையென்றால் அந்தக் கண்ணால் பயனில்லை என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார். கண்ணால் பார்த்து அறிவதைவிட உள்ளத்தை நுண்ணுணர்வினால் அறிவது இன்னும் சிறந்தது என்று கூறினார் இதனையே

“குறிப்பின் குறிப்புணரா ஆயின் உறுப்பினுள் என்ன பயத்தவோ கண்” எனும் குறளினால் விளக்கியுள்ளார்.

குறிப்பறிதலைக் காட்டும் கருவி முகம்

ஒரு செயலை வெளிக்கொணர்வதற்கு கருவி என்பது முக்கியமானதாகும். இதற்கேற்ப அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பதனை

எடுத்துக் கொண்டால் உள்ளத்தில் காணப்படும் எண்ணங்களை முகத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். வள்ளுவர் குறிப்பறியும் கருவியாக முகத்தினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

“அடுத்தடுத்து காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்” எனும் குறளினூடாக தன்னையடுத்த பொருளை தன்னிடம் காட்டும் பளிங்கு போல் ஒருவனுடைய நெஞ்சத்தில் மிகுந்துள்ள கருத்தை அவனுடைய முகம் காட்டும் என்றுரைக்கிறார். அதாவது பளிங்கு தான் களங்கமடையாத போது தன்பால் சார்ந்த பொருளைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. கண்ணாடியில் இரசமானது பூசப்பட்டு விடுமானால் பார்ப்பவன் தன்னைத் தானே பார்ப்பான். அது போல மனத்தாய்மையான ஒருவனைப் பார்த்தால் அவனைக் காணலாம். அங்ஙனமின்றிக் களங்கத்தோடு காணப்பட்டால் அவன் காண்பவனின் கருத்தை அறிய முடியாது. தான் நினைக்கிறபடியே அவன் காணப்படுவான் எனவே தன்னைக் களங்கமின்றி வைத்துக் கொண்டு முன் கூட்டியே அவன் இதை நினைப்பான் என்று தன்னைக் களங்கப்படுத்திக் கொள்ளாமல் அரசன் எவ்வெப்போது அவன் முகக்குறிப்பால் அறிய வேண்டும் என முகத்தை ஓர் கருவியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்

“முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உன்போ உவயினும் காயினுந் தான் முந்துறும்” என்னும் குறளினூடாக மகிழ்ச்சியையும் துன்பத்தையும் முகமானது முன்னே சென்று வெளிப்படுத்தும் ஆதலால் அனுபவத்தினால் உண்மையை உணர்த்தும் சிறந்த கருவி முகத்தைப் போல் வேறொன்றும் இல்லை யெனக் கூறுகின்றார். உள்ளத்தில் உண்டாகும் எண்ணங்களை முகமானது காட்டுகின்றது. மேலும் மகிழ்ச்சிக்கும் துன்பத்துக்கும் காரணமானவற்றை என்றும் முகம் காட்டுகின்றது.

நீண்ட பழக்கம் மூலமாக முகத்தைப் பார்ப்பதன் மூலம் உண்மையை அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது கருத்து. முதுக்குறை என்பது ஒரு செயல், முதிர்ந்த அனுபவத்தின் அறிவு. அதனால் முகத்தைக் கொண்டு குறிப்பு உணரும் அறிவை அனுபவத்தால் பெறவேண்டும் என்று கூறினார்.

உள்ளக்குறிப்பை நோக்கி உற்றதை உணரவல்லமை பெறல் அவருடைய முகத்தை நோக்கி நின்றாலே போதுமானது இதனை “முகம் நோக்கி நிற்க அமையும் அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப்பயறின” எனும் குறளினூடாய் விளக்கியுள்ளார். அதாவது புறக்குறிப்புக்களைக் கொண்டு அறியவல்ல அமைச்சரைப் பெற்றால் அவ் அமைச்சரின் முகத்தை நோக்கி எதிரே நின்றால் போதும் வாய்திறந்து ஒன்றுமே சொல்ல வேண்டியதில்லை. உள்ளத்திலுள்ள எண்ணங்களை முகம் காட்டிவிடும் எனவே முகத்தை உற்று நோக்கினால் உண்மை விளங்கி விடும். அரசன் வாயால் எவரையும் ஏவவேண்டியதில்லை எனக் கூறியுள்ளார்.

குறிப்பறிதலை முகத்தில் ஆராய்ந்தறிவது கண்

வேந்தர் தம் கண் பார்வையின் வேறு பாட்டை அறிய வல்ல அமைச்சரைப் பெற்றால் அவ்வரசர்க்கு பிறரோடு உள்ள பகைமையையும் நட்பையும் அவர் கண்களே சொல்லும் எனக் கூறியுள்ளார் எனலாம் அதாவது

“பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப்பயறின” என வெளிப்படுத்துகிறார் அதாவது ஒருவரின் பார்வையின் வேறுபாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள் ஒருவரின் கண்களைப் பார்த்தே அவர் மனதில் இருப்பது நட்பா, பகையா என்று கூறிவிடுவார்கள். இங்கு வேந்தர் தம் கண்பார்வையில் வேறுபாட்டினை அறியவல்ல அமைச்சரினால் அரசனின் கண்வேறுபாடு உணர்த்தப்படுகிறது.

“நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் கறுங்கால்
கண் அல்லது யிறர் இல்லை” என்று கூறுவதனூடாக
தாம் நுண்ணறிவு உடையோம் என்று தம்மைக்
கருதும் அமைச்சர் அரசனின் கருத்தினை அளந்
தறியும் அளவு கோலாக எதுவுள்ளது என ஆராய்
ந்து பார்த்தால் அவ்வரசரின் கண்களன்றி வேறில்லை
எனலாம்.

ஒருவரது கண்ணைப் பார்த்தால் அவரது
எண்ணம் தெரிந்து விடும் நுட்பமாக எண்ணங்
களை அறிவதற்கு கண் துணை செய்வது போல
நுட்பமுடையவன் என்பதனை அறிவதற்கும்
கண்ணே அறிகருவியாகும்.

இவ்வாறாக வள்ளுவப் பெருந்தகை குறிப்
பறிதலின் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துரைத்து
நிற்கின்றார். பொய்யா மொழியான் இவ்வதி
காரத்தில் குறிப்பறிவானது சிறப்பினையும் குறிப்
பறியாமையானது இழிவினையும் குறிப்பறிதலுக்
கேற்ற சிறந்த கருவி முகம் என்பதையும், முகத்தில்
அதனை ஆராய்ந்து அறியும் பொருள் கண்
எனவும் தெளிவுபடுத்தி விளக்கியுள்ளார். இதனூடாக
மன்னன் ஒருவனின் அமைச்சன் குறிப்பறியும்
திறனைக் கொண்டு விளக்குதல் இன்றியமை
யாதது என்று எடுத்துரைத்து நிற்கிறார். இக்குறிப்
பறிதல் அமைச்சருக்கு மட்டுமன்றி சதாரண மனித
வாழ்வியல் மனிதனை மனிதன் நன்கறிய உதவும்
ஒன்றாகவும் இக்குறிப்பறிதல் காணப்படுகின்றது.

பனிவிழும் இரவில் தொலைத்த நிம்மதி

ஓ அந்தப் பனிவிழும் இரவில் கலையாத ஞாபகங்கள்
காவியங்களாய் நெஞ்சிலே
எம் மண்ணில் அகதிகளாய் புலம் பெயர்ந்த ஞாபகங்கள்
நெஞ்சத்தில் நிறுத்திவிட்ட கல்வெட்டுக்களாய்.....

ஓ அந்தப் பனி விழும் இரவில் இயற்கையை இரசிக்காமல்
எம் மக்கள் புலம் பெயர்ந்தனர்
பிஞ்சுக்கால்களும் வலுவிறந்த கால்களும்
விரைசின்றன எத்தியிலே

புத்தம் என்னும் கோரப்பிடியில்
சிக்கிவிட்ட சூழ்தைகளாய் எம்மவர்
அந்தப் பனிவிழும் இரவில் உம்மங்கள்
தொலைத்த நிம்மதியை எங்கே தேடுவது?

வினாசியா

தமிழில் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள்

ச. ஒலிள்ளி

புலம் பெயர்ந்த புகலிட நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர் முற்றிலும் மாறுபட்ட சூழ்நிலையிலேயே வாழ்கின்றனர். இனம், மதம், மொழி, பண்பாடு, நிறம், காலநிலைமுதலான பல்வேறு விதங்களிலும் மாறுபட்ட நிலை அவர்களுடையது. எல்லா விதங்களிலும் சவாலே ஏற்படுகிறது. மேற்கூறிய எல்லா விதமான மாறுபாடுகளிலும், வேறுபாடுகளிலும் அவர்களுக்கு பிரச்சனை ஏற்படுவது ஒரு புறம் அவற்றிற்கு முகம் கொடுப்பவர்களாகவும் மறுபுறம் தாயக நினைவுகளில் மூழ்குபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ்வோர் என்ற வகையில் எம் நாட்டில் இருந்து அகதிகளாக வெளிநாட்டு மண்ணில் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களையே நாம் புகலிடம் மக்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறோம்.

அறுபதுகளில் சென்றோரை விட எண்பதுகளில் சென்றோர் பலரது வாழ்வு அகதி முகாம்களில் தான். எடுத்துக்காட்டாக ஜேர்மனியை நோக்கின் சட்டத்திற்குட்பட்ட அங்கு வாழ்வோர் ஐந்து வீதமாகும். தஞ்சம் கோரி அகதி முகாம்களில் வாழ்வோர் தொண்ணூற்று ஐந்து வீத

மாகும். தஞ்சம் கோரி அகதி முகாமும் ஒவ்வொரு உலகமாகின்றது. இவர்களது பொழுதுபோக்கு தொலைக்காட்சி பார்ப்பதும் உறங்குவதுமாக இருக்கின்றது.

இவ்வாறு புலம் பெயர் நாடுகளில் வாழும் எமது சகோதரர்கள் தாம் அந்நிய தேசத்தில் அந்நிய நிலையில் வாழ்ந்தாலும் கூட, அவர்களிடையே தமது இன, மத, மொழி, கலாசார உணர்வுகளை வெளிக் கொண்டு வரும் சஞ்சிகைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட இலக்கிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் அதேவேளை தமிழ் நாடாக அரங்கு, புகலிட கவியரங்கு, சிறுகதைப்பட்டறை எனப் பல்வேறு பட்ட அறிஞர்களையும், புகலிட ஆக்கக்காரர் களையும் ஒன்று கூட்டி மாநாடுகளையும், கருத் தரங்குகளையும் நடத்துவதிலும் முன்னணியில் நிற்கின்றனர் என்றால் மிகையாகாது. இந்த வகையில் புகலிட இலக்கியங்கள் சிறப்பாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இதுவும் காரணமாக இருக்கிறது.

இவ்வகையில் புகலிட சிறுகதை, கவிதை, நாவல் எனப் பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்களைப் படைக்கும் எழுத்தாளர்கள் சிலரை எடுத்துக் கொள்வோம். இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், மாத்தளைச் சோமு, முருக பூபதி முதலான பழையோரையும் கலாமோகன், கலைச் செல்வன், பார்த்தீபன், நிருபா, சுதன், கோசல்யா,

சாள்ஸ், தேவகி இராமநாதன், த. சசிந்திரன், பொ. கருணாகரமூர்த்தி, சேற்றுள் விக்ரம், சரண்யா, சந்திராதேவி... போன்ற பலரையும் குறிப்பிடலாம்.

அதேவேளை புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் வேண்டத்தகாத விளைவுகளும், நடந்தேறுகின்றன. குறிப்பாக தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியிலான ஒழுக்கச் சீர்கேடுகளும் பல்கிப் பெருகுகின்றன. போதைப்பொருள் பாவனை, ஓயாத குடி, திருட்டு விபச்சாரவிடுதிகளை நாடுதல், முதலான பண்பற்ற நடத்தைகள் தினமும் அதிகாரிப்பனவாகவுமுள்ளன. உடல் உளச் சோர்வும், தாயகநினைவுகளும் அவர்களை ஆட்டிப் படைப்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

புகலிடத் தமிழ்ப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் இடர்களும் சவால்களும் கொஞ்சமல்ல. தனிமை, வறுமை, கடும் உழைப்பு முரண்பட்ட பண்பாடு

முதலியன ஒரு புறமும், கணவனது நடத்தைகளினாலும், அடக்கு முறைகளினாலும் அல்லல்படுதல் சுதந்திரங்களை கண்டு தவறாக வாழ முற்படுதல். இன்னொரு புறம் புகலிட நாட்டு அரசுகளின் கெடுபிடிகள் நாளாந்தம் அதிகரித்து வருகின்றன. அகதிகளை வெளியேற்றுவது தொடர்பாக புதிய சட்டங்கள் தினமும் உருப்பெறுகின்றன. கடந்த சில ஆண்டுகளாக வெடித்துக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும் புதிய நாசிகளின் அட்டகாசங்களும் கொலைகளும் பீதி உணர்வினை அகதிகள் மத்தியில் ஏற்படுத்துகின்றன. இவைகளின் மத்தியில் தான் இவர்களுடைய புகலிட இலக்கிய ஆக்கங்கள் வெளிக்கிளம்புகின்றன.

எது எவ்வாறு இருந்தாலும் இன்றைய தமிழ் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் புகலிட இலக்கியங்களை ஒதுக்கி விட்டுப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு அவை வளர்ந்துள்ளன. வளர்ந்து வருகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

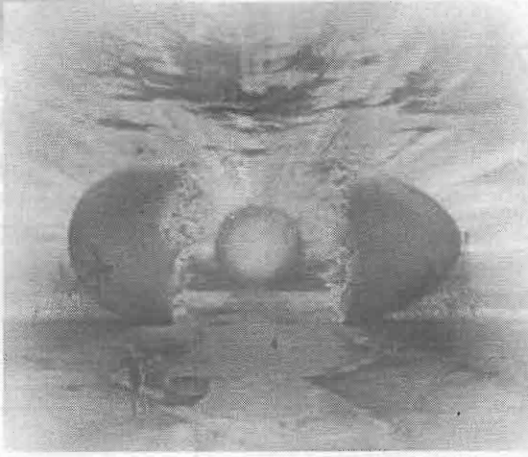
ந
ம்
பி
க்

கை

க. ஜெனீற்றா
Grade 9D

நம்பிக்கையில் நடைபோடு
பனித்துளிகள் முத்தமிட
கண் சிமிட்டும் ரோஜா....
ஒருநாள் தான்
வாழ்வென்று அது
கலங்கியதும் இல்லை
விழும் காலம் அறிந்தும்
அது வாழ்ந்து தரும்
வசந்தம்.....
இயற்கை கொண்ட
கோலம் அது
எனக்கான பாடம்.....
உணர்வாயோ மனிதா
இவ் உலகம் உன் வசப்படும்

நண்ப்

விதியின் கையெழுதிய
சதியினால் நானும்
நாதியின்றித் தினமும்
வீதியில் அலைந்தேன்

கைதொட்டு என்னை
மைதொட்டு எழுதும்
கலைஞனாக்கினாய் நண்பியே
விலையில்லை உனக்கு

பாரிலே நானும் இன்று
பாரியானேன் உன்னால்
வரையாது வழங்கி
வரைபோல உயர்ந்தேன்

காணத் துடிக்குது நெஞ்சம்
மாணப் பெரியது நடப்பு
தலையால் வணங்கினேன்
விலைதான் உனக்கு ஏது

டி-ருளிப் பயணம்

காற்றோடு கதைபேசி
வாசமலர் சுவாசித்து
பச்சைப் புல் இரசித்து
பசுமையான பயணம்

காற்று

கண்ணை மூடுங்கள்
கூந்தலில் தவழ்ந்து
முகத்தைக் தழுவி
இதயத்தை வருடும்

பூக்கள்

மண்ணில் பிறந்து
மண்ணை முத்தமிடும்
அதிசயப் புறாக்கள்

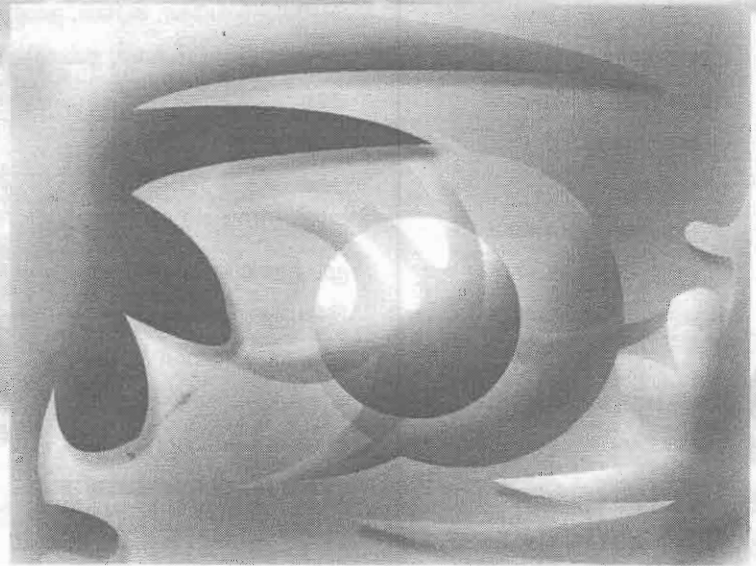
தீக்குச்சி

மடிந்தாலும் மரித்தாலும்
மகிழ்ந்து எழும்
வெளிச்சம்

புத்தகம்

நாளும் உறவாடினால்
நல்லறிவுதனை
நல்கிடும் ஆசான்

ஸ்ரீ. சூபினி

பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள்

யஸ்ரினா செபிசைன்
தரம் 11E

இலக்கியங்கள்	ஆசிரியர்கள்	பாடல்களின் எண்ணிக்கை
பெரியபுராணம்	சேக்கிழார்	4286
கந்தபுராணம்	கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்	10346
சிலப்பதிகாரம்	இளங்கோஅடிகள்	5021
மணிமேகலை	மதுரை கூலவாணிகள் சாந்தனார்	-
சீவகசிந்தாமணி	திருத்தக்க தேவர்	3145
குண்டலகேசி	நாதகுத்தனார்	224
வளையாபதி	-	75
கூளாமணி	-	2131
நீலகேசி	-	894
உதயன குமாரகாவியம்	கந்தியார்	367
யசோதரகாவியம்	வெண்ணாவலுடையார்	330
நாககுமாரகாவியம்	கந்தியார்	175
நற்றிணை	பல புலவர்கள்	400
குறுந்தொகை	பல புலவர்கள்	400
ஐங்குறுநானூறு	ஓரம்போகியார், அம்முவனார்	-
கலித்தொகை	பெருங்கடுங்கோ, கபிலர், நல்லுந்துவனார்	150
அகநானூறு	மருதன் இளநாகனார், நல்லருத்திரன்	400
புறநானூறு	பலர்	400
பதிற்றுப்பத்து	பலர்	
பரிபாடல்	பலர்	70
திருமுருகாற்றுப்படை	நக்கீரர்	312
பெருநர் ஆற்றுப்படை	முடத்தாமக்கண்ணியார்	248
சிறுபாணாற்றுப்படை	இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நந்தனார்	269
பெரும்பாணாற்றுப்படை	உருத்திரங் கண்ணனார்	
மலைபடுகடாம்	இரணியமூட்டத்து பெரும் குன்றூர்ப் பெருங்கொளசிகள்	583
குறிஞ்சிப்பாட்டு	கபிலர்	261

முல்லைப்பாட்டு	நம்பூதனார்	103
பட்டினத்துப்பாலை	உருத்திரங்கண்ணனார்	301
நெடுநெல்வாடை	நக்கீரர்	188
மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடி மருதனார்	782
இன்னாநாற்பது	கபிலர்	164
திருக்குறள்	திருவள்ளுவர்	1330
நாலடியார்		400
நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்	106
இனியவை நாற்பது	பூதஞ்சேத்தனர்	41
திரிகூரகம்	நல்லாதனார்	101
ஆசாரக்கோவை	கயத்தூர் பெருவாயின் முள்ளியார்	100
பழமொழி நானூறு	முன்னுரை அரையனார்	400
சிறுபஞ்சமூலம்		103
ஏலாதி	கணிதமேதாவியார்	80
முதுமொழிக்காஞ்சி	கடலூர் கிழார்	110
ஐந்தினை ஐம்பது	மாறன் பொறையன்	50
திணைமொழி ஐம்பது	கண்ணஞ்சேந்தனர்	50
ஐந்தினை எழுபது	மூவாதியார்	70
திணைமாரலை நூற்றைம்பது	கணிதமேதாவியார்	150
கைந்நிலை	புல்லற்காடனார்	42
கார்நாற்பது	கண்ணங்குத்தனர்	
களவழிநாற்பது	பொயரையார்	41
திருமந்திரம்	திருமூலர்	3000
முத்தொள்ளாயிரம்		2700
கலிங்கத்துப்பரணி	ஒட்டக்கூத்தர்	54
தேம்பாவணி	வீரமாமுனிவர்	3615
நளவெண்பா	புகழேந்திப்புலவர்	424
தொல்காப்பியம்	தொல்காப்பியர்	1602
கம்பராமாயணம்	கம்பர்	10368

உலகிற்பலம் வாய்ந்த பலசாலி யாரென்றால்,
தனித்திருந்து செயற்கரிய செயல் செய்வனே
மிகத்திறமைசாலி!

- ஹென்றிக் இப்சென்

பாட்டியும் பேரனும் (குறுநாடகம்)

அ. ஆன்சில்வியா
Arta II (2014)

பாத்திரங்கள்

லட்சுமிபாட்டி	-	முதியவர்
ராதா	-	பாட்டியின் உறவினர்
செல்வி	-	பாட்டியின் மகள்
கரன்	-	செல்வியின் மகன்
மீனாட்சி	-	அயல்வீட்டுப்பெண்

காட்சி I

(திரைவிலகுகின்றது. வீடு ஒன்றின் முன்வாயில் தெரிகின்றது. வாயிற் படிக்கட்டில், லட்சுமிப் பாட்டி யாரையோ எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறார். பின்னணியில் பாரதி பாடல் ஒலிக்கும்)

பாடல்

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
யிருந்ததுமிந்நாடே - அதன்
முந்தைய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே - அவர்
சிந்தையிலாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தது மின் நாடே (பாரதி)

லட்சுமி : (கனவு கண்டவள் போல்) செல்வி...! என்றபவளம் வத்திட்டியாடி ... எங்கயடி என்ற பேரன்..

ராதா : பாட்டி ... என்ன கனவு கண்டனீங்களே ... இஞ்ச ஒருத்தரும் வரயில்லை ...

லட்சுமி : என்ற மகள் கூப்பிடுகிறமாதிரி இருந்தது ...

ராதா : செல்வி அக்கா வந்தா வருவாதானே ... நீங்கள் உள்ளுக்குள்ள வாங்க பாட்டி

மீனாட்சி : (வந்து கொண்டே) என்ன ராதா, பாட்டி இண்டைக்கு பகல்லையே கனவு கண்டிட்டாவோ...

ராதா : ஓமன்ரி ... அவவின்ர மகள் இலங்கைக்கு வாறதெண்டு கடிதம் போட்ட நாளில இருந்து பாட்டி ... ஒரே அட்டகாசம்.

லட்சுமி : சும்மா போடி ... எத்தின வருசத்துக்குப் பிறகு என்ற பிள்ளையை காணப் போறன் அது மட்டுமே ... என்ற பேரனை இப்பதான் பார்க்கப்போறன் ... ஆசை இருக்காதே.

மீனாட்சி : அது சரியக்கா நீங்கள் உங்கட உடம்பையும் பார்க்க வேணுமல்லே.

ராதா : நல்லா சொல்லுங்க அன்ரி ... சாப்பாடு போட்டு வச்சிருக்கிறன் இன்னும் சாப்பிட இல்லை.

மீனாட்சி : ஏன் சாப்பிடயில்லை ..

லட்சுமி : எனக்கு அதுகளைக் காணும் மட்டும் ஒண்டும் இறங்குதில்லை. மீனாட்சி ... வாழ்க்கையில் என்னத்தக் கண்டம் ... பெத்த பிள்ளை பேரப்பிள்ளையோட இருக்கிறதவிட என்ன சந்தோசம் இருக்கப் போகுது ...

ராதா : அது மட்டுமே அன்ரி, இந்த பழைய அலுமாரி எல்லாம் தேடி, இந்தப் பழம் புத்தகங்களெல்லாத்தையும் தூசுதட்டி வைச்சுக் கொண்டிருக்கிறா....

மீனாட்சி : ஏனாம் ...

ராதா : அது முந்தி தாத்தா எழுதின கதைகள், கவிதைகளினர் புத்தகங்கள். எல்லாத்தையும் பேரனுக்கு காட்ட வேணுமாம்

லட்சுமி : அதுகளைப்பற்றி உனக்கென்ன தெரியும் ... என்ற மனிசன் எத்தினையை எழுதிக் குவிச்சுது. அந்த நாளயில, எத்தின பாராட்டுகள், மேடைகள், மாலைகள் .. பண்டிதர் வேலுப்பிள்ளை எண்டால் அந்த நாளயில தெரியாத ஆக்கள் இருப்பினமே ... ம்... மனிசன் பணத்தை சேர்க்கையில்ல, தமிழும் நாடும் எண்டு தன்னையே குடுத்துது ம் ... இப்ப ஆரு அவரை நினைக்கப் போகினம்

மீனாட்சி : இப்ப ஏனக்கா ... பழசுகளை நினைசு கவலைப்படுகிறியள் ... சரி உந்தப் புத்தகமெல்லாம் உங்கட பேரனுக்கு விளங்குமெண்டே நினைக்கிறியள்

லட்சுமி : நீ என்ன கதைக்கிறாய் .. அவன் பண்டிதர் வேலுப்பிள்ளையினர் பேரன் ... அவரை தெரியாமல் இருக்க ஏலுமே... என்ற மகள் செல்வி சொன்னவள் அவன் சரியாய் பேரன் போலதானாம்... அவன் வந்த பிறகு தாத்தாவினர் எழுத்துக்களை வாசிச்சு எனக்கு சொல்லிப் போட்டுத்தான் போகவேணும் ... அதுக்குத் தான் எடுத்துவைச்சிருக்கிறன் .. அவனும் பேரனப் போல வரவேணும்

மீனாட்சி : அக்கா ... அதெல்லாம் அந்தக் காலம் .. இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளிட்ட அதையெல்லாம் எதிர்பார்க்க ஏலாது.

லட்சுமி : சீ..சீ.. பரம்பரைக் குணம் விட்டுப் போகுமே .. என்ற பேரனைக் கட்டிப் பிடிச்சுக் கொஞ்சம் வரையும் .. மனம் ஆறுதில்லை ... இண்டைக்கு வந்திடுவன் எண்டவள் ... இன்னும் காணஇல்லை ...

ராதா : ஐயோ பாட்டி ... இண்டைக்கு கொழும்புக்கு வாறதெண்டு தான் செல்வியக்கா சொன்னவா .. நாளைக்குத்தான் இஞ்சவருவின மெண்டு நினைக்கிறன்

மீனாட்சி : ஓமக்கா ... நாளைக்குத்தான் வருவினம் நீங்கள் போய் சாப்பிட்டு ஓய்வாயிருங்கோ

லட்சுமி : சீ ... சீனிப் பணியாரத்துக்குப் போடச் சொன்னான், இவளுக்கு பதம் தெரியாது .. நான் தான் சுடவேணும்

மீனாட்சி : வெளிநாட்டில இருந்ததுகள், உங்கட சீனிப் பணியாரத்தை தான் தின்னப் போகுதுகளாக்கும்

லட்சுமி : அவள் செல்விக்கு சீனிப் பணியார மெண்டால் காணும் சரியான விருப்பம்

மீனாட்சி : அதுக்கு, ஏலாத நீங்கள் அடுப்புக்க இருந்து வருத்தத்தை தேடப் போறியளே.... அது நான் ராதாவோட சேர்ந்து சுட்டுத்தாறன் நீங்க போய் சாப்பிட்டு ஓய்வாக இருங்க
 லட்சுமி : ம்... பின்னச்சரி நான் என்ற பேரனுக்கு உடுப்புகள் எடுத்து வைச்சனான் ... அதுகளை மடிச்ச வைச்சிற்று வாறன்
 (பாட்டி உள்ளே செல்லல்)
 ராதா : ஐயோ அன்ரி, உடுப்புகள், விளை யாட்டுச் சாமான்கள் எண்டு பேரனுக்கு அங்க அறை நிரம்ப சாமான்கள் வேண்டி வைக்கிருக்கிறா....
 மீனாட்சி : பேரப்பிள்ளையெண்டால் தனிப்பாசம் இருக்குந்தானே அதுகும் ஒரே ஒரு பேரன்... அவனை இப்பதான் பார்க்கப் போறா ... ஏக்கம் இருக்கும் தானே .. சரி நீவா ... நானும் ஏதும் உதவி செய்து தாறன்

காட்சி II

(லெட்சுமிபாட்டி, பதட்டத்துடன் வீட்டு வாசலைப் பார்ப்பதும் நடப்பதுமாக இருத்தல்)
 ராதா : பாட்டி வாறவே வருவினம் தானே நீங்கள் ஆறுதலாய் ஒரு இடத்தில இருங்களன்
 லட்சுமி : இன்னும்அதுகளைக் காண இல்லை ... இவ்வளவு நேரத்துக்கு பயணம் செய்யிற தெண்டால், அவன் பாவம் சின்னப்பிள்ளை நல்லா களைச்சப் போவான் நீ சுடுதண்ணி வச்சனியே வந்த உடனே அவங்கள், பச்சத்தண்ணியில குளிக்க ஏலாது
 ராதா : அதெல்லாம் அப்பவே வைச்சாச்சுது
 (கார் ஒன்றின் கோணச்சத்தம் கேட்டல்)
 லட்சுமி : கார் கோண்டிக்குது பார் பிள்ளை
 ராதா : ஐயோ பாட்டி அது ரோட்டில போற கார் ...
 லட்சுமி : ஏன் இவ்வளவு நேரம்செல்லுது ..
 ராதா : கொழுப்பில் இருந்து வாறதெண்டால் நேரம் செல்லும் தானே
 (வான் கோண் அடித்தல் செல்வி தனது மகனோடு வந்து இறங்குதல்)
 செல்வி : அம்மா .. (ஓடி வந்து தாயை கட்டி அணைத்து அன்பை வெளிப்படுத்தல்)
 லட்சுமி : என்ற பவளமே ... உன்னக் கண்டு எத்தின நாளடி சுகமா இருக்கிறியா...?
 செல்வி : ஓமம்மா .. நீங்கள் நல்லா மெலிஞ்சு போனியள் ... பார்க்க கவலையா கிடக்குது.
 லட்சுமி : வயதுபோகப்போக ... அப்பிடித்தான் எங்கயடி என்ற பேரன்
 செல்வி : கூப்பிடுகிறன் அம்மா கரன் பிளீஸ் கம்....
 (கரன் ஓடிவர பாட்டி போய் அணைத்தல்)
 லட்சுமி : என்ற ராசா உன்னைக் காண தானடா இந்தக் கட்ட இவ்வளவு நாளுந் உயிரை கையில் வைச்சுக் கொண்டு கிடந்தது.
 (கரன் உடனே பாட்டியின் கையை தட்டிவிடல்)
 கரன் : சிஇஸ் எ டேட்டி கிறான் மா
 லட்சுமி : நான் தானய்யா உன்ற பாட்டி ... இஞ்சவாய்யா
 செல்வி : (கோபமாக) கரன் ... டோன்ற ரெல் பொறை வேடஸ் எபவுட் கியர் ... பிக்கோஸ் சீ இஸ் யுவ கிறாண்ட மா

- லட்சுமி : அவனை ஏன்டி பேசறாய்... பிள்ளை பாவம் ... இப்ப தானே அவன் என்னைப் பார்க்கிறான் ... தம்பி ... ராசா இஞ்ச வாங்கையா
- செல்வி : அம்மா ... அவனுக்கு நீங்கள் கதைக்கிறது விளங்காது ஏனென்றால் அவனுக்கு தமிழ் தெரியாது
- லட்சுமி : தமிழ் தெரியாதா ...? (அதிர்ச்சியுடன்) என்னடி சொல்லுறாய் ...! என்ற பேரப் பிள்ளையோட நான் கதைக்க ஏலாதா...? இவ்வளவு காலமும் என்ற பிள்ளைக்கு என்னடி சொல்லிக் குடுத்தனி.
- செல்வி : ஐயோ அம்மா அவன் படிக்கிறது இங்லிஸ் ஸ்கூளில்..
- லட்சுமி : போடி போ ... தாய்மொழியைப் பிள்ளைக்கு ஊட்ட மறந்து போனியே
- கரன் : சொறிகிரான்மா ஐ டிடின்ற ஹொ ரு ஸ்பீக் வித் யூ
(பாட்டி புரியாதவளாய் செல்வியை பார்த்தால்)
- செல்வி : அம்மா ... தான் தெரியாமல் சொல்லிப்போட்டானாம் மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ எண்டுறான்
- கரன் : என்ற ராசா ... உன்னில் என்ன பிழையப்பு ... நான் தான் ஆசையை கூட வளர்த்திட்டன். சரிகளைச்சுப் போனியள் .. போய் குளியுங்கோ
- செல்வி : கவலைப்படாதீங்க அவன் பிறகு பிறகு தமிழ் படிப்பான் ...
(செல்வி உள்ளே செல்ல பாட்டி தான் எடுத்து வைத்திருந்த புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தல்)
- ராதா : பாட்டி ... என்ன உற்சாகமெல்லாம் போய் கவலையாய் இருக்கிறியள்
- பாட்டி : இதையெல்லாம் எடுத்துவை ... இனி இது என்னத்துக்கு ... என்ற கட்டையோட கிடந்து வேகத்தான் பயன்படும். என்ற பேரன் பாட்டி எண்டு தமிழில கூப்பிடுகிறதை காது குளிரக் கேட்ப மெண்டிருந்தன் (அழுதல்)
- ராதா : அழாதேங்கோ ... அவையும் கவலைப்படப் போகினம் ...
(பாட்டி கவலையுடன் கதிரையில் அமர, ராதா அவரை ஆறுதல்படுத்தும் பாவனையில் நிற்க அனைவரும் உறை நிலையாவர், பாடல் பின்னணியில் இசைக்க திரை மூடும்)

பாடல்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்

இனிதாவதெங்கும் காணோம்

பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்

இகழ்ச்சி சொல்லப் பான்மை கெட்டு

நாமமது தமிழிரைக் கொண்டிருங்கு

வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்வீர்

(பாரதி)

சிந்தனையுடன் கூடிய நகைச்சுவை வேண்டும்

சி.வேளினா
A/L Arts II 2012

மனித வாழ்க்கையில் நகைச்சுவை ஓர் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது. நகை என்றாலே சிரிப்பு ஆகும். நகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம் என்பதில் நகை அதாவது சிரிப்பை முதன் முதலில் வைத்து இலக்கணப்படுத்திய பெருமை நம் தொல்காப்பியத்திற்கே உரியது. உலகில் பலமொழிகளிலும் பல நகைச்சுவையாளர்கள் தோன்றியுள்ளார்கள். அவர்கள் கல்லு போன்ற மனதையும் கரைத்துவிடும் சக்தி மிக்கவர்கள் அப்படிப்பட்ட நகைச் சுவையாளர்களில் மௌனத்தின் மூலம் நகைச்சுவையை வெளிப்படுத்தி மற்றவர்களை அவரவர் மொழிகளில் பேச வைத்த பெருமைக்குரியவர் சார்ளிசாப்ளின் அது போல் தமிழ் மொழியில் பல நகைச் சுவையாளர்கள் தோன்றியிருப்பினும் அவர்களிலே காணப்படுகின்றார். இவர்களுக்கு மட்டுமே சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் தங்கள் செயற்பாடுகள் மூலம் நகைச்சுவையைக் கொடுத்து மக்களை சிந்திக்க வைத்தவர்கள் இவர்கள் காலத்தால் அழிவில்லாதவர்கள். எந்த ஒரு செயற்பாட்டிலும் சிந்தனை வேண்டும். சிந்தனை இல்லாமல் செயற்பட்டால் அவர் நோயாளியாகத் தான் இருக்க வேண்டும். அதேபோல் தான் சிரிப்பையும் சிந்தனையுடன் சிரித்தால் தான் அதனால் பயன் உண்டு. தொல்காப்பியர் இதனால் கூறியுள்ளார் எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே என்று கூறியுள்ளார்.

தற்காலத்தில் கூட பல சமூகக் கருத்துக்க

ளைக் கூட கவிஞர்கள் நகைச்சுவை உணர்வுடன் வடித்துள்ளார்கள். கண்தானம் செய்ய வேண்டும் என்ற சிந்தனையை கவிஞன் இளைஞர் மத்தியில் இவ்வாறு பரப்புகின்றான்.

“செத்த பிறகும் சைட் அடிக்க வேண்டுமா

கண் தானம் செய்யுங்கள்”

இப்படிப்பட்ட நகைச்சுவைகள் சமூகத்தையும் விழிப்படையச் செய்வதோடு சிரிப்பையும் கொடுக்கின்றது. கவிப்பேரரசு வைரமுத்து நகைச்சுவை பற்றி மிகவும் அழகாகக் கூறியுள்ளார். அதில் மிகப் பெரிய சிந்தனை உள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

“வாழ்க்கை பூட்டியே கிடக்கின்றது

சிரிப்புச் சத்தம் கேட்கும்போது மட்டும் அது திறந்து கொள்கிறது
எந்த உதும் பேசத்தெரிந்த சர்வதேச மொழி சிரிப்பு
ஒருத்தி சிரிக்கக்கூடாத இடத்தில் சிரித்துத் தொலைத்தான்
பிறந்தது மகாபாரதம்

ஒருத்தி சிரிக்க வேண்டிய இடத்தில் சிரிப்பைத் தொலைத்தான்
பிறந்தது இராமாயணம்”

என மிகவும் அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப் போகம் என்று சான்றோர் கூறிவைத்ததை இந்த இடத்தில் கூறுவது சாலச் சிறந்தது அந்த வகையில் சிறு வயதினர் முதல் வயது வந்தவர்கள் வரை யாருமே நகைச்சுவை உணர்வின்றி இருக்க முடியாது. அவ்வாறு இருந்தால் அவர்கள் ஆறாம் அறிவு இல்லாத அஃறிணைகளாகவே கருதப்படுவர். மனநிறைவுடன் சிரிக்க வேண்டும் உ-ம்

ஆசிரியர் : டேய் ... எவ்வெஸ்ட் சிகரம் எங்கு
இருக்குத் தெரியுமா?
மாணவன் : தெரியாது சேர் ..
ஆசிரியர் : மேசை மேல ஏறுடா
மாணவன் : மேசை மேல் ஏறினால் தெரியுமா
சேர்?

எனவே தான் சிந்தனையுடன் கூடிய நகைச்
சுவை மனித வாழ்விற்கு பயனுள்ளதாகும்.
மனித வாழ்க்கைக்கு தேவையான சிரிப்பை
தொலைத்து துன்பங்களைச் சுமக்காமல்
இன்பமாய் வாழ நகைச்சுவையைப் புசிப்போம்,
அதனால் வசிப்போம்.

இப்படியான பலபல நகைச்சுவைகளை நாம்
அனைவரும் படித்துள்ளோம்.

உலகில் வெற்றிமகளாய் ...

வீட்டுக்குள் பெண்ணைப் பூட்டி வைத்த காவம்

மறைந்து - மறையேறியது

நாட்டின் உயர்ந்த பதவி பெறும்புகளில்

பெண்ணவள் பிளிக்வின்றாள்

உணர்வுக்கு மதியு கொடுக்கும் பெண்ணாய்

உலகினில் விளங்குகின்றாள்

தூற்றுமேல் தூற்றும் புகழுவோர் புகழும்

நாடுக்கும் உள் பணி

வென்றெடுத்த வெற்றிகள் எண்ணிமுடியாமல்

விளங்கி உயர்வு நீண்டய

தற்பெருமை உனக்கு எதற்கு தானாய்

வந்திருவாள் வெற்றித் திருமகள் உன்னிடம்

உதிரத்தின் உறவு

ஞா.சிந்துலா
Grade 11E

எத்தனை இரவுகள்
எனக்காய் விழுத்திருப்பாய்
எத்தனை பகல்கள்
எனக்காய் அழுதிருப்பாய்
எத்தனை நாட்கள்
கனவோடு வாழ்ந்திருப்பாய்

ஈரைந்து மாதங்கள்
எனை தாங்கி நொந்திருப்பாய்
உன்னைக் கரைத்து
எனக்காய் உணவானாய்

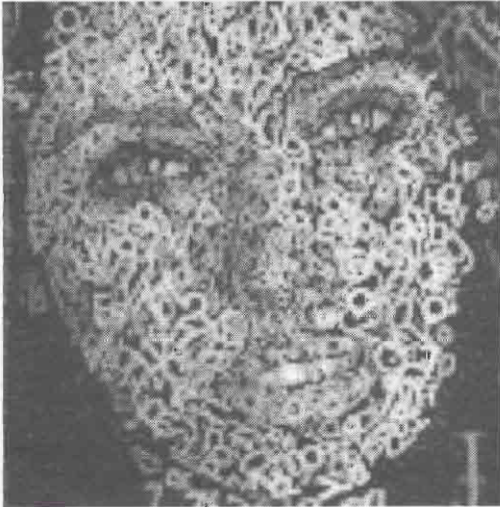
நூக்கம் தொடலைத்து
ஏக்கமே எதிர்பார்ப்பாய்
நோக்கம் ஒன்றே

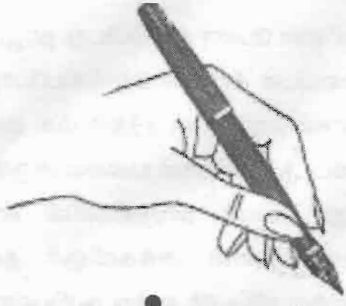

மனவெங்கும் சொர்க்கமாய்
கருவறை தூங்கிய
கண்கண்ட தெய்வமே

கிதுவரை ஈடாய்
உனக்கில்லை ஏழம்
எதுவரை என உயிரோ
அதுவரை சீயே

அம்மா என்து றவறம்
மயசூல மறக்க
அது உயிரோடு கஸத்த
உதிரத்தின் உறவு

எழுத்தாளரின் பேனா (சுயசரிதை)

கொ.வினோசியா

ஓர் பாழடைந்த மேசையில் இருந்து ஏதோ ஓர் ஒலி வருவதை உற்று நோக்கினேன். அங்கே ஓர் அழகான பேனா சோகத்துடன் என்னை அழைத்தது. நானும் வியப்புடன் நோக்கினேன். கவிஞரின் அறையின் முன்பதாக எனது அறை என்பதனால் தான் இப்பேனாவை என்னால் காண முடிந்தது.

கவிஞரின் பெயர் பார்த்திபன் ஆகும். இக்கவிஞர் எங்கள் வீட்டில் வாடகைக்கு இருத்தப்பட்ட ஒரு வராவார். அவர் நேற்றைய தினம் தனது சொந்த ஊருக்கு சென்றுவிட்டார். எல்லா பொருட்களையும் கொண்டு போய் விட்டார். ஆனால் இந்த அழகான பேனாவை மாத்திரம் மறந்து விட்டுவிட்டாரே! என என் இதயம் கலங்கியது. நான் மெல்ல மெல்ல பேனாவுக்கு அருகில் சென்றேன். அதன் வரலாற்றை கேட்க ஆசைப்பட்டேன்.

பேனா தன் கதையை கூறத் தொடங்கியது. "என்பெயர் 'ஸாலா' எனக்கு அறுபது வயது ஆகி

விட்டது. என் பொலிவுகள் சிறிதேனும் மாற்ற மடையவில்லை. "கவிஞர்பார்த்திபன்" அதாவது என் எஜமான் தன் முதல் கவிதையை, ஓர் பத்திரிகைக்கு தயார் பண்ணும் போது என்னை கொழும்பு புத்தகசாலையில் கண்ணாடிப் பெட்டியில் இருந்து கொள்வனவு செய்தார். முதன் முதல் என்னைக் கொண்டே கவிதை எழுதி எல்லோரிடமும் புகழ் பெற்ற ஒருவரானார்.

நான் உற்பத்தியாகி நல்ல ஒருவருடைய கையில் சென்றுவிட்டேன் என்று பெருமைப்பட்டேன். தோழர்களைவிட்டுப் பிரியும் கவலை ஒரு புறம், கொண்டு செல்பவர் என்னை கைவிடமாட்டார் என்ற நம்பிக்கை ஒரு புறம், என் எஜமான் எப்போது தனதாக்கிக் கொண்டாரோ அன்றி லிருந்து எனக்கு மதிப்பும் கௌரவமும் கொடுக்கப்பட்டது. என் எஜமான் 15 வயதில் வாங்கிய பேனா தான் நான். அவருக்கு 70 வயதாகிவிட்டது. எங்கு சென்றாலும் என்னைக் கொண்டே செல்வார். காரணம் என்னால் எழுதப்பட்ட கவிதை அனைத்தும் புகழைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. ஆனால் என்னை மறந்து விட்டுச் சென்று விட்டார்.

தன் வெற்றிகளை, பெருமிதங்களை பிறருக்கு கூறும் போது நான் எவ்வாறெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தேன் தெரியுமா? இந் நாட்டின் ஜனாதிபதியின் கையால் கூட என் மூலமாய் எழுதிய கவிதைக்கு விருதும் பெற்றார். என்னால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் பலருக்கு இனிமையையும் ஆனந்தத்தையும் அளித்திருக்கின்றது.

என்னைக் கையாளும் போது அவருக்கு சில வேலைப் பளுக்கள் திடீரென வந்துவிட்டால்

ஒரு சில நேராங்களில் என்னை மூடிவைக்க மறந்துவிடுவார். ஆனாலும் ஓடி வந்து என்மீது அவர் காட்டும் பரிவு பாசத்தை எண்ணும் போது என் சினம் தணிந்துவிடும். என்பணி மேலும் தொடர்ந்து பல ஆக்கங்களுக்கு பயன்படும் என ஆசையும் அவாவும் கொண்டிருந்தேன். என் அன்புடைய எஜமானுக்கு மேலும் மேலும் வெற்றிகளை தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று, பேரவாவுடன் வாழ்ந்த என்னை அவர் மறந்ததும் தனியே தவிக்கவிட்டதும் என்னால் தாங்க

முடியவில்லை" என பேனா விசும்பியது. நானும் மிகுந்த கவலையுடன் அதனை நோக்கியபோது மோட்டார் வாகனமொன்றின் சத்தம் மிக அருகாமையில் கேட்டது. பின் நான் யன்னல் அருகே பார்த்த போது கவிஞர் பார்த்திபனின் கார் நின்றது. திரும்பினேன் அக்கவிஞர் தன் பேனாவை மறந்து விட்டார் என்று கூறியவாறு துடிதுடித்து ஓடி வந்து அதை எடுத்தார் அவர் கையில் சென்றதும் பேனா கவலை மறந்து சிரித்தது... பேனா சிரித்தது.

இன்றைய தமிழின் நிலை

கி. கலிஞ்சரா
A/L 2013 E

இத் தரணியிலே வாழ்ந்திட
இனிய தமிழராய் நிறந்தோம்
இன்பங்கள் தருகின்ற தமிழை
இனிமையாக உச்சரித்தோம் - அன்று

இங்கிலீசு வார்த்தைகளை
இனிய தமிழில் கலந்து
இங்கிதமாய் பேசுகின்றோம் இன்று

உயிரிலும் பேலானவதன்று
உருவகித்தோம் தமிழை அன்று
உள் நரக்கினிலே வருவதில்லை
தமிழ் எமக்கு இன்று

கன்னித் தமிழ் என்று
கனீஷ்டுத்தோம் தமிழை, அன்று
கண்ணாத்தும் மார்யதில்லை
கன்னலீத் தமிழை இன்று

இந்நிலையை மாற்றுவோம்
இத்தகரமில் தமிழுக்கு
இடரேறும் ஏற்பாடாமல்
இன்பமுடன் போற்றிடுவோம்

தகவல் தொடர்பாடல் சாதனங்களின் பயன்பாடு

J.சுலானா
Grade 11A

தொடர்பாடல் என்பது தகவல் பரிமாற்றம் ஆகும். அனுப்புநர்க்கும் பெறுநர்க்குமிடையில் அறிவு, மனப்பாங்கு, ஆற்றல் முதலானவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்கின்ற செயல்முறையே தொடர் மையம் கொள்கின்ற முக்கிய விடயத்தைச் செய்தி என்பர். செய்தியைக் காவிச் செல்வதை "ஊடகம்" அல்லது "சாதனம்" என அழைப்பர். வெகுசனத் தொடர்பாடலில் (Mass Communication) கனதியான வகிபங்கினைத் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் வகிக்கின்றன. அந்த வகையில் இந்தக்கட்டுரை, தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் பயன்பாடுகள் பற்றி அறிய முயல்கின்றது.

இன்றைய தொடர்பாடற் பரப்பில், தகவல் தொடர்பு சாதனங்களை

1. அச்ச ஊடகங்கள் (Print media)
 2. மின்னியல் ஊடகங்கள் (Electronic Media)
- என இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்குவது பொருத்தமானது. ஒவ்வொரு வகைப்பாட்டினுள்ளும் பல்வேறு ஊடகங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அச்ச வழிச் சாதனங்களாக பத்திரிகை, சஞ்சிகை, துண்டுப்பிரசுரம்... போன்றவை அமைகின்றன. மின்னியல் சாதனங்களாக வானொலி, தொலைக்காட்சி, தொலை பேசி, இணையம் என்பன அமைகின்றன. இவ்விரு பெரும் ஊடகப்பிரிவுகளைப் பற்றியும் அவற்றின் பயன்பாடுகள் பற்றியும் நோக்குவதற்கு முன்னர், நவீன காலத்திற்கு முற்பட்ட (Pre-morden) தகவல் தொடர்புச் சாதனப்

பயன்பாடு பற்றிய சுருக்கமான பார்வையை முன்னெடுப்பது அவசியமானதாகின்றது. மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியின் தொடக்க காலத்தில் அவன் சைகைகள், கூக்குரல், புகை மூலமான சமிக்கைகள், முரசை ஒலித்தல் என்பவற்றையே தனது தகவல்ப்பரிமாற்றச் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தி வந்தான். எழுத்து வடிவம் தோன்றியதும் தகவல்ந் தொடர்பு பெரும் வளர்ச்சி கண்டது. ஓலைகளில் எழுதப்பட்ட தகவல்கள் தூதுவர்கள் மூலமாகவும், புறாக்கள் மூலமாகவும் பரிமாறப்பட்டன. பண்டைய தகவல்தொடர்பு சாதனங்களின் பெரும் பலவீனம் என்னவென்றால் காலதாமதமாகத், தகவல்கள் சென்றடைகின்றமையே யாகும்.

தகவல் தொடர்பாடற் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாபெரும் பாய்ச்சல் என்று கருதப்படுவது அச்ச இயந்திரப் பயன்பாடு ஆகும். ஹீட்டன்பேக் என்பாரினால் கண்டறியப்பட்ட அச்ச இயந்திரப் பயன்பாடு வெகு வேகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது. புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டமையும் பத்திரிகைகள் தோன்றியமையும் அச்சியந்திரத்தின் வருகையால் ஏற்பட்ட பெரும் நன்மைகள் எனலாம். ஏனெனில் பண்டைக்கால எழுத்து முயற்சி யாவும் ஏடுகளிலேயே எழுந்தருளியிருந்தன. இந்த ஏடுகள் ஓலைகளாலானவை என்பதால் எளிதில் அழியக்கூடிய ஆபத்துக்கு அவை உட்பட்டிருந்தன. ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த பண்டை அறிவுப் பெட்டகங்கள் "அச்சுவாகனம்" ஏறிப் புத்தக வடிவம் பெற்றமை மூலம் என்றும் அழியாப்

பெருவாழ்வு பெற்றன. ஏடுகளில் கூறப்பட்ட விடயங்கள் சொற்பமான மக்கள் கூட்டத்தினரையே சென்றடைந்தன. ஆனால் புத்தகங்கள் நிறையப் பிரதிகளாக அச்சிடப்பட்டமையால் வாசிப்பு வட்டம் விரிவடையத் தொடங்கியது. வாசிப்புப் பழக்கம், பெருகியமைக்கு முக்கியமான காரணம் அச்சியந்திரப் பாவனையே யாகும்.

அச்சவழித் தகவற் தொடர்புச் சாதனங்களுள் பத்திரிகைகளின் பயன்பாடு காத்திரமானது. தினசரித் தகவல்களைச் சூடு குறையாமல் சுவைபடத் தருவதில் பத்திரிகைகள் முன்னிலை வகிக்கின்றன. அரசியல் நிகழ்வுகள், சமூகத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்கள், விளையாட்டு, ஆன்மீகம், சினிமா, சிறுவர் தகவல், பொழுதுபோக்கு, அறிவியல், கல்வித்துறை முதலானவற்றை உடனுக்குடன் தருவது பத்திரிகைகளின் சிறப்பம்சம் எனலாம். பிரபலமான பத்திரிகைகள் (உ+ம்) வீரகேசரி, தினகரன், Daily News) வாரமலர்களாகவும் வாராந்தம் வெளிவந்து பயன்மிக்க தகவல்களைத் தந்து சமூக முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகின்றன.

மீன்னியல் ஊடகங்கள் வரிசையில் முதன்மை பெறுவன வானொலியும், தொலைக்காட்சியுமே. வானொலியின் முக்கிய பயன்பாடுகளுள் ஒன்று அது எளிமையாக எல்லோருடைய பாவனையிலும் இருப்பது ஆகும். படிப்பறிவு இல்லாதவர்களும், காதல் கேட்டு விடயங்களைக் கிரகித்துக் கொள்ளும் வகையில் வானொலி உதவுகின்றது. பண்பாட்டுக் கூறுகளான கர்நாடக சங்கீதம் போன்றவற்றைப் பொதுமக்கள் மத்தியில் பரப்பியமை வானொலிகளின் முக்கியமான பயன்பாடு எனலாம். அத்துடன் நாடக வளர்ச்சி, பிரமுகர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிதல், மொழியை வளர்த்தல் என்பவற்றுக்கும் வானொலி நன்கு உதவுகின்றது.

தொலைக்காட்சியின் வருகை இன்னும் ஒரு படி வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது "குறுந்திரை" எனப்படும் தொலைக்காட்சி, கட்டில் ஊடகமாக அமைந்து பல நன்மைகளையும் ஆற்றுகின்றது. அரசியல், பொழுதுபோக்கு, ஆன்மீகம், விளையாட்டு முதலாக அனைத்துத் துறைசார் தகவல்களையும் தொலைக்காட்சி வாயிலாகக் காணமுடிகின்றது.

தகவற் தொடர்பு சாதனங்களுள் உயர்நிலை அந்தஸ்து பெற்றிருப்பன கணனிகளாகும். இணையம், வலைப்பின்னல் என விசாலித்துள்ள கணனியின் பயன்பாடு நவீன தகவற் தொடர்பாடலில் மிகப்பெரிய நன்மைகளை ஏற்படுத்துகின்றது. செய்மதிகள் இத்தொடர்பாடலை நம்பமுடியாத அளவிற்கு விருத்தியாக்கியுள்ளன. Facebook, Twitter எனக் கணனித் தொடர்பாடல் பெரும் வளர்ச்சி கண்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது இவற்றோடு மடிக்கணினிகளும் தம்பங்குக்கு வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்து முடிக்க உதவுகின்றன.

இவ்விடத்தில் நிறைவாகக் குறிப்பிட வேண்டியது கைத்தொலைபேசி ஆகும். தகவல்களை உடனுக்குடன் அனுப்புதல், குறுஞ்செய்திகளை அனுப்புதல், இலகுவாகக் கையாளக்கூடிய வசதியைப் பெற்றிருத்தல் என்பன கைத்தொலைபேசிகளின் சில பயன்பாடுகள் ஆகும்.

இந்தவகையில் நோக்கியவிடத்தும் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள் பற்றி அறிந்துள்ளோம். இவை உலகில் நடக்கும் விடயங்களை எமக்கு உடனுக்குடன் தருகின்றன. உலகம் முழுவதும் எமக்கு அண்மித்துள்ளதை எடுத்தியம்புகின்றன. இதனை நாட்டின் அபிவிருத்திப் பணிக்குப் பயன்படுத்தி தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் உச்சப் பயன்பாட்டை அடைந்து கொள்வோம்.

ஒழுக்கத்தை நாமும் கடைப்பிடிப்போம்

ம.லக்ஸ்மீனா
Grade 11E

அறிவுடைய நூல் பல கற்றாலும்
அன்போடு நிறுடன் பழகினாலும்
சிறந்தவன் எனும் புகழும் பெற்றாலும்
ஒழுக்கம் இல்லையெல் பயனென்றுமில்லை

ஒழுக்கம் பற்றி வள்ளுவரும்
ஒளவைக் கிழவியும் பாரதியும்
உலகிற்குக் கூறியவை சிறிதல்ல
உரரர் அனைவரும் வளர்வதற்கே!

மாணவர்களிடம் மட்டுமின்றி ஒழுக்கம்
மக்களிடமும் மலர்ந்திட வேண்டும்
உயிரினும் மேலான அதனை மாந்தர்
உயர்வாக மதித்து வளர்த்திட வேண்டும்!

மள்ளி பழுவும் மாலகர் முதல்
மீட்டம் பெறும் பெரியோர் வரை
மண்புடனே வாழ்ந்திருவோம்

மாளினில் ஒழுக்கத்தை வளர்த்திருவோம்

மீட்டிலும் ஒழுக்கத்தைப் பேணுவோம்
நாட்டிலும் ஒழுக்கத்தைக் காத்திருவோம்
கற்றோர், மற்றோர் யாவருமே நல்
ஒழுக்கத்தால் என்றும் உயர்ந்திருவோம்!

இலக்கியத்தில் நின்று வாழ்வாங்கு வாழ்

ஸ். பிறென்டினா
A/L Arta (2012)

மனிதனாக வையகத்தில் பிறந்த நாம் இவ்வகத்தில் வாழ்வது பெரிய விடயமல்ல. எப்படி வாழ்ந்தோம். என்னென்ன சாதித்தோம் என்பதில் தான் விடயமுண்டு. குறுகிய நம் வாழ்க்கைக் காலத்தை கணப்பொழுதேனும் விரயமாக்காமல் பயனுடையதாக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்திலே எழுதப்பட்ட, காலத்தால் அழியாத, பல இலக்கியங்களை நாம் கற்றுச் சுவைத்துள்ளோம். ஒவ்வொரு இலக்கியமும் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களை சுவைபட விளித்துக் காட்டுகின்றன.

வையத்தில் பிறந்த மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமாயின் ஒழுக்கம், உண்மை, நேர்மை, வஞ்சகமின்மை, பொறாமை கொள்ளாமை, அன்பு போன்ற நற்குணங்களையும் கொண்டு கல்வி, செல்வம், வீரம் ஆகிய முப்பெரும் செல்வங்களுடனும் வாழ வேண்டும். இதற்கு எமது முன்னோர் படைத்த இலக்கியங்கள் வழிகாட்டியாய் விளங்குகின்றன. முதலாவதாக நம் வாழ்க்கைக்கு அவசியமாக விளங்குவது ஒழுக்கமாகும்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந்தராலால் ஒழுக்கம் உயிரினுமோம்பப்படும்” என்றார் வள்ளுவர். அதனால் ஒழுக்கமானது நல்வாழ்விலே உயிரினும் மேலாகக் கருதப்படுகிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். நாம் வாழ்க்கையில் முன்னேறுவது கடினமல்ல. ஆனால் அதை

அடைய நாம் செல்லும் பாதை, ஒழுகிய நெறி என்பனவே முக்கியமாகும். இன்பத்தை மனிதன் அடையப் பல வழிகள் உண்டு. ஆனால் அறத்தால் வருகின்ற இன்பமே மெய் இன்பமாகும். அதனால்தான் “அறத்தால் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம் புறத்த புகழும் இல” என்றார் வள்ளுவர் பெருந்தகை நல் ஒழுக்கத்திலே தூய பாதையிலே வாழும் எமக்கு வாய்மை காக்க வேண்டியது அவசியமாகும். வாழ்க்கை முழுவதும் வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து அரசிழுந்து, நிதியிழுந்து, மனையிழுந்து, நிலைகெட்டு பற்றுக் கொண்ட இல்லாளைப் பிரிந்து, புத்திரனைப் பிரிந்து, வாழ வழி இழந்து இணையில்லாத துன்பங்களும், வாய்மையைக் காத்த பெருமையை அரிச்சந்திரனின் வரலாற்றிலிருந்து நாம் அறியலாம். அதனால் தான் காந்தியடிகளும் அரிச்சந்திரனைப் போன்று வாய்மையைக் காத்து, இன்று காலத்தால் அழியாத புகழ் படைத்துள்ளார்.

நாம் எப்படித்தான் வாழ்ந்தாலும் கடவுள் வழிபாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது எமது தலையாய கடமை ஆகும். கடவுளை அவமதித்த தக்கன் வெட்டுண்டு இறந்தான், சூரன் மாண்டான், கஜமுகாசுரன் பலியாகினான். என இலக்கியங்கள் விளம்பி நிற்கின்றன. அது மட்டுமல்ல கடவுள் வழிபாட்டினால் மார்க்கண்டேயன் மரணத்தை வென்றமையும், பிரகலாதன் இரணியனிடமிருந்து தப்பியமையையும் கூட நம் இலக்கியங்கள் விளம்பி நிற்கின்றன.

ஓர் உயிராகத் தரணியிலே அவதரித்த நாம் ஏனைய உயிர்களிடத்தும் அன்பு கொள்ள வேண்டும். அதனால் தான் திருமூலர் கடவுளோடு அன்பை ஐக்கியப்படுத்தினார் போலும்

“அன்பும் சிவமும் கிரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவதையும் அறிகிலார்”

என்றார். திருமந்திரப் பாடலடிகள் மூலம் அன்பின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அத்தோடு “அல்லன செய்தார்க்கு அறம் கூற்றமாகும்” என்பதையும் இறப்பின் அவசியத்தையும் மகாபாரதத்தின் மூலம் நாம் அறியலாம். தீயன செய்தோர் அழிவர். பிறர் மனைவியின் மீது பற்றுக் கொண்ட இராவணன் எவ்வாறு மாண்டான் என்று இராமாயணம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு நாம் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டிதற்கு தேவையான நற்குணங்களை எம் இலக்கியங்கள் செப்புகின்றன. அது மட்டுமல்ல அந்நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வில் வெற்றிகண்ட இலக்கியக் கதாபாத்திரங்கள் மூலமும் இதை நாம் உணர முடியும்.

மனிதனாகப் பிறந்த நாம் கற்க வேண்டியது அவசியமாகும். “கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சைபுகினும் கற்கை நன்றே” என்றது பொய்யாமொழி. ஒருவனுக்கு கல்வியழகே உண்மையான அழகாகும்.

“குஞ்சி அழகும் கொழுந்தானைக் கோட்டழகும்

மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து

யாமென்றும் நடுவு நிலைமையாற்

கல்வியழகே அழகு”

எனவே மனித வாழ்க்கைக்கு கல்வியின் அவசியத்தை நாம் உணர முடிகிறது. நாம் கற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் “கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு” ஆகும்.

நாம் கல்விச் செல்வத்தோடு பொருட்செல்வத்தையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். பொருட் செல்வத்தின் அவசியத்தை நாம் அறிய ஒளவையார் நல்வழி வழிகாட்டியாய் அமைகின்றார்.

“கல்லானே ஆளானும் கைப்பொருளொன்று உண்டாயின் எல்லோரும் சென்றவனை எதிர்கொள்வர் - இல்லானை இல்லாளும் வேண்டான் ஈன்றெடுத்தாய் வேண்டான் செல்லாது அவன் வாயிற்பொசால்”

மனித வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு பொருட் செல்வம் இன்றியமையாதது என்பதை நாம் மேற்போன்ற பாடல் மூலம் அறிய முடியும். கல்வி, செல்வம் என்பவற்றோடு வீரத்தையும் நாம் கொண்டிருக்க வேண்டும். எந்தவொரு காரியத்தைக் சாதிக்கவும் தைரியம் வேண்டும். “கோழையாய் பல நாட்கள் வாழ்வதை விட வீரனாய் மடிவதே மேல்” என்றார் விவேகானந்தர் இன்னாநாற்பதில் “இகவின் எழுந்தவர் ஒட்டு இன்னர்” என்றார் கபிலர். எனவே வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நற்குணங்களையும் செல்வங்களையும் இலக்கியங்கள் விளம்பி நிற்கின்றன. மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவற்றை செப்புகின்றன.

இத்தகைய இலக்கியங்களை நாம் கற்றுச் சுவைத்து விடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவற்றின் நெறிபிறழாது ஒழுக வேண்டும். இலக்கியத்தை விஞ்சி வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும். எத்தனை நாள் வாழ்கிறோம் என்பது அவசியமில்லை. எப்படி வாழ்வது என்பதே அவசியமாகும். எனவே இலக்கியத்தை வென்று வாழ்வாங்கு வாழ இலக்கியத்தைச் சுவைத்து அதன் உட்பொருளை உணர்ந்து நாமும் வாழ்வில் வெற்றி காண்போம்.

வாழ்வின் லட்சியம் இன்பம் அன்று,
நம்மையும் பிறரையும் நல்லோ ராக்குவதே.

யாஜ்ஜினி

மாணவர்களும் கல்வியும்

டிவியா றொபீட் சதீஸ்துமார்
A/L Arts (2014)

இன்றைய உலகின் விடிவெள்ளியாக மாணவர்களே விளங்குகின்றனர். இவர்கள் வெவ்வேறு தாயின் கருவில் இருந்து பிறந்தாலும் ஒரே தாயான கல்வித் தாயின் கல்வியையே கற்கின்றனர். தான் பெற்ற பயனை தான் பெறாத பிள்ளைகளுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கின்றாள். ஆனால் இத்தாயின் மூலம் எத்தனைபேர் பயன்பெறுகின்றனர். தனது வாழ்வில் ஒவ்வொரு மாணவனும் கல்வி என்னும் தாயின் பாசத்தை உணராமல் தமது வாழ்நாளை வீணாக்குகின்றனர். அதில் சிலர் தமது வாழ்வை கல்வித் தாய்க்காக அர்ப்பணிக்கின்றனர். மாணவர்களுடைய வாழ்வில் கல்வி என்பதே மையப்பொருளாக அமைகின்றது. ஆனால் மாணவர்கள் தாம் கல்வி கற்க வேண்டிய காலப்பகுதியை வீணாக்குகின்றனர்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் கல்வியின் மதிப்பு குறைவடைந்து விட்டது. எவ்வாறெனின் நவீன உலகப் போக்கின் காரணமாக மாணவர்கள் சீர்குலைந்து போயுள்ளனர். கல்வித்தாயின் மூலம் கிடைக்கும் நன்மையை உணராமல் பல

மாணவர்கள் தமது வாழ்வைத் தொலைக்கின்றனர். இதற்கு காரணமாக அமைவது ஒரு சில பெற்றோர்களின் நடத்தை, ஆடம்பரமோகம், சமூக நடத்தை என்பவையாகும். இன்றைய சமூகத்தில் வாழும் மாணவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையானது கல்வியை மையப்படுத்தி அமையவில்லை இதனாலேயே மாணவர்கள் தம்மைத் தாம் அறியாமலேயே தவறான வழியில் செல்லுகின்றனர்.

மாணவர்கள் தமது வாழ்வில் செய்யக் கூடிய தவறுகளாக சில தவறுகளை உதாரணமாகாட்டக் கூடியதாக உள்ளது. "அதிகமான கெட்டவார்த்தைகளைப் பேசுகின்றனர். தொலைக்காட்சி, இணையம், காதல் போன்ற பல்வேறு விதமான மோக வாழ்க்கைக்குள் வீழ்வதனாலேயே கல்வியை அவர்களால் கற்க முடியாது உள்ளது. இன்றைய காலப்பகுதியில் தொலைக்காட்சிப் பாவனை அதிகமாக உள்ளமையால் பாடசாலை

மாணவர்கள் தமக்குக் கிடைக்கும் படிக்கும் நேரத்தைக் கூட தொலைக்காட்சியுடனேயே கழிக்கின்றனர். இதனால் பல மாணவர்கள் தமது வாழ்வை இழக்கின்றனர். இதற்கு பெற்றோரும் காரணமாக அமைகின்றனர்.

இவற்றில் இருந்தும் சில மாணவர்கள் நல்லவை எவை கெட்டவை எவை என அறிந்து தமது வாழ்வில் வெற்றி அடைகின்றனர். இம் மாணவர்கள் தம் வாழ்வை தமக்காக அர்ப்பணிப்பதன் மூலமாகவே தமது இலக்கை வெற்றி இலக்காக்குகின்றனர். இன்னும் சில மாணவர்கள் முன்னேறிய மாணவர்களைப் பார்த்து நானும் நல்ல முறையில் கல்வியை கற்றிருந்தால் நானும் எனது வாழ்வை வென்றிருக்கலாம் என்று வருந்தும் மாணவர்கள் பலர் உள்ளனர். மாணவர்களாகிய நாம் அவ்வாறு இல்லாது எமது வாழ்வில் கல்வி கற்கும் காலத்தை பயனுள்ளதாகக் வேண்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் பிறருக்காகவும், கடமைக்காகவுமே கல்வியை கற்கின்றனர். இவ்வாறு கற்கின்ற கல்வியானது மாணவனுடைய வாழ்வில் நிலைத்திருக்க முடியாது. ஒரு மாணவன் கல்வி கற்கும் போது கல்வியை மனம் விரும்பிக் கற்க வேண்டும். இவ்வாறு கற்பானாயின் அவன் தன் வாழ்வில் வெற்றி அடைவான். ஒவ்வொரு மாணவனிடத்திலும் ஒவ்வொரு திறமைகள், ஆற்றல்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. அம் மாணவனுடைய ஆற்றல், திறமையை கல்வியாலேயே கண்டு கொள்ள முடியும்.

ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஒவ்வொரு இலட்சியம் உள்ளது. ஆனால் அத்தகைய இலட்சியம் எல்லாம் நிறைவேறுவதும் இல்லை. அதற்கான காரணமாக பெற்றோர்கள் மட்டுமல்ல

மாணவர்களுமே காரணமாய் அமைகின்றனர். தமது இலட்சிய இலக்கோடு கல்வி கற்காமல் இருந்தால் அவர் தமது வாழ்வில் முன்னேறுவது கடினமானதாகிவிடும். எந்த ஒரு தாயும் தன் பிள்ளை நல்லதொரு நிலைமைக்கு வரவேண்டும் என்றே எண்ணுவாள். அதை உணராத மாணவர்கள் தம் வாழ்க்கையை சீரழிக்கின்றனர். பெற்றோர்களில் சிலர் கஸ்தர்ப்பட்டு, இரத்தம் சிந்தி, வியர்வையுடன் உழைத்துவரும் பணத்தை தம் பிள்ளைகள் கற்க வேண்டும் என்று கொடுத்தால் அதை உணராத மாணவர்கள் ஆடம்பரச் செலவு செய்து சுகமாக வாழ்கின்றனர்.

ஒரு மாணவன் தனது பாடங்களை கற்பதற்கு ஏன் சிரமம் அடைகிறான்? எனப்பார்ப்போமாயின் மாணவனுடைய சோர்வுத்தன்மை, மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தாமை போன்றனவே இதற்கு காரணமாக அமைகின்றன. ஒரு மாணவன் தன்னைப் பற்றி அறியாமையுமே இதற்கு காரணமாக அமையும். அத்துடன் மாணவர்களுடைய வாழ்வில் கல்வி எவ்வளவு முக்கியமென பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் இருந்து உரையாடாமையும் இதற்கு ஒரு காரணமாகக் கூறலாம். சில மாணவர்கள் கல்வி என்றால் என்னவென்று அறிந்து கல்வியை நல்லமுறையில் கற்கின்றனர்.

கல்வியை முழுமையாக கற்றவனுடைய வாழ்வானது உயர்ந்த தன்மையும், மேலான அன்பையும் கொண்ட வாழ்வாகக் காணப்படும். ஒவ்வொரு மாணவர்களிடையேயும் அமைதி தோன்றப் பெற்றால் கல்வி சொல்லாமலே அவனைத் தேடிவரும் கல்வி ஆனது அமைதியின் அடையாளமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் கற்பானது உள்ளதைப் போன்று கல்வியும் இருபாலருக்கும் சமமான ஒரு கொடையாகக் காணப்படுகின்றது.

மாணவர்கள் பிறருக்காக கல்வியை கற்றார்களாயின் அம்மாணவர்களுடைய வாழ்வானது கூண்டுக்குள் இருக்கும் கிளியைப் போன்றதாகவே மாறிவிடும். பெற்றோர்களே மாணவர்களுடைய வாழ்வை தெரிவு செய்தால் அவர்களுடைய வாழ்வானது தவறான வழியில் செல்லக்கூடியதாக மாறலாம். மாணவர்களுக்கு கற்றுத் தரும் ஆசான்கள் தாயை விட உயர்ந்தவர்கள். ஆசான்கள் இல்லையெனின் ஒரு மாணவன் தனது வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது மாணவர்களுடைய வாழ்க்கையானது ஒரு தடைதாண்டல் விளையாட்டுப் போன்றது. தடைதாண்டல் விளையாட்டை நாம்

தாண்டி விடலாம். ஆனால் வாழ்வென்னும் தடை தாண்டலை மாணவர்களாகிய நாம் கல்வி மூலமாகவே தாண்டக் கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வாறாக நாம் தாண்டிச் செல்வதற்கு எமக்கு உதவும் கல்வித்தாயாக எமது ஆசான்களே திகழ்கின்றனர். எமது உடலானது அழிந்தாலும் எமது கல்வியானது அழியாது என்பதனைப் போன்று நாம் கல்வி கற்ற பாடசாலையையும் எமக்கு கல்வி கற்பித்த ஆசான்களையும் எமது வாழ்வில் மறக்கவே கூடாது. மாணவர்களாகிய நாம் எமது கல்வி வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் பயனுள்ளதாகக் வேண்டும்.

முத்தமிழ் மன்றத்தின் நாட்டுக் கூத்துக்கள்

யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியர் மடமானது தமிழர்களின் மரபுவழிக் கலைவடிவமான தென்மோடிக் கூத்து மரபினை வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சியினை கடந்த ஒரு தசாப்தமாக மேற்கொண்டு வருகின்றது. வருடந்தோறும் நடைபெறும் தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகளில் குறிப்பாக கூத்துப் போட்டிகளில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபடுவதுடன், மாகாண மட்டங்களில் முதலிடம் பெற்று சாதனை புரிந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எமது பாடசாலை நாடகமும் அரங்கியல் ஆசிரியர் திரு.யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார் அவர்களின் எழுத்துருவாக்க, நெறியாள்கையில் பின்வரும் கூத்துக்கள் மேடையேற்றப்பட்டமையும், போட்டிகளில் சாதனை படைத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1. ஏகலைவன் (2000) மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றது
2. மனுநீதிச் சோழன் (2003)
3. அறங்காத்தான் (2005) மாவட்ட மட்டத்தில் 2ம் இடம் பெற்றது (சிந்துநடை)
4. குவேனி (2007) மாகாணமட்டத்தில் 1ம் இடம் பெற்றது
5. ஏகலைவன் (2008) மாகாணமட்டத்தில் 1ம் இடம் பெற்றது
6. பாரிபடுகளம் (2009) மாகாணமட்டத்தில் 1ம் இடம் பெற்றது
7. கும்பகர்ணன் (2011) மாகாணமட்டத்தில் 1ம் இடம் பெற்றது
8. குருசபதம் (2012) மாகாணமட்டத்தில் 1ம் இடம் பெற்றது

பன்மொழி அறிவின் முக்கியத்துவம்

நி.மாலதி
Grade 11E

“கண்டதும் கற்கப் பண்டிதன் ஆவான்” என்பது முதுமொழி. எனவே பன்மொழிகளையும் நாம் கற்பது சிறந்ததே. மொழி ஒரு ஊடகம். நமது நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. கடந்த எக்காலத்தையும் விட இன்றைய காலத்திலே தான் பன்மொழி அறிவின் இன்றியமையாமை மிகமிக ஆழமாக உணரப்படுகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது. பல்வேறு நாட்டு மக்களுடனோ ஒரு நாட்டிலுள்ள பல மொழி பேசும் இனங்களுடனோ கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்குரிய ஊடகமாக மொழி விளங்குகின்றது.

பன்மொழி ஆற்றலால் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. இனங்களுக்கிடையான புரிந்துணர்வு, உறவு கொள்ளல். பண்பாட்டுப் பரிமாற்றம், சர்வதேச தொடர்பு பெறல் போன்ற நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்பது முதுமொழி. திரைகடல் ஓடியுந்திரவியந்தேடு” இன்று நம்மவர்கள் மேற்குலக நாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். மேற்குலக நாடுகளில் ஆங்கில மொழியின் தேவை இன்றியமையாதது இன்று அறிவுத்துறை பலபல விழுதுகள் விட்டுப் படர்ந்து நிலில் பரப்பும் ஆலமரம் போலக் காணப்படுகின்றது. நாம் அறிவுத்துறை வளர்ச்சிகளைப் புறக்கணித்து நாம் கிணற்றுத் தவளைகளாக வாழ்வது சாத்தியமற்றது. அறிவுத்துறை நூல்களும் நவநவமான ஆய்வுகளைத் தாங்கி ஆங்கில

மொழியிலேயே வெளிவருகின்றன. பரந்துபட்ட அறிவுத்துறை என்னும் சாகரத்தைக் கடக்க நல்லதொரு துணையாக ஆங்கிலம் அமைகின்றது. இந்தப் துணையைப் புறக்கணித்தால் நாம் இன்றைய உலகில் வாழத் தகுதியற்றவராகி விடுவோம்.

இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகள் பேசப்படுகின்றன தமிழும் சிங்களமும் அரசகரும மொழிகளாக உள்ளன. இனங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வு ஏற்பட தமிழர்கள் சிங்களத்தையும் சிங்களவர்கள் தமிழையும் பேசவேண்டும், வடக்கு, கிழக்கிற்கு வெளியேயுள்ள பெரும்பாலான தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும், சிங்களத்தைப் பேசும் ஆற்றல் உடையவர்களாக உள்ளனர். இதனால் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும் நிலை ஏற்பட வழி ஏற்படுகின்றது.

இன்று ஒரே உலகம் என்ற உலகமயமாதல் கோட்பாடு உருவாகியுள்ளது. இலத்திரனியல் தொடர்புச் சாதன்களால் உலகம் ஒரு கிராமமாகி விட்டது. இணையம், மின்னஞ்சல் பற்றிய விடயங்களை அறிய ஆங்கில அறிவு அவசியம் “புத்தம் புதிய கலைகள் சேர்ப்பீர்” என்ற பாரதியாரின் சிந்தனைக்கேற்ப நாம் செயற்படுதல் வேண்டும். ஆங்கில மொழியே உயர்கல்விக்கு ஏற்ற மொழியாகவுள்ளது.

“புத்தம்புதிய கலைகள் பஞ்ச யூதங்கள் செயற்படும் நுட்பங்கள் கூறும் மெத்த வளருது மேற்கே சென்றிடுவீர். கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்தீங்கு சேர்ப்பீர்” பன்மொழி களைத் தொடர்பாடற் கருவியாகக் காலத்திற்குப் பொருத்தமான முறையில் வினைத்திறனுடன் கையாளவேண்டும். இதனால் சமூக, கலாசார, விழுமியங்களை அறிய முடியும். தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை வளர்க்கவும் பன்மொழி அறிவு சாதனமானதாக உள்ளது.

ஒரு மொழியை மாத்திரம் அறிந்திருந்தால் குறைவான விடயங்களையே நாம் அறிவோம். பன்மொழி அறிவு பெற்றிருந்தால் பல நாட்டு விடயங்களையும் அறிந்து எம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நாம் உதவி செய்யலாம். நாம் அறிந்த விடயங்கள் எம்மோடு மறைந்திடாமல் எட்டுத்திக்கும் பரம்பி புகழ்மணம் வீசச் செய்ய உதவுவதும் பன்மொழி அறிவே. பன்மொழி அறிவு பெற்றிட்டால் பல கலைகளை மேலும் கற்றிடலாம்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழும் மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமானால் பன்மொழி அறிவு இன்றியமை யாதது. சாதாரண மனிதன் கூட நல்வாழ்வு வாழ

பன்மொழி அறிவு அவசியம். எந்தக் கோணத்தில் நோக்கினாலும் பன்மொழி அறிவை அலட்சியப் படுத்துவதாற் பயனில்லை. தமிழ் மொழிப்பற்றை வெறியாக வளர்க்காமல் அதை அறிவுபூர்வமாக வளர்க்க வேண்டும். “யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்.” என்றார் பாரதி அது உண்மை. எமது சொந்த மொழியில் முற்று முழுதான ஆளுமை பெறுவது மிக மிக அவசியமானது. எமது தாய்மொழிப் பாண்டித் துவம் எமக்கிருந்தென்பது கட்டாயமான தேவையும், கடமையும் ஆகும். அதே நேரத்தில் விரிந்த உலகோடு கையேர்த்துக் கொள்ள பன்மொழி ஆற்றல் இன்று அதிகம் தேவைப்படுகின்றது. எமது மண்ணில் தோன்றி தமிழ் மொழிக்கு தொண்டு செய்த சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசியார், தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள், தாவீது அடிகள் போன்றவர்கள் பன்மொழிப் புலமையாளர்களாகவும் தமிழ் மொழி மீது பற்றுக்கொண்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். எனவே எமது தாய் மொழியாம் தமிழ், அதையும் கற்று பன் மொழிகளையும் கற்றல் பயன்தருமொன்றாகும்.

“பன்மொழி அறிவு பெற்றிடுவோம் பாங்காய் என்றும் உயர்ந்திடுவோம்.”

எழுத்து எனக்கொரு குளியலைப் போன்றது. ஏனெனில்

குளியலில் யான் மூழ்கி எழும் போது தாய்மையாக

- ஆரோக்கியமாக - நலமாக - சுதந்திரமாக இருப்பதாக உணர்கின்றேன்.

- ஹென்றிக் இப்சென்

கழிவிரக்கத்தால் உண்டாகும் கண்ணீர் உள்ளத்தைத் தாய்மை செய்யும்.

ஆனால் அந்த மழை ஒரு முறை பெய்தால் போதாது, அடிக்கடி பெய்தல் வேண்டும்.

- சவுத்

இ ரா ம னை ய ன் ப யோ ந் று யோ ந்

சதானாயினி

புண்ணிய யுகியில் புனிதனாய் தோன்றியே
மண்ணிலே யுகழ் சேர்த்த மன்னனைப் போற்றுவோம்

மண்ணுலக மன்னர்களின் வழிகாட்டியவன்
மண்ணிய மணிகளைப் பகருகின்றேன் கேளுங்கள்

சிறுவனாக இருந்த போது எந்நாளும்
குடியானவர்களின் நலம் கேட்டிருவான்

கொடுமை செய்த தாடகையைக் கூட
வதம் செய்ய தயங்கி நின்றவன்

தாய் தந்தைக்கு அருமைமான மின்னை
உடன் நிற்புக்கோ உற்ற நண்பன்

மனைவிக்கு நல்ல கணவனாக இருந்தான்
பாசமும் நேசமும் பரிமளிக்க வாழ்ந்தான்

குடும்பத்தை நன்றாகப் பேணினால் நல்ல
குடும்பஸ்தன் என்றே போற்றும்படுவான்

நாடாளுமன்ற வேந்தன் இராமனின்
மக்களுக்கு உதரணமாய் மிளிர்வான்

ஆதலால் சீதை தன்னைத் தளியே
காடக விட்டுத் தவித்திட்டான்

சிந்தையால் வேறு மாதர் தன்னை
சிறிதும் எண்ணாத நாயவன் அவன்

கணப் பொழுதில் மலையும் அற்பவாழ்விற்காய்
கடமைகளைத் துறக்காத கண்ணிய வீரன்

மன்னன் உயிர்த்தே மலர் தலை உலகம்
என்றும் கூற்றை நன்கு அறிந்தவன்

இராமன் போல் தலைவன் வாய்த்திட்டால்
இத்தகரக்கு நிகருண்டோ செய்மிடுவீர்

நாடகக்கலை - ஓர் அறிமுகம்

டீயா. டீயாண்சன் ராஜ்குமார்
ஆசிரியர்

கலை என்பது அதனைப் படைப்பவர்களுக்கும், அதனை நுகர்பவர்களுக்கும் மனநிறைவைத் தருகின்ற மனிதத்திறனின் வடிவமாகும். இந்தக் கலையானது அது உருவாக்கப்படும் முறைமையினாலும், நுகரப்படும் தன்மையினாலும், அழகில் பண்புகளினாலும் தத்தமக்கென தனித்துவமான இயல்புகளைக் கொண்ட பல்வேறு வடிவங்களாக காணப்படுகின்றன. இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம், நாடகம், கட்டடம், இலக்கியம்... என அவற்றின் வகைப்பாடுகள் நீட்சி பெறுகின்றன. இக்கலைவடிவங்களுக்குள் தனித்துவமான கலைவடிவமாக ஏனைய எல்லாக் கலை வடிவங்களையும் தனக்குள் உட்கொண்ட வடிவமாகவும் காணப்படுவது நாடகக்கலை வடிவமாகும். இக்கலை பற்றிய ஒரு சிறிய அறிமுகத்தை இக்கட்டுரை தர முயல்கின்றது.

கலைவடிவங்களுள் மிகவும் தொன்மையானதும், படித்தவரையும், பாமரரையும் நிறைவுபடுத்தக்கூடியதுமான வடிவமாக காணப்படுவது நாடகக்கலையே ஆகும். அதுமட்டுமன்றி வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதும், வாழ்வின் பிரச்சனைகளைப் பேசுவதும், மனிதவாழ்வின் உணர்வுகளை ரத்தமும் சதையுமாக உயிர்த்துவத் துடன் சித்திரிப்பதும் நாடகக்கலையாகும். அதனால் தான் உலக மகாகவியாகிய வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் "உலகமே ஒரு நாடக மேடை நாமெல்லாம் அதில் நடிகர்கள்." என்று எடுத்தியம்பினார்

இந்நாடகக்கலை தனி மனிதனின் கலையில், கூட்டு மனிதனின் கலை, பலர் சேர்ந்து உருவாக்கும் கலை. அதனால் இதற்கொரு சமூக ஒருமைப்பாடும் கூட்டொழுங்கும் காணப்படுகின்றது. அதன் பயனாய் நயக்கத்தக்க பலவும் ஒன்றிணைந்து உச்ச நிறைவினை தருகின்ற கலைவடிவமாகவும் காணப்படுகின்றது. இதன் வடிவமானது மகிழ்வையும், சுவையையும் தரும் வேளை, அக நிலையில் அறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் சமூக நீதியையும் போதிக்கின்ற ஒன்றாகவும் காணப்படும். அதனால் தான் "நாடகம் சிந்தனைக்களஞ்சியமாகவும், மனச்சாட்சியின் தூண்டுகோலாகவும், சமுதாய நடத்தையின் விளக்கமாகவும், விரக்தி, சோர்வு ஆகியவற்றை விரட்டும் படைக்கலமாகவும் மனித வளர்ச்சியின் ஆலயமாகவும் இருக்கும்." என, பேனாட்சோ என்ற நாடக அறிஞர் கூறுகின்றார். உலகில் உள்ள எல்லா நாகரீகங்களிலும் நாடகக்கலை தொன்மைமிக்க ஒன்றாக இருந்தமைக்கு இதுவே காரணமாகும்.

நாடகமும் அரங்கும்

"நாடகம்" என்னும் சொல்லுக்கு Drama என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவர். இது Dramenon என்ற கிரேக்கச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியது. தமிழில் நாடகத்துக்கு வழங்கப்பட்ட மிகத் தொன்மையான சொல் "கூத்து" ஆகும். அதே வேளை வடமொழியில் இது "நாட்டிய" என்று வழங்கும். நாடகம் பற்றி பேசுகின்ற மிகத்தொன்மையான இலக்கண

நூலாகிய நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் நாடக வகைகள் (ரூபகம்) பத்தாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அதில் ஒரு வகையே நாடகமாகும். நாடகம் என்ற ரூபகமே வடமொழித் தாக்கத்தினால் தமிழில் நுழைந்து இவ்வடிவத்தின் பெயராகவே மாறியிருக்க வேண்டுமென்பர். அதே வேளை ஆங்கிலத்தில் Play என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“அரங்கு” என்பதனை ஆங்கிலத்தில் Theatre என்று வழங்குவர். இது Theatron என்ற கிரேக்கச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியது. இதற்கு பார்க்கும் இடமென பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இதற்கு சமமாக தமிழில் களரி, மேடை, கூத்தாட்டவை, களம்... எனப் பல்வேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் தியேட்டர் என்ற ஆங்கிலப்பதமானது ஆழமான கருத்தினைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. அதாவது நிகழ்த்தப்படும் யாவற்றினதும் தொகுதி எனக் கொள்ளப்படுவதோடு ஒரு பண்பாட்டுப் பெறுமானத்தோடும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது.

நாடகமென்பது ஒரு சிலர் முன்னே ஒருவர் அல்லது பலர் குறிப்பிட்ட சூழலில் ஏதோ ஒன்றினை “செய்து காட்டுவது” (Enactment) அல்லது ஆற்றுவது ஆகும். அதாவது பார்ப்பவர்களுக்கு முன்பாக கண்பிரசன்னமாக செய்து காட்டுவது ஆகும். செய்து காட்டப்படுவதை மனிதப்பிரச்சனைகளாக இருக்கும். நடந்த, அல்லது நடக்கின்ற அல்லது நடக்கக்கூடிய மனிதப் பிரச்சினைகளை உரையாடல்கள் மூலமும், செயல்களின் மூலமும் பாத்திரம் தாங்குதல் ஊடாக செய்து காட்டுகின்ற கலையே நாடகம் எனலாம். நாடகம் நிகழ்த்திக் காட்டப்படும் விடயம் எனக்கொண்டால் அரங்கு, அந்த நிகழ்த்துகைகுரிய அனைத்து விடயங்களையும் இணைத்து நிற்கின்ற காண்பிய, கேட்பியங்கள் உள்ளிட்ட செயல்தொகுதியாகும். இது

பற்றிக் கூறுகின்ற பேராசிரியர் சிவத்தம்பி “மனிதனை அவனது மோதுகை நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பது நாடகம், அரங்கு என்பது மனிதனை செய்கை நிலையில் பார்ப்பது” என அழகாகக் கூறுகின்றார். செய்கை நிலைப்பட்ட நாடகத்தையே நாம் மேடையில் காணுகின்றோம். அந்த செய்கையில் பல கலைகள் இணைகின்றன. பல கலைஞர்கள் ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் அரங்கு என்பதற்குள் ஒரு பண்பாட்டு பெறுமானம் வந்து சேர்கின்றது.

நாடகத்திற்கு இரண்டு பரிமாணங்கள் உள்ளன. ஒன்று அதன் இலக்கியப் பரிமாணம், ஆற்றுகைப் பரிமாணம். அதாவது நாவல், சிறுகதை, கவிதை போல் நாடகம் வாசிப்பதற்குரிய இலக்கியமாகவும் உள்ளது. தனியே வாசிக்கும் நோக்கத்திற்காக எழுதப்படும் நாடகங்களும் உள்ளன. ஆற்றுகைக்கான நாடகத்திற்கும் அடித்தளம் இலக்கியப் பரிமாணத்திற்குரிய நாடக எழுத்துருவே. எழுத்துருவையே அதிகம் Play என்று அழைப்பர். அதாவது ஆட்படுவதற்கானது, என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆட்படுவதற்குரிய அடித்தளமானது அரங்கிலே தான் உயிர் பெறுகின்றது. எனவே தான் நாடகம் அரங்கு ஆகிய இரண்டும் ஒன்றிலொன்று தங்கி நிற்பவையாகவும், ஒன்றால் ஒன்று வடிவம் பெறுபவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

நாடகத்தின் அடிப்படைகள்

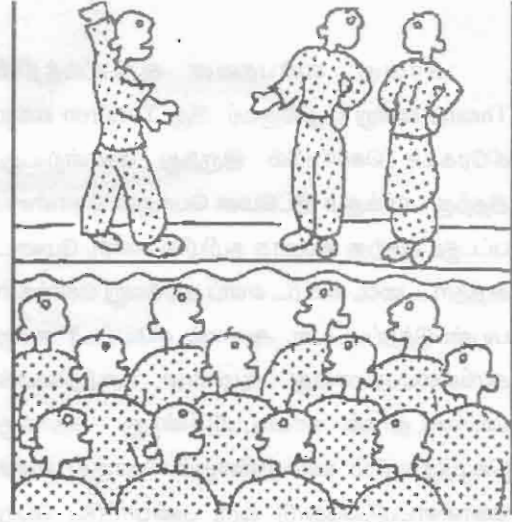
நாடகமென்ற கலைவடிவமானது பல்வேறு தனித்துவங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. அத்தகைய தனித்துவங்களே நாடகக் கலையின் அடிப்படையென்று கூறலாம்.

நாடகம் “மனித முரணை” அடிப்படையாகக் கொண்டது. முரணை (Conflict) இல்லையெல் நாடகம் இல்லை என்பார்கள். தனிமனிதர்

களுடனோ அல்லது மனிதக்குழுமங்களுடனோ அல்லது விதி, தேவர்களுடனோ மோதுகை ஏற்படுகின்றது. மோதுகை என்பது சண்டை என்று பொருள்படுவதல்ல பாத்திரங்களின் குண வியல்புகள், கொள்கைகள் முரண்படுவதும், குறித்த ஒரு விளைவை கதாபாத்திரங்கள் எதிர் நோக்கும் போது ஏற்படுகின்ற போராட்டம் அல்லது ஒவ்வாத நிலைமைகள் சார்ந்ததுமான ஒரு நிலையே ஆகும். இந்த முரணின் தளத்திலிருந்தே நாடகக் கதை கருக்கொள்கின்றது. அதன் வளர்ச்சிகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. முரண் ஒரு விளைவைத் தோற்றுவிக்க அந்த விளைவு மற்றொரு முரணுக்கு காலாகும். இது சிக்கலாகி உணர்ச்சிக்கொந்தளிப்புக்கு இட்டுச் செல்லும். இவ்வாறு நகரும் நாடக நகர்ச்சியின் உச்சக்கட்டத்தில் சிக்கல் அவிழ்க்கப்பட்டு முடிவு வெளிப்படும். எனவே நாடக நகர்ச்சிக்கும், பார்ப்போரை கணத்துக்கு கணம் அரங்கோடு ஈர்த்து வைப்பதற்கும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் முரணை அடிப்படையானதாகும்.

நாடகம் நிகழ்த்திக்காட்டுதலால் முழுமை பெறுகின்ற வடிவமாகும். இதனால் நிகழ்த்துவோர், பார்ப்போர் என்ற இரு சமூக ஈடாட்டம் நாடகத்தின் அவசியமான அம்சமாகும். நிகழ்த்துவோரில் நடிகளே முதன்மை பெறுகின்றனர். நடிகளே பாத்திரங்களாக மாறி குறித்த நாடகத்தின் கதையை நகர்த்துகின்றனர். அவ்வளவில் கதாபாத்திரத்தினையும் கதையையும் தரிசிக்கின்ற பார்வையாளர் ஏற்ற எதிர்வினைகளால் நாடகம் நகர உதவுகின்றனர். அதேவேளை ஆற்றுகைக்கு நடிகளுக்கு உதவும் மூலகங்களாக வேட உடை, ஒப்பனை, காட்சி விதானிப்பு, இசை, ஒளி விதானிப்பு... போன்ற பல்வேறு மூலகங்கள் இணைந்து கொள்கின்றன. எனவே இங்கு ஆற்று வோரும் ஒரு மனிதத் தொகுதியாகின்றனர்.

உயிருள்ள மனிதர்கள் நிகழ்த்த உயிருள்ள மனிதர்கள் பார்க்கும் ஒரு இயக்கம் இங்கே நடைபெறுகின்றது. எனவே பார்ப்போர் ஆற்று வோரின் ஒன்றிப்பானது நாடகத்திற்கு மிக மிக அவசியமாகின்றது. ஒரு வகையில் கண்ணாடியில் முகம்பார்ப்பது போல பார்ப்போன் தன்னை அரங்கில் தரிசிக்கின்றான்.

நாடகமொன்றின் இன்றியமையாதன்மைகளில் "வெளியும்" முக்கியமானதாகும். நாடகம் ஒரு ஆற்றுகை வடிவமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அது நிகழ்த்தப்படும் வெளி மிக முக்கியமான அம்சமாக காணப்படுகின்றது. திரவமொன்று எவ்வாறு வெவ்வேறு குடுவைகளில் இடப்படும் பொழுது வெவ்வேறு வடிவத்தைப் பெறுகின்றதோ. அவ்வாறு தான் அரங்க வெளியானது ஆற்றுகைக்கு வடிவம் கொடுக்கின்றது. வெளியின் இயல்புகள் ஆற்றுகையிலும் ஆற்றுகையின் இயல்புகள் வெளியிலும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. படச்சட்ட அரங்கு, துருத்தரங்கு, குளோப்பரங்கு, தெருவெளியரங்கு... என அரங்கின் வடிவங்கள் அவற்றின் இயல்புகள் அவற்றின் ஆழ அகலங்கள், அவற்றில் பார்ப்போர் அமரும் முறை அனைத்தும் இணைந்து ஆற்று

கைக்கு வடிவம் கொடுக்கின்றன. அதே வேளை ஆற்றுகையினாலும் அரங்கு வடிவம் கொள்கின்றது. இதனால் தான் அரிஸ்ரோட்டில் நாடகத்தின் “மூலம்” என்று காலம், இடம் (வெளி), இயக்கம் ஆகிய மூன்றையும் அரங்கின் பிரதான அம்சங்களாக முதன்மைப்படுத்தி கூறுகின்றார்.

நாடகத்தின் பயன்கள்

நாடகமென்ற கலை வடிவமானது நின்று நிலைப்பதற்கு அதன் இயல்புகளும் அதன் வழிவந்த பயன்களும் காரணம் எனலாம். நாடகமொன்றைப் பார்ப்போனிடத்தில் மேற்கிளம்பும் ரசனை அவனை அழகியல் நிலையில் திருப்தி கொள்ளச் செய்கின்றது. இதனை பரத முனிவர் “ரஸம்” என்கிறார். அவலச்சுவை நாடகத்தைப் பார்க்கும் பார்வையாளரிடம் “கதாசிஸ்” (உணர்ச்சி வெளிக்கொணருகை) தோன்றுகின்றது என அரிஸ்ரோட்டில் கூறுகின்றார். அதிபக்தி பூர்வமான ஆன்மீக நிலையை (யூஹென்) தருகின்றது என யப்பானியர் கூறுகின்றனர். எனவே நாடகத்தின் பயனின் சாரமென்று இவற்றையே கூறலாம். இவற்றின் வழியேதான் நாடகம் ரசனைக் குரியதாக, மகிழ்வழிப்புக்குரியதாக, பக்திக்குரியதாக, ஆற்றுப்படுத்தலுக்குரியதாக, பொழுதுபோக்குக்குரியதாக எனப் பலவாறாக பயன் கொள்ளப்படுகின்றது.

எமது மூதாதையர்கள் தமக்கான அறக் கருத்துக்களையும், ஒழுக்கங்களையும் நாடகங்கள் மூலமாகவே பெற்றனர். நாடகங்களில் தாம் கண்ட கதைகளையும், அதன் நாயகர்களின் வாழ்வையும் இலட்சியப்படுத்திக் கொண்டு

வாழ்ந்தார்கள். அதனால் நாடகம் ஒரு முறை சாராக்கல்வியாகக் கூட திகழ்கின்றது எனலாம். எனவே மகிழ்வைத் தருவது மட்டுமன்றி அறிவைத் தருகின்ற அருமருந்தாகவும் நாடகக்கலை இருந்து வருகின்றது. அதனால் தான் இன்று வரைப் பலர் நாடகத்தினை பிரச்சாரங்களுக்கும், சமூகசேவைப் பணிகளுக்கும் ஊடகமாக பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதில் ஆற்றுவோரும் பார்ப்போரும் நிறைவு கொள்ளும் தன்மை காணப்படுவதால் இது அழகியல் திருப்திக்குரியதாகின்றது.

எல்லாவற்றிற்கு மேலாக இன்றைய நவீன உலகில் நாடகம் சிசிச்சை முறையாக, உளவியல் ஆற்றுப்படுத்தல் சாதனமாக, சமூகக் கருத்து பிரயோக முறையாக, கற்றல் கற்பித்தல் நுட்பமாக... இன்று பல்வேறு வளர்ச்சியடைந்த தேவைகளுக்கு பயன்படுகின்றது. எனவே நாடகக் கலை ஒரு பொழுது போக்கு கலை மட்டுமல்ல அதற்குப்பால் அது பண்பாட்டின் ஒரு முக்கிய கூறாகவும் பிரயோக சக்தி மிக்க கலையாயுதமாகவும் காணப்படுகின்றது. எனவே நாடகக்கலையின் மகத்துவமுணர்ந்து அதனை பயிலவும், பயன்படுத்தவும், வளர்த்தெடுக்கவும் முயல்வோம்.

“நாடக சாலையொத்த நற்கலாசாலையொன்று நீடு உலகில் உண்டோ நிகர்த்து.”

- கவிமணி தேசியவிநாயகம் பிள்ளை

உதவிய நூல்கள்

அரங்கு ஓர் அறிமுகம் - பேரா.கா.சிவத்தம்பி
அரங்கியல் - பேரா.சி.மௌனகுரு

நாடு போற்றும் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்

சி.சதானுபினி

இசையால் வசமாகாத உலகமில்லை. இசையெனும் இன்பத் தேன்கலந்து உள்ளத்து உணர்வுகளை அருவியாகப் பொழிய வைப்பனவே நாட்டார் பாடல்கள். வாயில் பிறந்து: செவிகளில் தவழ்ந்து: காற்றிலே மிதந்து கருத்துக்களைக் காவி வருவன இப்பாடல்கள். கள்ளங்கபடம் இல்லாத வெள்ளை உள்ளங்களின் வெளிப்பாடுகள் இவை. ஒரு நாட்டின் கலாசார பாரம்பரியத்தின் சான்றுகளாக விளங்குபவை இவையென்றால் மிகையில்லை.

நாட்டுப் புறப்பாடல்கள் நாட்டரியல் என்னும் பெருந்துறைக்குள் அடங்குகின்றன. நாட்டரியலை இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். 1) நாட்டுக்குப் புற இலக்கியம், 2) நாட்டுப்புறக் கலைகளும் நம்பிக்கைகளும், என்பவையே அவை. நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்னும் பிரிவில் நாட்டுப்புற பாடல்கள், நாட்டுப்புற கதைப் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், புராணங்கள் என்பன அடங்குகின்றன. நாட்டுப்புறக் கலைகளும் நம்பிக்கைகளும் என்னும் பிரிவினுள் நாட்டுப்புறக் கலைகள், நாட்டுப்புறப் பழக்கவழக்கங்கள், நாட்டுப்புறத் தெய்வம், நாட்டுப்புற விளையாட்டு, மருத்துவம் என்பன அடங்குகின்றன. இவை பற்றிய அறிஞர்களின் ஆய்வுகள் காலத்திற்குக் காலம் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மக்களின் வாழ்க்கை தாலாட்டுப் பாடல்களில் தொடங்கி விளையாட்டு, காதற்பாடல்

களில் வளர்ந்து, திருமணப் பாடல்களில் நிறைவெய்தி ஒப்பாரிப் பாடல்களில் முடிவடைகின்றது. மக்களின் இன்பதுன்பங்கள் மட்டுமே பாடப்படுவதனால் இதனைமக்கள் இலக்கியம் என்று அழைக்கிறார்கள். அத்துடன் நாடோடிப் பாடல் வாய்மொழிப் பாடல் கல்லாதார் பாடல், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை, காட்டுப் பூக்கள், என்னும் பல பெயர்களால் இவற்றை அழைப்பர்.

பாடல்களை நோக்குங்கால் தாலாட்டுப் பாடல்கள் தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடாக மிளிகின்றன. தாயின் நாவரிசையில் இருந்தே தாலாட்டு என்னும் நல் முத்துப் பிறக்கின்றது. இப்பாடலிலே குழந்தை பற்றிய வர்ணனை குழந்தைக்குரிய கருவிகள், குழந்தையின் உறவினர் இவையே கருப்பொருளாகின்றன.

“ஆன் பனையின் நுங்கே - அணில் கோதா மாம் பழமே”
 “கொட்டி வைத்த முத்தே - குவித்து வைத்த ரந்தினமே”
 கடும்ப பசும் பொள்ளே - என் கண்மணியே நித்திரையோ”
 என கிடைத்தற்கரிய உயர்ந்த பொருளாகத் தன்பிள்ளையைத் தாலாட்டுகிறார்.

குழந்தைப் பாடல்கள் விளையாட்டின் போதும் ஓய்வின் போதும் பாடப்படுவன.

“ஒரு குடம் தண்ணி வார்த்தேன்

ஒரு பூய் பூத்தது.....

“ஆலையிலே சோலையிலே ஆலங்காழக் சந்தையிலே கிட்டும் புள்ளும் பம்பரமும் கிறுகியடிக்கப் பாலாறு.... என்னும் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை

நாட்டுப்புறக் காதற் பாடல்கள் கிராம மக்களின் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தி நிற்பன.

“ஒடையிலே போற தண்ணி தும்பி விழும் தூசி விழும் வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான் வெந்த தண்ணி நாந்தாரேன்.....”. என்று பாரம்பரியப் பெருமை பேசுவன இப்பாடல்கள்.

நகைச் சுவையினை வெளிப்படுத்தும் பல பாடல்களும் உள்ளன.

“கச்சான் அத்துக் கட்டில் மறம் நின்றது போல் உச்சியில் நாலுமயிர் ஓரவெல்லாம் தான் வழக்கை....” என்று பரிகசித்தும்

“ஏன்டி குட்டி ஏன்டி குட்டி ஏன்டி ஊய் தாய் மாம்புக் குட்டிக்கும் பல் விளங்கினேன் சும்மரவா இருந்தேன்” என நகைச்சுவையாகக் கூறும் பாடல்களையும் நாம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணலாம்.

தொழிற்பாடல்கள் என்னும் போது பெரும் பாலும் விவசாயம், கடற்றொழில், மலையகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் பாடல்கள் என்பனவே பெரும்பாலும் கொள்ளப்படுகின்றன. அவை வேலை செய்யும் போது களைப்புத் தெரியாமல் இருக்கப் பாடப்படுகின்றன.

“விடிவெள்ளி நம் விளக்கு ஜலசா.

விரிகடலே பள்ளிக் கூடம்” என்று மீனவன் ஒருவன் பாடுகின்றான்.

பெண்கள் சேர்ந்து கும்மியடிக்கும் பாடல்களும் இறையாசி வேண்டும் பக்திப் பாடல்களும் மண்வாசனையினைச் சுமந்து வருவன. இவ்வாறு பல்வேறு நிகழ்வுகளைத் தாங்கி வந்த பாடல்கள் வாழ்வின் நிறைவினையும் சுட்டத் தவறவில்லை ஆம் அவை தான் ஒப்பாரிப் பாடல்கள்.

“மனவறைப் பந்தலிலே - உடள்

மணக் கோலம் பாராமல்

மினவறைப் பந்தலிலே - நாளும்

பேரியுவே கொள்கிறேனே!” எனும் பாடல் இதனை உணர்த்துகின்றது.

ஒவ்வொரு மக்களாலும் நாட்டின் வரலாறு பேணப்படுகின்றது. அதுபோல நாட்டின் பண்பாட்டு வரலாற்றைப் பிரதிபலிக்கும் நாட்டார் பாடல்களும் பேணப்பட வேண்டும். இன்பத்தை மெருகூட்டி துன்பற்ற மனதுக்கு மருந்தாக அமையும் இப்பாடல்களைப் போற்றினால் மட்டும் போதாது பாதுகாத்து எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எடுத்தச் செல்வோம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. நாட்டுப்புற இயல்

ஆய்வு :-

டாக்டர் ச. சக்திவேல்

2. கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் - எஸ்.முத்தமீரான்

3. கலைக் குரல்கள் :- வி.என்.எஸ் உதய சந்திரன்

தமிழே நீ வாழ்கிறாய்

பிரண்டீனா ஸ்ரீனிவாஸ்
A/L Arts I 2012

தமிழே நீ வாழ்கிறாய்.
வள்ளுவர் குறளிலே
வாண்புகழும் ஏட்டிலே
வாழ்வோரின் நெஞ்சிலே
வசந்தத் தமிழே நீ வாழ்கிறாய்

பாகவதின் பேச்சிலே
பார்புகழும் பாட்டிலே
பாரதிமீன் மண்பிலே
பைத்தமிழே நீ வாழ்கிறாய்

மாதரின் தாலாட்டிலே
மழையின் மழக்கத்திலே
சங்கீத பாட்டிலே
செந்தமிழே நீ வாழ்கிறாய்.

வைகுந்தவின் பாட்டிலே
வசந்தமான குரலிலே
வைகுந்தைய நெஞ்சத்திலே
வஞ்சித் தமிழே நீ வாழ்கிறாய்

கம்பனின் வம்பிலே
காவியத்தின் கரையிலே
கல்வியின் விழியிலே
கன்னித்தமிழே நீ வாழ்கிறாய்

காளமேகத்தின் கெலியில்
கண்ணாசனின் கவியிலே
தெவிட்டாத சிரிப்பிலே
தேன் தமிழே நீ வாழ்கிறாய்

முதுமலம்பெண் நடைலிலே
முரசியின் வேகத்திலே
முத்தொளி யரம்பி - நானும்
தமிழே நீ வாழ்கிறாய்.

Princy Poultry Farm

புறொய்லர் இறைச்சி, கல்பேட் இறைச்சி
புறொய்லர் குஞ்சு, முட்டைக் குஞ்சு
கோழித் தீன், முட்டை
என்பன மொத்தமாகவும், சல்லறையாகவும்
விற்பனைக்குண்டு

380, பாங்ஷால் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

0776095749

துக் ரவஸ் & பந்தஸ் சேவை

உள்ளூர் விவளியூர் வான்
மற்றும் ஆட்டோ சேவை,
பந்தஸ் சேவை என்பன
மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கச்சாய் வீதி, கொழுகாமம்

0777111189

www.palstanbank.com
0111 8 663 212

உங்கள் குழந்தைக்கு 18 வயதில் தேவையான உறுதுணையை வழங்குவோம்
நவீனம் திறமையான சேவைகளுடன்

- நவீன சேவையுடன் ஒவ்வொரு வாய்ப்பிற்கும் சேலஜியமாக 1% சேமிப்புகள் வழங்கும்
- புதிய நிகழ்வுகளுக்கு 8% வரவு வட்டி
- (ஆகக் 8.13%)

பான் ஏஷியா வங்கி

உங்கள் குழந்தைக்கு தேவையான உறுதுணையை வழங்குவோம்

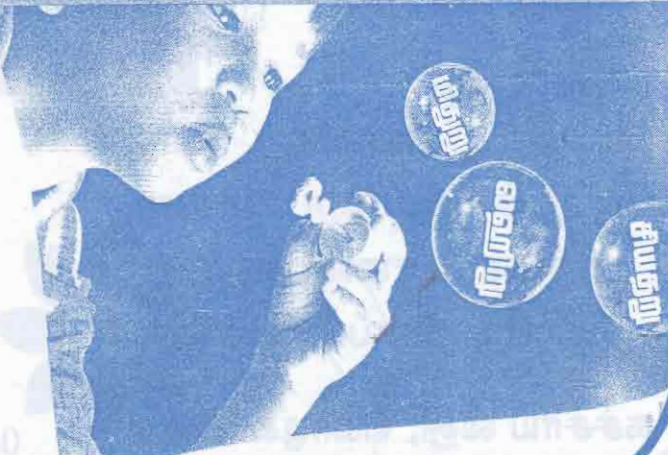
உங்கள் குழந்தைக்கு தேவையான உறுதுணையை வழங்குவோம்

- 5% - 10% வட்டி
- 10% - 15% வட்டி
- 15% - 20% வட்டி
- 20% - 25% வட்டி
- 25% - 30% வட்டி
- 30% - 35% வட்டி
- 35% - 40% வட்டி
- 40% - 45% வட்டி
- 45% - 50% வட்டி
- 50% - 55% வட்டி
- 55% - 60% வட்டி
- 60% - 65% வட்டி
- 65% - 70% வட்டி
- 70% - 75% வட்டி
- 75% - 80% வட்டி
- 80% - 85% வட்டி
- 85% - 90% வட்டி
- 90% - 95% வட்டி
- 95% - 100% வட்டி

உங்கள் குழந்தைக்கு தேவையான உறுதுணையை வழங்குவோம்

- 5% - 10% வட்டி
- 10% - 15% வட்டி
- 15% - 20% வட்டி
- 20% - 25% வட்டி
- 25% - 30% வட்டி
- 30% - 35% வட்டி
- 35% - 40% வட்டி
- 40% - 45% வட்டி
- 45% - 50% வட்டி
- 50% - 55% வட்டி
- 55% - 60% வட்டி
- 60% - 65% வட்டி
- 65% - 70% வட்டி
- 70% - 75% வட்டி
- 75% - 80% வட்டி
- 80% - 85% வட்டி
- 85% - 90% வட்டி
- 90% - 95% வட்டி
- 95% - 100% வட்டி

உங்கள் குழந்தைக்கு தேவையான உறுதுணையை வழங்குவோம்

பான் ஏஷியா வங்கி

திருமறைக்கலாமன்றம் கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி

முதன்மைப் பாடங்கள்

வாய்ப்பாட்டு, ஓர்கள் (கீபோட்), நடனம் (பரதம்), சித்திரம், நடனம் (கதகளி)
நாடகமும், அரங்கியலும், நடனம் (மோகினி), இவற்றுடன் வீணை
குறுகியகால பயிற்சிநெறிகள், வயலின், கிற்றார் (6 மாதம்),
மிருதங்கம், Octopad Drum (6 மாதம்), புல்லாங்குழல்,
Manual Drum (6 மாதம்), Bongos Drum (6 மாதம்)

சிறப்புப் பாடங்கள்

கண்டிய நடனம், அழகுக்கலை (Beauty Culture) மூன்றுமாதப் பயிற்சி,
யோகாசனம், முக ஓய்வனை (Facial), சவுண்ட் எஞ்சினியரிங்,
ஜேர்மன் மொழி வகுப்புகள், தலையலங்காரம் (Hair Style)
கேக் ஐசிங் (Cake Icing), சேலை அலங்காரம் (Saree works),
பண்பாடு (கிறிஸ்தவக் கலைகள், சைவ சித்தாந்தம்), தையல் (Needle Works)

துணைப் பாடங்கள்

ஆங்கிலம்

(ஆறு மாத சான்றிதழ் கற்கைநெறி (Spoken உட்பட)
(10 பேர்-பங்கு கொள்ளத்தக்கதாக ஒவ்வொருவருக்கும் கணினி,
தொலைபேசி, ஆங்கில நூல்கள் போன்றவற்றுடன்)

வளாகம் கடந்த பரதநாட்டியப் பட்டப்படிப்புகள்

திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள
கலைக்காவிரி நுண்கலைக் கல்லூரியுடன் இணைந்து
எமது கல்லூரி நடத்தும்
முதுக்கலைமாணி M.F.A.
இளங்கலைமாணி B.F.A.

பெருஞ்சான்றிதழ் கற்கைநெறி Diploma

தேவாயல் இக்கடமி

யாழ்ப்பாணம்

நல்லூர்

தரம் 06 முதல் 0/L வரை

கணிதம், விஞ்ஞானம், தமிழ், வரலாறு, குடியறிமை, புலியியல், ஆங்கிலம், சுகாதாரம், சமயம், வர்த்தகம் ஆகிய பாடங்கள் சிறந்த ஆசிரியர்களால் கற்பிக்கப்படுகிறது.

ENGLISH MEDIUM CLASS

GRADE 6 TO 0/L

Maths, Science, History,

Geography, Citizenship,

Health Science, English

English Literature

Infentas furniture (pvt) Ltd

வேண்டிய தளபாடங்களை தரமானதாய்ப்
பெற்றுக்கொள்ள இன்றே நாடுங்கள்

No. 1 Ampaal Kulam,
Kilinochchi
T.P : 021 228 5692

**நாங்கள் இப்போது
உங்கள் நகரில்...**

Ashok Leyland

தர்ணிகா

மோட்டோர்ஸ்

**டாட்டா நிறுவனத்தின்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட
உதிரிப்பாக
விற்பனை நிலையம்**

Mahindra

A9 வீதீ, கரடிபோக்கு,
கீள்நொச்சீ
(கொமர்சல் வங்கீக்கருகாமையீல்)

T.P. & Fax: 021 2280056, 077 3131458

Hot Line: 0777 448475

அருள் குருக்கள் நகைமாடம்

கடற்கரை வீதி,
குருநகர்,
யாழ்ப்பாணம்.

0776752564

மாணவர்களுக்கேற்ற அறிமுகம்

யாழ்ப்பாணம் நகரின் மத்தியில்
ஓர் புதிய உதயம்

ஆரம்ப வகுப்பு முதல் அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் உரிய பிரபல ஆசிரியர்களின்
தமிழ், ஆங்கில (English medium)
புத்தகங்கள், பயிற்சிகள், வினாப்பத்திரங்கள், காகிதாதிகள்,
பாடசாலை உபகரணங்கள் உட்பட உங்கள் தேவைகள் அனைத்தையும்
நிறைவு செய்ய

அன்னை புத்தகசாலை

கி. 07, ஆஸ்பத்திரி வீதி, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்
தொ. எண்.: 021 2229881

புபாலசுங்கம்

புத்தகசாலை

சகல மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் பாடநூல்கள்,
பயிற்சி நூல்கள், உசாத்துவணை
நூல்கள், சிறுவர்களுக்கான நூல்கள்,
கவலைக்களஞ்சியங்கள், புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்களின்
நாவல்கள், கவிதைகள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள்,
சமய இலக்கிய நூல்கள், கல்வித் தியணைக்கள
வெளியீடுகள், கடந்தகாலப் பரீட்சை வினாத்தாள்கள்,
பிறநாட்டு ஆங்கில இலக்கியங்கள்,
நாவல்கள், மதுக்குவ நூல்கள் மற்றும் பல நூல்களையும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

இல. 04, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
தொ. எ.ப.: 021 222 6693

NORTHERN OFFICE AUTOMATION

நிசவும் மலிவான விலைகன்ஸ்

Photocopy
colour A3/A4 Printing
Laser Printing
Scanning
Fax / Email
Laminating
Binding

சகல விதமான Photocopy இயந்திரங்களுக்கான
Toner மற்றும் Parts களை இங்கு
மிக மிக மலிவான விலையில் பெற்றுக்கொள்வதுடன்
அவற்றிற்கான பராமரிப்பு சேவைகளும்
(Service) எம்மால் செய்து கொடுக்கப்படும்

SHARP

Canon

கூடுதலாக எடுப்பவர்களுக்கு கழிவு உண்டு

TOSHIBA

ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

Specialist in Wedding Sarees
&
Salwar Kameecs
&
Ladies Gents & Children Wear

Lalitha Tex

லலிதா
புடவை மாளிகை

இல. 5, 6, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்
021 222 5260

*SEASIDE
MEDICALS*

உங்களுக்குத் தேவையான மருந்து வகைகள், பால்மா வகைகள்,
மற்றும் அழகுசாதனப் பொருட்கள் என்பவற்றை தரமான மற்றும்
நியாயமான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

“தரமான பொருட்களே உங்கள் தேவை-
அதுவே எங்கள் சேவை”

இல. 174, பாங்ஷால் வீத,
குருநகர்,
யாழ்ப்பாணம்
(சின்னக்கடை சந்தை அருகாமை)

**Brain Power
Institute**

“கல்வியே உங்கள் தேவை
அதுவே எங்கள் சேவை”

குருநகர்,
யாழ்ப்பாணம்

ஜனா பான்சி ஹவுஸ்
JENA FANCY HOUSE

பவுச் பொருட்கள், அழகுசாதனப் பொருட்கள்,
அன்பளிப்புப் பொருட்கள், மற்றும்துவீன Bag
வகைகள், மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நவநாகரீக அழகுசாதனப் பொருட்களை உங்கள்
எண்ணம் போல தெரிவு செய்ய
நாட வேண்டிய இடம்

இல. 16, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்

Music Shop

The Best Entertainment Collections

No. 04, Mount Carmel Road,
Jaffna.
T.P. 077 1165209

NEW JENIFER VEDIO & AUDIO

CD Writing	Mobile Repairing
Photocopy	Mobile Parts Sales
Laminating	Photo Desingning
Casset Recording	Local IDD Call

136, Bankshall Street, Jaffna
Jaffna - Colombo Van Service
Wedding Car & Van Service

Mo:- 0777556499, Fax:- 021 222 1304

Specialist in Wedding Sarees
&
Salvar Kamers

VANI Tex

வாணி வரகஸ்

No. 81, Grand Bazaar,
Jaffna.

T.P. No: 021 222 5578,
077 7488093

Fax No: 021 222 9286

“கலைத்தளிர்” மலர் சிறக்க
தமிழும், கலையும் செழித்தோங்க
வாழ்த்துகின்றேன்.”

கலாபூஷணம் ஜி.பி. பேர்மன்ஸ்

குருநகர்

SRI RANGAN ENTERPRISE

General Merchant & Commission Agents

Proprietor
A. Kunaratnam
(Kughan Stores)

SR

370, Hospital Road,
Jaffna.

Tel: 021 222 2027

சீபன்ஸ்

211, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்
(யாகப்பர் ஆலயம் முன்பாக)

உங்கள் வைபங்களுக்குத் தேவையான
சகல விதமான, பந்தல்கள், தளபாடங்கள்,
பாத்திரங்கள், அலங்காரப்பொருட்கள் அனைத்தையும்
வாடகைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

தொலைத் தொடர்புச் சேவை
யாழ் - கொழும்பு வான் சேவை
தொலைபேசி இல. 077 6273459

